

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. dubna 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Alice Erleové a přísedících Magdaleny Semanové a Zdeňky Urbancové **t a k t o :**

Obžalovaní

1) Ing. P a v e l K.,
rozený V.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

2) Z d e n ě k Ř.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

j s o u v i n n i, ž e

obžalovaný Pavel K.

1)

v průběhu roku 2005 a 2006, po předchozí vzájemné dohodě s již pravomocně odsouzenými Lubomírem B., Zdeňkem Ř., Ing. Peterem P. a Jaroslavem T., v úmyslu podvodně vylákat úvěr od České spořitelny, a.s., a sebe i další osoby neoprávněně na úkor České spořitelny, a.s., obohatit, se podílel na vytvoření zdání, že společnosti První seriozní, a.s., se sídlem Brno, Mezírka 1/775, IČ: 25840223, je normálně fungující a prosperující obchodní společností, přestože tomu tak nebylo, a hlavním smyslem existence této společnosti bylo ve skutečnosti podvodně vylákat finanční prostředky od bank a leasingové společnosti, kdy zejména poskytoval ostatním shora uvedeným rady a pokyny k tomu, jakým způsobem jednat při podvodném vyřizování úvěrů u České spořitelny, a.s., dále jim na jejich dotazy a žádosti poskytoval potřebné nepravdivé informace o hospodaření společnosti První seriozní, a.s., které pak ostatní sdělovali pracovníkům České spořitelny, a.s., a

a)

opatřil nepravdivé informace a podklady o aktivitách a předmětu podnikání společnosti První seriozní, a.s., a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, o pohledávkách společnosti První seriozní, a.s. vůči společnostem OKD, Doprava, akciová společnost, OKD, a.s., Ferroslužby, s.r.o., a dalším, opatřil nepravdivé a padělané faktury k těmto pohledávkám, a tyto nepravdivé informace a podklady předal ostatním obviněným, kteří jich pak využili při samotném jednání o přidělení úvěrů, přičemž Česká spořitelna, a.s., zejména na základě těchto podkladů připojených k žádosti Lubomíra B. a Zdeňka Ř. o revolvingový úvěr ve výši 20.000.000,- Kč a dalších nepravdivých informací, uzavřela dne 3. 8. 2005 v Brně se společností První seriózní, a.s., smlouvu o úvěru č. 2325/05/LCD a téhož dne této společnosti poskytla úvěr ve výši 16.100.000,- Kč, přičemž věděl, že poskytnutý úvěr nebude vrácen, vrácen nebyl, a takto pomohl způsobit České spořitelně, a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ: 45244782, škodu ve výši 16.100.000,- Kč,

b)

opatřil nepravdivé informace a podklady o aktivitách a předmětu podnikání společnosti První seriozní, a.s., a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, o pohledávkách společnosti První seriozní, a.s. vůči společnostem OKD, Doprava, akciová společnost, OKD, a.s., Ferroslužby, s.r.o., a dalším, opatřil nepravdivé a padělané faktury k těmto pohledávkám, a tyto nepravdivé informace a podklady předal ostatním obviněným, kteří jich pak využili při samotném jednání o přidělení úvěrů, přičemž Česká spořitelna, a.s., zejména na základě těchto podkladů připojených k žádosti Lubomíra B. o revolvingový úvěr ve výši 28.000.000,- Kč a dalších nepravdivých informací, uzavřela dne 17. 10. 2005 v Brně se společností První seriózní, a.s., smlouvu o úvěru č. 3171/05/LCD a téhož dne poskytla této společnosti úvěr ve výši 28.000.000,- Kč, přičemž věděl, že část z takto poskytnutého úvěru ve výši 11.900.000,- Kč nebude vrácena, vrácena nebyla, a takto pomohl způsobit České spořitelně, a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ: 45244782, škodu ve výši 11.900.000,- Kč,

c)

opatřil nepravdivé informace a podklady o aktivitách a předmětu podnikání společnosti První seriozní, a.s., a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, o pohledávkách společnosti První seriozní, a.s., vůči společnostem Hanácká kyselka s.r.o., TOWSON s.r.o., a dalším, opatřil nepravdivé a padělané faktury k těmto pohledávkám, a tyto nepravdivé informace a podklady předal ostatním obviněným, kteří jich pak využili při samotném jednání o přidělení úvěrů,

příčemž Česká spořitelna, a.s., zejména na základě těchto podkladů připojených k žádosti Lubomíra B. o navýšení revolvingového úvěru na částku ve výši 50.000.000,- Kč a dalších nepravdivých informací, uzavřela dne 16. 3. 2006 v Brně se společností První seriózní, a.s., smlouvu o úvěru č. 693/06/LCD a dne 21. 3. 2006 poskytla společnosti První seriózní, a.s., úvěr ve výši 50.000.000,- Kč, přičemž věděl, že část z takto poskytnutého úvěru ve výši 22.000.000,- Kč nebude vrácena, z úvěru pak byla vyčerpána pouze částka 19.814.781, 94 Kč, která vrácena nebyla, a takto pomohl způsobit České spořitelně, a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, IČ: 45244782, škodu ve výši 19.814.781, 94 Kč,

2)

po předchozí vzájemné dohodě s již pravomocně odsouzenými Lubomírem B., Zdeňkem Ř., Ing. Peterem P. a Jaroslavem T., v úmyslu podvodně vylákat úvěr od Raiffeisenbank a.s. a takto sebe i další osoby neoprávněně na úkor Raiffeisenbank a.s., obohatit, v březnu 2006 osobně kontaktoval osobu spolupracující s Raiffeisenbank a.s. a poté s tímto spolupracovníkem opakovaně osobně jednal, kdy při těchto jednáních opakovaně předstíral, že společnost První seriózní, a.s., je společností podnikající v celé řadě oblastí, ekonomicky prosperující a usilující o další podnikání a rozvoj, což se nezakládalo na pravdě, a požádal jej o zprostředkování úvěru u Raiffeisenbank a.s., přičemž mu postupně poskytl vědomě nepravdivé informace týkající se společnosti První seriózní a.s., které budily zdání, že se jedná o ekonomicky prosperující a pro banku bonitní společnost, zejména nepravdivé informace o aktivitách a předmětu podnikání společnosti, o struktuře pohledávek a závazků této společnosti, kdy tyto nepravdivé informace a podklady osoba spolupracující s Raiffeisenbank a.s., v dobré víře použila ke zpracování nepravdivého podnikatelského záměru společnosti První seriózní, a.s., a tento záměr v dobré víře předložila společně s nepravdivými účetními výkazy bance Raiffeisenbank a.s., a následně sjednal obchodní schůzky Lubomíra B., Ing. Petera P. a Zdeňka Ř. s pracovníky Raiffeisenbank a.s., na nichž Lubomír B. požádal tuto banku o poskytnutí úvěru, který byl následně, mimo jiné díky podkladům předloženým obviněným Pavlem K., dne 21. 6. 2006 v Ostravě po uzavření úvěrové smlouvy č. 152912/2006/01, společnosti První seriózní, a.s., poskytnut, přičemž věděl, že tento úvěr nebude řádně vrácen a bude použit pro osobní potřeby obviněných, úvěr nebyl vrácen, a takto pomohl způsobit Raiffeisenbank a.s., Olbrachtova 2006/9, Praha 4, škodu v celkové výši 15.000.000,- Kč,

obžalovaní Ing. Pavel K. a Zdeněk Ř.

3)

po předchozí vzájemné dohodě s již pravomocně odsouzeným Lubomírem B., v úmyslu podvodně vylákat peníze od společnosti Oberbank Leasing spol. s r.o., a takto se neoprávněně na úkor této společnosti obohatit, na základě pověření uděleného od Lubomíra B. jako předsedy představenstva společnosti První seriózní, a.s., a od Zdeňka Ř. jako jediného společníka společnosti První seriózní, a.s.,

obžalovaný Pavel K. ve druhé polovině roku 2005 a v první polovině roku 2006 osobně kontaktoval osobu spolupracující se společností Oberbank Leasing spol. s r.o., a následně i

pracovníky společnosti Oberbank Leasing spol. s r.o., a poté s těmito opakovaně osobně jednal, kdy při těchto jednáních jim sdělil, že jedná za společnost První seriózní, a.s., že tato společnost má zájem o získání finančních prostředků k nákupu technologického zařízení a předstíral, že společnost První seriózní, a.s., je společností podnikající v celé řadě oblastí, ekonomicky prosperující a usilující o další podnikání a rozvoj, což se nezakládalo na pravdě, současně jim postupně poskytl v ústní i listinné podobě vědomě nepravdivé informace týkající se společnosti První seriózní, a.s., které budily zdání, že se jedná o ekonomicky prosperující a pro leasingovou společnost bonitní společnost, zejména nepravdivé informace o aktivitách, předmětu podnikání a podnikatelských záměrech společnosti, o obchodních partnerech této společnosti a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti,

následně dne 30. 1. 2006 v Brně Lubomír B. podepsal písemnou žádost o uzavření leasingové smlouvy a dne 31. 1. 2006 ji předložil prostřednictvím obžalovaného Ing. Pavla K. společnosti Oberbank Leasing spol. s r.o., kdy předmětem leasingu měl být lis PET preform v hodnotě 22.610.000,- Kč, přičemž v žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje týkající se hospodaření a podnikatelských záměrů společnosti První seriózní, a.s.,

následně obžalovaný Pavel K. na jaře 2006 v Brně sjednal obchodní schůzku pracovníků společnosti Oberbank Leasing spol. s r.o., s Lubomírem B. a obžalovaným Zdeňkem Ř., na níž byla projednána žádost společnosti První seriózní, a.s., o uzavření leasingové smlouvy, a na níž zúčastnění obvinění opět sdělovali nepravdivé informace o podnikatelských záměrech společnosti První seriózní, a.s.,

a na základě těchto jednání a nepravdivých a zkreslených informací ohledně hospodaření a podnikatelských záměrů společnosti První seriózní, a.s., uzavřela společnost Oberbank Leasing spol. s r.o. jako kupující se společností AQUA-SAG Trading MORAVA s.r.o. kupní smlouvu č. 60238 na lis PET preform HTF450X, výrobní číslo 030704500609-FX311, s příslušenstvím, za částku 22.610.000,- Kč,

a současně Lubomír B. za společnost První seriózní, a.s., jako leasingový nájemce, podepsal dne 16. 5. 2006 v Brně se společností Oberbank Leasing spol. s r.o., jako pronajímatelem, leasingovou smlouvu č. 60238 na předmětný lis, dále současně Lubomír B. a obžalovaný Zdeňk Ř. jako avalisti podepsali jako zajištění předmětného závazku blanko směnku ve prospěch společnosti Oberbank Leasing spol. s r.o.,

na základě výše uvedeného pak společnost Oberbank Leasing spol. s r.o., uhradila na bankovní účet dodavatele leasingu společnosti AQUA-SAG Trading MORAVA s.r.o., dne 31. 5. 2006 částku 9.044.000,- Kč a dne 14. 6. 2006 částku 9.044.000,- Kč,

přičemž Lubomír B. i obžalovaný K. a Ř. jednali v úmyslu neplnit řádně závazky vyplývající z leasingové smlouvy, s výjimkou první leasingové splátky ve výši 351.566,66 Kč již žádné další leasingové splátky neuhradili, a v úmyslu předmět leasingu leasingové společnosti nevrátit a zastržit skutečný stav věci, Lubomír B. a obžalovaný Pavel K. předmět leasingu bez vědomí společnosti Oberbank Leasing spol. s r.o., přemístili do obce Kupařovice a předstírali údajné odcizení

předmětu leasingu, čímž způsobili společnosti Oberbank Leasing spol. s r.o., Náměstí I.P.Pavlova 1789/5, Praha 2, IČ: 270 91 325, škodu ve výši nejméně 17.736.433,30 Kč,

t e d y

obžalovaný Ing. Pavel K.

ad 1) - 2)

poskytl jinému pomoc k tomu, aby při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

ad 3)

sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

obžalovaný Zdeněk Ř.

ad 3)

sebe a jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Ing. Pavel K.

ad 1) - 2)

poskytl pomoc ke zločinu úvěrového podvodu dle § 24 odstavec 1 písmeno c), § 211 odstavec 1, odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku

ad 3)

zločin podvodu dle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku,

obžalovaný Zdeněk Ř.

ad 3)

zločin podvodu dle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j í s e**obžalovaný Ing. Pavel K.**podle § 209 odstavec 5 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let.**Podle § 56 odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.****obžalovaný Zdeněk Ř.**podle § 44 trestního zákoníku **s e u p o u š t í** od uložení souhrnného trestu podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku vzhledem k trestu uloženému rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2010, sp.zn. 39 T 8/2009, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 9. 2011, sp.zn. 2 To 37/2011, **neboť trest uložený dřívějším rozsudkem je dostatečný.**

Oproti tomu se obžalování

3) R a d o m í r P.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

4) L i b o r P.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

5) V l a d i m í r G.,

nar. xxx ve xxx, , trvale bytem xxx,

podle § 226 písmeno c) trestního řádu

z p r o š ť u j í

od skutku pod bodem 11) z obžaloby Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 23. 7. 2009, sp.zn. 1 KZV 14/2008, jehož se měli dopustit tím, že **m ě l i**

po předchozí vzájemné dohodě (s obžalovanými Ing. Pavlem K. a Zdeňkem Ř. a s již pravomocně odsouzeným Lubomírem B.), v úmyslu podvodně vylákat peníze od společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., a takto se neoprávněně na úkor této společnosti obohatit, na základě pověření uděleného od obviněného Lubomíra B. jako předsedy představenstva společnosti První seriózní, a.s., a od obviněného Zdeňka Ř. jako jediného společníka společnosti První seriózní, a.s., obv. Pavel K. ve druhé polovině roku 2005 a v první polovině roku 2006 osobně kontaktoval osobu spolupracující se společností Oberbank Leasing, s.r.o., a následně i pracovníky společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., a poté s těmito opakovaně osobně jednal, kdy při těchto jednáních jim sdělil, že jedná za společnost První seriózní, a.s., že tato společnost má zájem o získání finančních prostředků k nákupu technologického zařízení a předstíral, že společnost První seriózní, a.s., je společností podnikající v celé řadě oblastí, ekonomicky prosperující a usilující o další podnikání a rozvoj, což se nezakládalo na pravdě, současně jim postupně poskytl v ústní i listinné podobě vědomě nepravdivé informace týkající se spol. První seriózní, a.s., které budily zdání, že se jedná o ekonomicky prosperující a pro leasingovou společnost bonitní společnost, zejm. nepravdivé informace o aktivitách, předmětu podnikání a podnikatelských záměrech společnosti, o obchodních partnerech této společnosti a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti,

obv. Radomír P., jako jednatel společnosti EXELSIOR Karviná, s.r.o, v první polovině roku 2006 předstíral, že společnost EXELSIOR Karviná, s.r.o, je vlastníkem provozuschopného lisu PET preforem HTX 450 konstruovaného k automatické produkci velkého množství PET preforem, jehož hodnota činí 22.610.000,- Kč, ačkoli ve skutečnosti předmětný lis nebyl k takové výrobě PET preforem konstruován, nebyl takové výroby schopen a jeho hodnota činila cca 100.000,- USD (tj. cca 2.196.300,- Kč), zejména poskytl tyto nepravdivé informace pracovníkům společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., a předal obv. Pavlu K. a obv. Lubomíru B. potřebné listiny, technickou dokumentaci i další informace nutné k jednání s pracovníky společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., ohledně uzavření leasingové smlouvy a k uvedení těchto pracovníků v omyl,

dne 30. 1. 2006 v Brně obv. Lubomír B. podepsal písemnou žádost o uzavření leasingové smlouvy a dne 31. 1. 2006 ji předložil prostřednictvím obv. Ing. Pavla K. společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., kdy předmětem leasingu měl být lis PET preforem v hodnotě 22.610.000,- Kč, přičemž v žádosti byly uvedeny nepravdivé údaje týkající se hospodaření a podnikatelských záměrů společnosti První seriózní, a.s., i vlastností lisu, následně obviněný Pavel K. na jaře 2006 v Brně sjednal obchodní schůzku pracovníků společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., s obv. Lubomírem B. a obv. Zdeňkem Ř., na níž byla projednána žádost společnosti První seriózní, a.s., o uzavření leasingové smlouvy, a na níž zúčastnění obvinění opět sdělovali nepravdivé informace o podnikatelských záměrech společnosti První seriózní, a.s.,

následně obv. Radomír P. společně s obv. Liborem P. dne 2. 5. 2006 vyhotovili a podepsali kupní smlouvu, kterou účelově převedli vlastnické právo k předmětnému lisu ze společnosti EXELSIOR Karviná, s.r.o., na společnost AQM, s.r.o., zastoupené obv. Liborem P., za částku 4 mil. Kč bez DPH, a obv. Libor P. společně s obv. Vladimírem G. vzápětí dne 4. 5. 2006 vyhotovili a podepsali kupní smlouvu, kterou účelově převedli vlastnické právo k předmětnému lisu na společnost AQUA-SAG Trading MORAVA, s.r.o., zastoupené obv. Vladimírem G., za částku 8 mil. Kč bez DPH, obv. Vladimír G. poté při jednáních s pracovníky společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., pokračoval v předstírání, že předmětný lis PET preforem je určen k produkci velkého množství PET preforem a že jeho hodnota činí 22.610.000,- Kč, kdy jim tyto nepravdivé informace opakovaně sdělil,

a na základě těchto jednání a nepravdivých a zkreslených informací ohledně hospodaření a podnikatelských záměrů společnosti První seriózní, a.s., a na základě nepravdivých a zkreslených informací ohledně vlastností a hodnoty lisu, dne 16. 5. 2006 v Brně podepsal obv. Vladimír G. za společnost AQUA-SAG Trading MORAVA, s.r.o., jako prodávající, kupní smlouvu č. 60238, kterou prodal společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., jako kupujícímu, lis PET preform HTF450X, výr. číslo 030704500609-FX311, s příslušenstvím za částku 22.610.000,- Kč,

a současně obv. Lubomír B. za společnost První seriózní, a.s., jako leasingový nájemce, podepsal dne 16. 5. 2006 v Brně se společností Oberbank Leasing, s.r.o., jako pronajímatelem, leasingovou smlouvu č. 60238 na předmětný lis a současně obv. Lubomír B. a obv. Zdeněk Ř. jako avalisti podepsali jako zajištění předmětného závazku blanko směnku ve prospěch společnosti Oberbank Leasing, s.r.o.,

na základě výše uvedeného pak společnost Oberbank Leasing, s.r.o., uhradila na bankovní účet dodavatele leasingu společnosti AQUA-SAG Trading MORAVA, s.r.o., dne 31. 5. 2006 částku 9.044.000,- Kč a dne 14. 6. 2006 částku 9.044.000,- Kč, kdy část z těchto částek ve výši nejméně 8.770.000,- Kč obv. Vladimír G. ještě v červnu 2006 poukázal na bankovní účet společnosti AQM, s.r.o., a další částky v celkové výši 7.670.664,- Kč obv. Vladimír G. poukázal ve prospěch svého účtu č. 201143091/0300,

příčemž dne 6. 6. 2006 zajistil obv. Radomír P. a obv. Libor P. pracovníky a dopravu pro převoz lisu do Karviné na ulici Rudé Armády, kde byl lis téhož dne pracovníci Oberbank Leasing, s.r.o., za účasti obv. Lubomíra B. a Vladimíra G. a s pomocí pracovníků zajištěných obviněnými Radomírem P. a obv. Liborem P., předveden ve „zkušebním provozu“, kdy obvinění takto opětovně předstírali údajnou funkčnost a deklarované vlastnosti lisu,

příčemž všichni obvinění společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., zatajili, že skutečná hodnota předmětu leasingu je několikanásobně nižší než cena uvedená v leasingové smlouvě, že předmětný lis není k deklarované výrobě PET preforem konstruován a že nebude k této výrobě využíván, kdy jednali v úmyslu neplnit řádně závazky vyplývající z leasingové smlouvy, s výjimkou první leasingové splátky ve výši 351.566,66 Kč již žádné další leasingové splátky neuhradili, a v úmyslu předmět leasingu leasingové společnosti nevrátit a zastrít skutečný stav věci, obv. Lubomír B. a obv. Pavel K. předmět leasingu bez vědomí spol. Oberbank Leasing, s.r.o., přemístili do obce Kupařovice a předstírali údajné odcizení předmětu leasingu, čímž způsobili

společnosti Oberbank Leasing, s.r.o., Náměstí I.P.Pavlova 1789/5, Praha 2, IČ: 270 91 325, škodu ve výši nejméně 17.736.433,30 Kč,

t e d y m ě l i

obžalovaní Radomír P., Libor P. a Vladimír G.

ke škodě cizího majetku sebe i jiného obohatit tím, že uvedli někoho v omyl, a způsobit takovým činem škodu velkého rozsahu,

č í m ž m ě l i s p á c h a t

obžalovaní Radomír P., Libor P. a Vladimír G.

trestný čin podvod podle § 250 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákona, spáchaný formou spolupachatelství podle § 9 odstavec 2 trestního zákona,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchali obžalovaní.

O d ů v o d n ě n í:

Soud se nejprve zabýval *otázkou časové působnosti* nového trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., který je účinný od 1. 1. 2010, a zjistil z hlediska trestnosti činu, za nějž jsou obžalovaní odsuzováni, že je nutno jejich jednání posoudit již podle nového trestního zákoníku. Nikoliv tedy podle zákona č. 140/1961 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009 (dále jen „trestní zákon“), tedy dle zákona účinného v době, kdy byl trestný čin, jehož se obžalovaní dopustili, spáchán. Trestní zákon jednání obžalovaných kvalifikuje jednak jako trestný čin podvodu dle § 250 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákona (v případě skutku pod bodem 11) obžaloby) a v případě obžalovaného Ing. K. (skutek pod bodem 5) obžaloby) jednak jako pomoc k trestnému činu úvěrového podvodu dle § 10 odstavec 1 písmeno c) k § 250b odstavec 1, odstavec 5 trestního zákona, v obou případech s trestní sazbou od pěti do dvanácti let odnětí svobody. Kdežto nový trestní zákoník jednání obžalovaných kvalifikuje jednak jako zločin podvodu dle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku (v případě skutku pod bodem 11) obžaloby) a v případě obžalovaného Ing. K. (skutek pod bodem 5) obžaloby) jednak jako pomoc ke zločinu úvěrového podvodu dle § 24 odstavec 1 písmeno c), § 211 odstavec 1, odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku, v obou případech s trestní sazbou od pěti do deseti let odnětí svobody. Je tedy zcela zjevné, že nový trestní zákoník je pro pachatele příznivější.

Pro potřeby tohoto rozsudku pak soud uvádí použité názvy společností:

- EXELSIOR GROUP s.r.o., dříve EXELSIOR Karviná s.r.o., IČ 25846574, dále jen „*Exelsior*“,
- AQM s.r.o., IČ 25900897, dále jen „*AQM*“,
- AQUA-SAG Trading MORAVA s.r.o., od 17. 1. 2008 AQUA-SAG Trading MORAVA s.r.o. v likvidaci, ke dni 19. 10. 2016 vymazána z obchodního rejstříku, IČ 64652408, dále jen „*AQUA-SAG*“,
- První seriozní, a.s., od 1. 1. 2016 První seriozní, a.s. v likvidaci, IČ 25840223, dále jen „*První seriozní*“,
- Oberbank Leasing spol. s r.o., IČ 27091325, dále jen „*Oberbank Leasing*“,
- Česká spořitelna, a.s., IČ 45244782, dále jen „*Česká spořitelna*“,
- Raiffeisenbank a.s., IČ 49240901, dále jen „*Raiffeisenbank*“.

Po provedeném dokazování u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav a vinu obžalovaných Zdeňka Ř. a Ing. Pavla K. tak, jak je konstatováno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný Vladimír G. ve své výpovědi v rámci přípravného řízení uvedl, že se v Praze seznámil s Ing. Pavlem K. a s tímto se dostali i k předmětu podnikání, ve kterém pracuje, tj. výroba a balení nealkoholických nápojů. Z rozhovoru vyplynulo přání Ing. K. shlédnout, eventuálně zakoupit, výrobní zařízení na lisování předlisků PET. Na základě jeho pozvání jej navštívil několikrát v Brně, kde o této věci dále hovořili. Poté proběhla návštěva K. v provozovně Bohumín, kde tyto lisy byly a jsou provozovány. Této návštěvy se ale obžalovaný neúčastnil. Poté se mu Ing. K. ozval, že o stroj, který se tam nachází, jeden, možná i dva, by měla zájem společnost, kterou zastupuje. Byl požádán o doručení nabídky tohoto stroje a po několika konzultacích, které měl se svým společníkem Liborem P., zaslal panu K. nabídku na odkoupení tohoto stroje. Po nějaké době byl vyzván, aby přijel do Brna na jednání do společnosti Oberbank Leasing, kde společně s panem K. navštívil Ing. J., snad vedoucí pobočky. Domníval se, že na základě této návštěvy byl posléze schválen společností, kterou zastupoval Ing. K., leasing, který se ještě dopřeshňoval telefonicky a písemnou formou se společností Oberbank Leasing. Po nějaké době byl vyzván, aby přijel podepsat kupní smlouvu a ostatní dokumenty k tomuto obchodnímu případu, což učinil a poté po nějaké době se sešel s panem K., s Ing. J., dále s člověkem, který mu byl představen asi jako předseda představenstva společnosti První seriozní. Této schůzky se zúčastnili ještě další lidé, o kterých se domníval, že patřili ke společnosti Oberbank Leasing. Na

této schůzce, která proběhla v areálu firmy KAVOZ v Karviné, byl zástupcům Oberbank Leasing předán stroj, podepsán předávací protokol. Do tohoto předání, na základě smlouvy, proběhla ze strany Oberbank Leasing záloha na odkup a po předání stroje byl v nějakém čase stroj doplacen. Poté, někdy na podzim, mu volala Ing. J. s prosbou o zajištění naložení a přepravy stroje z Brna, kde byl vypátrání policií. Požadavek zněl i na eventuální uložení stroje, což zajistili v areálu společnosti Exelsior v Bohumíně. Po nějaké době byla vyvolána schůzka mezi obžalovaným G. jako zástupcem dodavatele, společností Oberbank Leasing jakožto společností stroj financující a společností Exelsior jako výrobcem, aby se dohodli, co bude se strojem dál. Na místě bylo zjištěno, že stroj je výrazně poškozen a byl sepsán protokol, ve kterém bylo konstatováno, že leasingová společnost uhradí náklady spojené s průzkumem škod a opravou stroje, kterou Exelsior provede a obžalovaný G. v tu chvíli splní závazek o zpětném odkupu. Po několika měsících byl leasingovou společností vyzván, ať stroj odkoupí zpět, načež reagoval tak, že se tomuto závazku nebrání za podmínky, že bude stroj v provozuschopném stavu.

Dále uvedl, že je přesvědčen, že nikomu žádnou škodu nezpůsobil, neboť za funkčnost a účinnost stroje si stojí.

K dotazům uvedl, že ve firmě AQUA-SAG Trading Morava působil jako jednatel, a to až do chvíle, kdy společnost byla dána do likvidace. Předmětné zařízení koupila firma od společnosti AQM. Ve chvíli, kdy byl dán příslib financování ze strany Oberbank Leasing, bylo ze strany jejich společnosti přistoupeno k zajištění všech právních kroků nutných k přechodu vlastnictví, tedy kupní smlouva, vystavení daňového dokladu, zaplacení prodávajícímu. Kupní cena byla 8.000.000,- Kč a příslušné DPH, stroj byl po celou dobu ponechán ve skladu společnosti Exelsior, protože se už v té době vědělo, že bude následně přepravován a instalován v Karviné. Dokumentaci na základě dohody převzali a hned předali při předání stroje v Karviné. Komponenty tohoto soustrojí byly dovezeny z Číny nebo Tajvanu a následně byl stroj dovybaven a uzpůsoben k výrobě společností Exelsior.

Tržní hodnotu konzultoval a vypočetl na základě konzultace a porovnáním cen srovnatelných zařízení od výrobců Husky Kanada, Nectal Švýcarsko a Krupp Německo. Stroj následně byl prodán Oberbank Leasing za cenu 19 milionů korun a DPH. Mezi nákupem stroje a jeho následným prodejem mohly uplynout asi měsíc či dva.

Stroj byl převezen do areálu firmy KAVOZ v Karviné, toto zajišťovali najatými silami buď AQM nebo Exelsior. Zmíněný areál měl být údajně pronajat leasingovému nájemci, tedy společnosti První seriozní. Stroj byl předán na podzim 2005, byl zkompletován v hale, kterou si leasingový nájemce pro tyto účely pronajal. Stroj byl pod proudem, byl připojen na chladicí zařízení, dle názoru obžalovaného byly provedeny všechny práce, jako je vyvážení a spojení tavné a tlačné části, na paletě byla forma na předlisky. Na místě bylo nasávací zařízení, které bylo spojeno se sušícím agregátem. Na stroji se ještě pracovalo, na místě se zdrželi cca 2 hodiny a poté odjeli, protože personál, který se měl obsluhu stroje učit za První seriozní, nedorazil. Leasingová společnost stroj převzala. Kdo konkrétně prováděl kompletaci stroje, to neví, ty lidi nezná. Má za to, že kompletace byla součástí dodávky stroje ze strany AQM. V okamžiku předání stroje pak byla předána podstatná část dokumentace ke stroji, domnívá se, že hlavně manuály a technická dokumentace. Dokumentaci, kterou měl k dispozici, následně předal za přítomnosti Ing. J. na parkovišti před halou asi zástupcům První seriozní. Odzkoušení stroje však neproběhlo, neboť se na místo nedostavili pracovníci leasingového nájemce, kteří měli být zaškoleni. I přesto měl za to,

že stroj je funkční, navíc měli zájem od První seriozní odebrat výrobky z tohoto stroje, pokud by to bylo za konkurence schopnou cenu.

Viděl v provozu jiné stejné či obdobné stroje, výrobky z těchto strojů pak vyžívá při výrobě lahví v Doksanech.

Dále uvedl, že pokud jde o Libora P., tento je jeho zaměstnavatelem, od roku 1996 nebo 1997 jedním z jeho nejbližších spolupracovníků a obchodních partnerů. Radomír P. je nejmladší bratr Libora P., tito měli společné podnikání, následně bylo ukončeno, firmy se rozdělili a bratři podnikají každý na své jméno. Pro značný věkový rozdíl nikdy společnost Radomíra P. nevyhledával.

Pokud jde o společnost První seriozní, tak setkával se pouze s panem Ing. K., který jej seznámil, že za společnost jedná na základě smluvního vztahu a v jeho přítomnosti viděl asi dvakrát pána, který mu byl představen jako pan B., předseda představenstva. S jinými osobami v souvislosti s První seriozní nejednal ani nebyl seznámen. Pana B. viděl vždy v přítomnosti pana Ing. K.

Po předložení fotodokumentace pořízené Oberbank Leasing týkající se předání stroje, obžalovaný G. uvedl, že na fotografiích poznává sebe, Ing. J. a zřejmě pana B.

Dále k dotazům uvedl, že již při projednávání podmínek odkupu stroje byl Ing. K. dotázán, zda je ochoten odkupovat výrobky od společnosti První seriozní a v jakém množství. Na to odpověděl, že ano, zhruba v počtu 1 milionů kusů měsíčně v případě konkurenceschopné ceny.

Z dokumentů finanční povahy, včetně daňového přiznání, které mu byly dány k nahlédnutí Ing. K. a na základě informací, které si našel na internetu, dospěl k závěru, že v případě První seriozní se jedná o bonitní firmu s obratem cca 750.000.000,- Kč. Byl informován, že společnost provozuje obchody s pohonnými hmotami a kdesi na teritoriu Moravy má již závod na plnění vína do obalu Tetra pack, neměl absolutně důvod domnívat se, že nebude jakožto leasingový nájemce plnit svoje finanční závazky.

Pokud jde o jednání se společností Oberbank Leasing, tak za tuto jednala Ing. J. Doložil všechny doklady, které Oberbank Leasing požadovala, má za to, že mezi těmito byla určitě kupní smlouva od AQM, technická specifikace apod. Zda Oberbank Leasing věděla, že výrobcem stroje je Exelsior, to neví, pokud se na výrobce ptali, tak jim to řekl, ale neví, zda o tom mluvil sám. Nepamatuje si ani, že by kdokoliv z pracovníků Oberbank Leasing zpochybňoval jimi navrženou kupní cenu 19 milionů korun.

U hlavního líčení v řízení před Krajským soudem v Brně pak obžalovaný uvedl, že nic nepředstíral, nikoho v omyl neuváděl, stojí si za tím, že to byl poctivý obchod a nechápe důvod obvinění. Dodal, že působil dlouho v potravinářském průmyslu, kde se tyto PET preformy dennodenně dělávají v desetitisícových až stotisícových kusech. V minulosti si přivezl ze zahraničí období stroj, stále jej více než 25 milionů. V Číně se pak tyto stroje dají pořídit levněji. Dále

vedl, že nesouhlasí s tím, že část peněz převedl na svůj soukromý účet, ve skutečnosti se jedná o jiný účet společnosti AQAU-SAG, nic z finančních prostředků za stroj nepoužil ve svůj prospěch. Pokud by si nebyl jistý, že je tento stroj kapacitně schopen uživit sám sebe, tak by se do takové věci nepouštěl a nepodepisoval by ručitelský závazek. To, že nakonec odmítl stroj zpětně odkoupit, bylo dáno skutečností, že stroj byl hrubě poškozen.

Po přečtení předchozí výpovědi na tuto odkázal s tím, že je to tak, jak dříve uvedl.

Dále k dotazům uvedl, že nevěděl, za kolik se lis odbytoval z Exelsioru do AQM, nikdy po tom nepátral. K jeho společnosti se prodal za 8 milionů, protože jsou víceméně ekonomicky spjatí s firmou AQM, která jim lis prodala. Podnikání v Bohumíně kdysi zakládal, byl rozhodující akcionář, poté si to vzal Libor P. na sebe. Navýšení ceny a cena skutečná se pak realizovala v AQAU-SAG, protože to z daňových důvodů bylo o nic nejvýhodnější. Skutečná cena ale odpovídá, profit byl kolem 5 milionů korun, což považuje za naprosto normální profit. Jejich společnost pak lis nijak před prodejem neupravovala. Společnost Exelsior pak není se společností AQAU-SAG nijak provázána.

Pokud jde o První seriozní a Ing. K., pak obžalovaný uvedl, že Ing. K. mu řekl, že pro První seriozní pracuje ve smluvním vztahu, že má s nimi uzavřený jakýsi smluvní vztah. Nikdy nevystupoval jako zplnomocněný zástupce té společnosti, ale jako někdo, kdo pro ně něco vykonává. Z První seriozní se s nikým nekontaktoval a ani nikoho z této společnosti neviděl.

Při předání stroje stroj nebyl spuštěn, neboť na místě nebyl personál, který se měl pro provoz stroje zaškolit, navíc Oberbank Leasingu stačila prezentace stroje. U předání stroje byl i Ing. K., obžalovaný má za to, že tam přivezl i pana B.

Před tímto případem Ing. J. z Oberbank Leasingu neznal.

U hlavního líčení dne 8. 3. 2016 před Krajským soudem v Ostravě uvedl, že nechce nic opakovat, neboť je to již 11 let od té události a nerad by se spletl. Oberbank Leasingu dokládal věci, za kterými si do dnešního dne stojí, to znamená, co ten stroj za hodinu dokáže vyrobit, kolik cyklů udělá na minutu, resp. za hodinu, resp. za pracovní jednotku, konkrétně za 24 hodin, jaká je prodejní cena materiálu, který ten stroj produkuje a jestli ten stroj je v podstatě zaplatitelný v období relativně daném splátkovým kalendářem příslušné leasingové společnosti a dále se té leasingové společnosti zavázal, že v případě jakéhokoliv problému, který nebude způsobený úmyslnou havárií nebo jinou nesprávnou manipulací a zacházením s tím strojem, že ten stroj odkoupí zpátky a bude si ho realizovat někde jinde. Následně byl vyzván za naprosto nerelevantních podmínek oproti. Od Oberbank Leasingu nic nevylákal.

Dále je mu kladeno za vinu, že předstíral, že byl stroj způsobilý a že byl nějakým způsobem ekonomicky výhodný. Vyjádřil se pak k časovému vývoji trhu s tím, že nakonec dospěli k závěru, že by bylo dobré si i vyrábět preformy.

Když poprvé v Oberbank o tom stroji hovořil, tak oni velice dobře věděli, že takový stroj existuje. Oni ty stroje u obžalovaného Radomíra P. viděli. Ten stroj tam nebyl jeden nebo tři, těch tam bylo tuším sedm, možná i deset. Byly totožné, možná byly některé o generaci dále, ale každopádně to pro leasingovou společnost nebylo žádné novum. Podobný stroj se původně uvažoval, že se přesune do Doks. Následně se potkal v Praze s panem K. Tam nějakým způsobem o těchto věcech hovořili a obžalovaný G. obžalovanému K. stroj nabídl, protože věděl, že prodá-li tento, bezpochyby si bude moct koupit od pana P. mladšího další.

Co se týká finančních toků, ono to vždy bylo tak, že dokud se za zboží platila reálná cena, tak největší zisk měly výrobní jednotky a ty nějakým způsobem živily ty obchodní organizace nebo nějakým způsobem přispívaly, pakliže byly přímo vazebně spojené jako závislé organizace na sobě. Když ne, největší část toho břímě prodeje nesly obchodní organizace a fabrika jim to zboží musela dávat v podstatě na takové úrovni, aby vůbec byly schopné to na místo určení dovést a aby to byly schopné marketingové reklamě podpořit. Tedy firma obžalovaného v určité chvíli permanentně tomu AQM, které bylo pro ni 100% odběratelem veškerého zboží, něco dlužila. Tedy jestliže oni dostali ten stroj za nějaké peníze, tak bylo jasné, že buďto, pakliže zrealizují nějakou velmi dobrou marži, že to rádi rozdělí nebo zaplatí závazky, které permanentně k tomu obchodnímu středisku v Bohumíně i jinde, kde sklady byly, měli. Nebyla to tedy spolupráce (mezi AQM a AQUA-SAG), která by byla účelově založena v roce 2005 a 2006, to byla spolupráce někdy od roku 1995 a 1996.

Pokud jde o samotný lis, tak takový stroj se cenově skládá od toho, jaká je přítlačná síla. Tento měl 450 tun na cm^2 takže to je jakýsi ukazatel, kolik ten stroj stojí a následně se ta cena odvíjí od toho, jaké příslušenství k tomu dáváte kromě toho pomocného. Dále základem stroje je ta vícenásobná forma, která se skládá z nějakých kanálů chladících, teplých a trnů. Ty trny jsou přesně odvislé od toho, kolik preforem v tom jednom cyklu na jedno otevření forem vyrobí. Kolikrát otevřu za 60 vteřin, kolikrát otevřu za 60 minut a tak dále. Z toho vyjde nějaký součet, k tomu přijde nějaká průměrná cena na trhu a z toho má obžalovaný za to, že matematický model nejenom, že fungoval, ale byl 100% návratný. Stroj byl i 100% funkčně činný. To ostatně i Oberbank při návštěvách zjistilo. O tom stroji tedy nebyly nikdy žádné pochybnosti.

Dále uvedl, že cena byla opravdu minimálně o 100% vyšší za srovnatelný stroj, tedy rozhodně stroj nebyl předražený, má navíc za to, že to bylo u soudu v Brně i mnohokrát prokázáno.

Tedy pokud jde o něj, tak on nic nepředstíral, stroj byl způsobilý, ekonomicky výhodný, cenově přijatelný a o tom také předložil srovnávací podklady výpočtové i ceny jiných výrobků. To předložil jak u Oberbank Leasing, tak v soudním řízení před Krajským soudem v Brně.

Dále uvedl, že žádné peníze na svůj soukromý podúčet nikdy nepřeváděl. Jedná se o podúčet společnosti AQUA-SAG Trading Morava a byly z něj hrazeny potřeby společnosti. On sám si z něj nevzal ani na kravatu.

Lis předali v takovém stavu, jak Oberbank Leasing požadoval. Koneckonců tam byli jeho představitelé, měli tam sebou pojišťovák, převzali stroj, podepsali předávací protokol a odjeli. Na místo měli dorazit nějací lidé v zácviku od společnosti První seriózní. Pro obžalovaného však

bylo podstatné, že ten předávací protokol podepsal Oberbank Leasing, a to bez jakýchkoliv výhrad nebo dodatečných upozornění.

Dále se vyjádřil k průběhu vyšetřování a soudního řízení před Krajským soudem v Brně.

Dále uvedl, že jej následně kontaktovala ředitelka leasingové společnosti, že stroj spadl z jeřábu, dále jej kontaktovali z Prahy, jestli si je vědom závazku zpětného odkupu. Řekl, že samozřejmě. V případě toho, co ve smlouvě o zpětném odkupu měli, že to bude ve stavu, v jakém to předali. Na základě toho byla plus minus stanovena nějaká cena, za kterou je možné to do toho stavu uvést a dále už s ním nikdy jednáno nebylo. De facto jim zpětný odkup neodmítl, řekl jen, že trvá na tom, aby se to uvedlo do stavu, ve kterém to bylo, když to předávali.

K dotazům obžalovaný uvedl, že v okamžiku, kdy stroj odkupoval od společnosti AQM, měl přijít do Doks, ale když věděl, že se prodá lépe a pořídí si jiný, tak proč by to neudělali. Když uzavíral smlouvu se společností AQM, tak už věděl, že stroj prodá. Věděl to i v době, když to dojednávávali s panem P. Ale v době, kdy o stroji začali jednat, tak to ještě nevěděl. Stroj měl dělat předlisky, protože v té době jich spotřebovávali několik miliónů měsíčně. Preformy měla tedy vyrábět společnost AQUA-SAG Trading Morava.

Panu P. řekl, že nakonec stroj neskončí u nich, ale neví, ve kterém okamžiku. Určitě se o tom bavili, ale bylo to čistě jeho rozhodnutí, že ten stroj prodají. Dokud nebyl definitivní verdikt Oberbank Leasingu, že jsou připraveni pro společnost První seriózní ten stroj zaplatit, tak nic na tom rozhodnutí, že stroj pojede do Doks neměnil, ani neviděl důvod.

Ing. K. poznal dávno před tím, než stroj vůbec koupil. Bavili se spolu o tom, co kdo dělá. On říkal, že sedí v Brně v nějakém business centru a prostředkuje obchody. Obžalovaný mu řekl, že víceméně nějakým způsobem to už dělá dost dlouho, že by z toho i rád odešel, že kromě výrobků jako takových jsou schopni dodávat i technologie, tzn., že jsou schopni postavit třeba celou stáčírenskou linku od začátku do konce a prodat ji. Bavili se čistě náhodou i o tom, jestli by nebyla možnost nějaké tetrapakové linky, tj. plnění džusových nápojů a podobně, ale nakonec se shodli na tom, že by možná věděl, komu dodat takovýto stroj a pak to opravdu mělo vývoj v řádech měsíců, než to dostalo nějaký hmatatelný ráz. O celé věci se bavil pouze s panem K., ten jej taky odvedl na pobočku Oberbank Leasingu v Brně. Tam se bavil jen s Ing. J. Věděl, že to bude pro společnost První seriózní, protože si ji nějakým způsobem vylustroval na internetu. Zjistil, že to byla společnost, která se zabývala palivou a mazivou. Měla snad několik desítek čerpacích stanic. Podíval se na výsledky, které byly ve sbírce listin. Ty dosahovaly na vyšší osmimístní číslo, snad kolem 3/4 miliardy a to mu stačilo. Neví, kdo mu řekl, že to bude pro První seriózní, možná Ing. K., neměl odkud jinud to vědět.

Pana B. viděl jenom jednou, a to při převzetí stroje v Karviné. Pana Ř. neznal. Ze všech lidí, kteří se zúčastňovali jednání, znal jen Ing. K. a jednou viděl pana B. Při jednání se společností Oberbank Leasing za společnost AQUA-SAG vystupoval jen on.

Pokud se měl vyjádřit ke skutečnosti, že kupní cena za 12 dní vzrostla skoro trojnásobně, tak uvedl, že kdyby dále v této branži dělal, tak takto bude postupovat i dále. Nevidí v tom ani nic

nemravného ani nic protizákonného, natož trestného. Jestliže je schopen koupit obchodně věc, je jedno jestli za 100 nebo za 200 tisíc USD, přiveze ji tady, věnuje se jí, dodá tomu své know-how, dodá své finanční prostředky, které to převedou na jinou bázi, a vytvoří z toho srovnatelný stroj, který se prodává v ekvivalentu 1,7 až 2 milióny Euro, tak se ještě držel na dolní hranici. To totiž vůbec nemá nic společného s tím, jestli si tu cenu s panem P. dohodl. To je to samé, jako kdyby svému bratrovi dal mercedes, který má nějakou cenu a dal mu ho zadarmo. Na tom stroji vše nepochybně odpracovala a odvedla firma pana Radomíra P. Kdyby nedošlo k rozdělení jejich firem nebo kdyby tady nebyla bratrská vazba, tak by ten stroj dostali třeba za 12 nebo za 15 milionů. Jakou roli v tom hrálo dělení firmy a vyřizování nějakých jejich finančních vazeb, to obžalovanému nepřísluší a je mu to jedno.

Od okamžiku, kdy stroj koupil, do okamžiku, kdy stroj prodal, nedošlo na stroji k žádné změně. U předávání stroje společnosti Oberbank Leasing osobně byl, za přítomnosti paní J., dalšího pracovníka z Oberbank Leasing a za přítomnosti pracovníka pojišťovny a podepsal se předávací protokol.

Kdy se stroj odvážel, to neví. O nějakém víkendu mu volala Ing. J., že se to pokusil někdo odcizit, že to spadlo z jeřábu, že je to tam a tam, jestli by jim nedokázali sehnat jeřáb a auto, které by to dokázalo odvézt, kde by to bylo zamčené a uschované. Jak se stroj dostal z Karviné do Kupařovic, to obžalovaný nevěděl a uvedl, že s tím nemá nic společného.

Pokud mu byly přečteny u hlavního líčení předchozí výpovědi, pak uvedl, že k nim nechce nic dalšího uvést, je to tak, jak dříve uváděl, vždy vypovídal pravdu.

Dále k dotazům uvedl, že má za to, že Ing. K. nikdy nebyl zaměstnanec ani vedoucí První seriózní. V minulosti mu prezentoval, že na základě nějakého smluvního vztahu pro ně fungoval snad jako poradce. Jinak by se k ke společnosti ani nedostal, protože nikoho jiného z těch lidí předtím neznal. Pokud u hlavního líčení uvedl, že Ing. K. nikdy za První seriózní nevystupoval, pak to upřesnil tak, že nejednal a nepodepisoval. Pokud dříve uváděl, že Ing. K. byl rovněž u předání stroje, tak u hlavního líčení si to již nepamatoval, byl si jistý akorát Ing. J.

Pokud jde o továrnu a preformy, tak nejdříve pan Libor P. kupoval preformy v Exelsioru a jim je de facto dával na úvěr, takže přesto, že zboží dodávali jemu jako AQM, tak mu stejně, přestože mu fakturovali, ještě dlužili peníze. Šlo o to vyrovnat ty stavy.

Pokud se měl vyjádřit k tomu, zda byl Ing. K. u sjednávání ceny s Oberbank, tak uvedl, že cenu jako nabídku posílali paní Ing. J. Konstrukce kupní ceny určitě vznikla mezi ním a Ing. K. Pokud jde předávání stroje v Karviné, tak nechce nikomu škodit, ale v hloubi duše je přesvědčený, že Ing. K. tam viděl, protokol podepisoval určitě pan B. Fyzicky neviděl žádnou plnou moc, kterou by byl Ing. K. zmocněn zastupovat První seriózní, ale má za to, že o tom bylo hovořeno.

Pokud jde o kupní cenu, tak část šla do AQM, část na provozní účet AQAU-SAG. S obžalovaným Radomírem P. se nedělili o žádný zisk, tento nic nedostal. Od té doby se pak viděli až u prohlídky poškozeného stroje za účasti Ing. J.

Obžalovaný Ing. Pavel K. ve své výpovědi v rámci přípravného řízení uvedl, že se společností První seriozní se seznámil tak, že v první polovině roku 2005 navštívili pan B., T. a P. pobočku jeho realitní společnosti AV Petrov reality s.r.o. v Brně, měli požadavek na skladové prostory pro svou společnost. Telefonicky někomu z nich nabídl několik variant, vybrali si skladové prostory v Odrovicích, okres Brno-venkov, byla uzavřena nájemní smlouva. Podle účetních dokladů pak mezi AV Petrov a První seriozní proběhly dva obchodní případy, které byly zúčtovány vystavením faktury ze strany AV Petrov v srpnu a říjnu 2005 a ze strany První seriozní byly uhrazeny. Týkalo se to podílu na zisku neboli provize za zprostředkování prodeje repasovaných strojů, čímž se společnost První seriozní zabývala. Byly to stroje určené pro dřevozpracující a potravinářský průmysl. Z řeči dále vyplynulo, že se První seriozní také zabývá obchodováním s výrobky z barevných kovů nebo přímo s barevnými kovy. Dále vyplynulo, že se zabývají obchodováním s PET preformami. O tomto obchodování nic bližšího neví, byl pouze přítomen jednání s maďarskou firmou ohledně dodávek PET preforem ze strany maďarské firmy První seriozní, byl u toho z důvodu překladu jednání do angličtiny, o překlad byl požádán někým z První seriozní. Jednání se dále účastnil pan B., Ř., P. Zda k dodávce zboží z Maďarska skutečně došlo, o tom neslyšel.

Dále uvedl, že nikdy se společností První seriozní nespolupracoval jako fyzická osoba, vždy jen jako zaměstnanec společnosti AV Petrov reality. Za První seriozní jednal s panem B., tento podepisoval jako předseda představenstva, pak komunikoval s panem P., jeho funkci ve společnosti neznal, dále byl u některých jednání i pan T., taktéž jeho funkci neznal. Párkrát tam viděl i pana Ř., dvakrát či třikrát, o tom mu řekli, že je to majitel společnosti. Pamatuje si ještě na jméno Ing. V., nebo tak nějak, z Opavy, s tímto jednal, tento mu předával technické údaje k repasovaným strojům.

S První seriozní nikdy nespolupracoval ohledně získání bankovních úvěrů od České spořitelny nebo Raiffeisenbanky. Nic mu neříká jméno Ing. Ladislav R. Nikdy nepřipravoval listinné podklady potřebné pro získání bankovních úvěrů pro První seriozní, nerozumí tomu a nedělá to ani pro vlastní firmu. K obchodním případům, které měl s První seriozní, nebylo zapotřebí žádných dokladů pro banku, takže žádné takové doklady ani neviděl.

Dále uvedl, že nezajišťoval pro První seriozní odbyt na PET preformy ani na PET lahve, neprováděl ani průzkum trhu pro případný odbyt.

Nespolupracoval ani s První seriozní ve věci dojednání leasingu na strojní zařízení – lis na PET preformy u Oberbank Leasing, pouze na základě požadavku ze strany První seriozní a na základě informací ředitelky Oberbank Leasing, že hledají nové klienty, doporučil tuto leasingovou společnost. Sám měl pro svou AV Petrov reality u nich leasingovou smlouvu na malý nákladní automobil. S paní Ing. J. z Oberbank Leasing nikdy nejednal, z vlastní zkušenosti naopak ví (do Oberbank Leasing byl sám doveden jejím osobním známým Ing. T.), že při vyřizování obchodního případu musel přinést všechny doklady související s leasingovým případem osobně, nebylo tedy možné, aby jednal za První seriozní, protože nebyl nikdy vybaven žádnou plnou mocí ze strany První seriozní a tudíž za tuto společnost nemohl nikdy jednat. Nebyl ani smluvním partnerem Oberbank Leasingu. O tom, že První seriozní usiluje o získání leasingu však

věděl, Oberbank Leasing jim pak doporučil jako jednu z mnoha, které na trhu působí. Nikdy však ohledně leasingu stroje pro První seriozní nejednal s panem T.

Dále uvedl, že strojní zařízení, které mělo být předmětem leasingu, viděl z dále v Karviné v areálu firmy Kavoz, neboť prostřednictvím spolupráce s realitní kanceláří z Ostravy zajistil pronájem haly pro První seriozní. Zda byl stroj v provozu, však nedokázal říci.

Společnosti Exelsior, AQM, AQUA-SAG nezná, nikdy s nimi neobchodoval ani nespolečně pracoval.

Pokud jde o pana B., toho zná jako předsedu představenstva společnosti První seriozní, pana Ř. zná jeho majitele této společnosti, pana Ing. P. zná v souvislosti s některými jednáními se společností První seriozní, jeho funkce mu nebyla známa, řešil s ním různé obchody realitních případů v Praze a ve východních Čechách. Pana T. zná z jednání se společností První seriozní, jeho funkci nezná. Radomíra P. a Libora P. nezná. Pana Vladimíra G. zná, byl s ním seznámen v Praze jako s majitelem továrny někde u Mladé Boleslavi, kterou měl zájem prodat. Jednal s ním v Praze asi dvakrát nebo třikrát, ale vzhledem k tomu, že jeho nemovitost byla zatížena exekucemi, tak se nedal skutečnosti převod vlastnictví.

Pokud jde o to, že strojní zařízení, které viděl v areálu firmy KAVOZ v Karviné, bylo následně nalezeno v areálu v obci Kupařovice, jehož je majitelem, pak uvedl, že v té době měla První seriozní uzavřenou řádnou podnájemní smlouvu na dobu určitou se společností AV Petrov reality, která je nájemcem areálu. V době, kdy se tam měl údajně vyskytovat stroj, tak jej o tom nikdo neinformoval, žádná policie, žádná leasingová společnost apod. Takže ani nevěděl, kdy a kým tam něco takového bylo přivezeno ani kdy a kým to bylo odvezeno. K tomuto strojnímu zařízení neměl nikdy žádnou dokumentaci, ani ji k ničemu nikdy nepotřeboval. Nikdy neviděl ani výrobek vyrobený na tomto stroji.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně pak obžalovaný využil svého zákonného práva a ve věci nevyprávěl. Pouze uvedl, že nesouhlasí s obsahem obžaloby.

U hlavního líčení dne 8. 3. 2016 před Krajským soudem v Ostravě uvedl, že to, co je uvedeno v obžalobě, to je soubor nesmyslů. Odkázal na spis tzv. T. gangu s tím, že z tohoto je patrná geneze celého případu.

K dotazům uvedl, že společnost První seriozní zná, seznámil se s ní tak, že měl realitní kancelář, firmu AV Petrov reality, v Brně. Zástupci První seriozní přišli do kanceláře s tím, že chtějí zajistit výrobní a skladovací prostory. Byl tam pan B. a pan P. Chtěli zajistit skladovací prostory někde v okolí Brna. Dohodli se a obžalovaný jim zajistil v první řadě skladovací prostory v Malešovicích, kdy se jednalo o celou halu. Dále měli zájem zajistit skladovací nebo výrobní prostory v oblasti Ostravy s tím, že jim byla ve spojení s ostravským partnerem, panem G., zajištěna jedna z hal výrobního areálu v Ostravě. Tedy první kontakt s První seriozní byl ohledně realit, uzavřeli smlouvu o zprostředkování při zajištění nemovitosti. Následně jim obžalovaný pronajal nemovitost, která byla v majetku společnosti AV Petrov reality, kdy na to byla uzavřena řádná

smlouva. Byl to podnájem nebytových prostor v Kupařovicích ze dne 1. 10. 2006. Předmětem pronájmu bylo přenechání volného prostoru prostranství 100 m² se všemi součástmi a příslušenstvím v uzavřeném areálu. Tuto smlouvu uzavíral obžalovaný s První seriózní, za tuto smlouvu uzavíral pan B. Kromě pana B. znal obžalovaný i pana Ř., který se vyskytoval v kanceláři Na Mezírce, kde První seriózní měla svoje kanceláře. Potkával tam i pana T. Do doby, než jej oslovili se svou potřebou, žádného z nich neznal. Následně žádné obchodní styky také už neměli.

Dále obžalovaný uvedl, že nikdy nejednal za společnost První seriózní. Pouze jim předal kontakt na Oberbank Leasing, protože u této společnosti měl já uzavřenou leasingovou smlouvu na pronájem motorového vozidla. Tehdy jednal s Ing. J. a tuto doporučil společnosti První seriózní, protože tato ředitelka pobočky v Brně jej požádala, jestli nemá nějaké zájemce o poskytnutí leasingu na cokoliv. Ing. J. tedy doporučil kontakt na První seriózní. Potom došlo k nějakému následnému jednání a ten stroj, který si pronajali, umístili do ostravské haly, jejíž pronájem obžalovaný zprostředkoval. U žádných jednání nebyl, Ing. J. lže jako když tiskne. Zná i pana T., to byl vlastně kontakt, který jej dovedl k paní J., když potřeboval uzavřít leasing na vozidlo. Byl to nějaký jejich náhončí, který z toho měl provizi. Leasingové společnosti za První seriózní nepředkládal nikdy žádné podklady.

Pokud jde o Raiffeisenbank, pak zná pana R. a potažmo přes pana R. paní C. Tohoto člověka k němu přivedl pan V., jeden z bývalých policajtů a členů T. gangu, který měl zájem o to, aby se zkontaktovali a poté, aby pan R. obžalovanému nabízel různé finanční služby. V té době nepotřeboval nic pro sebe, proto je pouze zkontaktoval s První seriózní. Nikdy R. nepředával žádné doklady nebo podklady, protože nebyl nikdy ekonomicky zdatný na to, aby věděl, co je pro co potřeba. Pro jeho společnosti i pro něj vždy vedla účetnictví účetní firma nebo profesionální účetní na základě smlouvy. Ani před panem R. a ani před paní C. nikdy nevystupoval jako zástupce První seriózní. Paní H. zná. Je to víceméně kolegyně nebo něco takového od pana R.

Obžalované Radomíra P., Libora P. ani Vladimíra G. nikdy před oslovením od První seriózní neznal. Co se týče Radomíra a Libora P., ty poznal až u soudu. Pana G. někde potkal. Společnosti EXELSIOR Karviná, nyní EXELSIOR Group, AQM, AQUA-SAG zná jen ze soudního a z policejního spisu.

Pokud se měl vyjádřit k lisu, který je uveden ve skutku 11) obžaloby, pak uvedl, že jej viděl nainstalovaný v areálu v Ostravě, jehož pronájem zprostředkovali. Lis viděl a potom se dozvěděl o lisu tak, že jej kontaktovala policie, že lis se nachází v pronajatém areálu v Kupařovicích. V té době nebyl v České republice, byl na veletrhu. Poté jej informovali, že to tam nějak našli. Jeho zaměstnanci mu řekli, že tam byli policajti a lis si odvezli. V té hale v Ostravě byl, protože šel za tím člověkem, který si chtěl pronajmout další část. Vlastnil celý areál, měl tam velkou administrativní budovu. Nepravidelně tam jezdil v rámci realitní činnosti mu poskytnout součinnost a možnost pronájmu pro některé firmy. Tím člověkem myslel vlastníka areálu, ale nemohl si vzpomenout, jak se jmenuje. Potom už lis neviděl.

Pokud mu byly přečteny předchozí výpovědi, tak k těmto uvedl, že souhlasím s obsahem dřívějších výpovědí. Nejednalo se tedy o areál v Malešovicích, ale v Odrovicích. Dále upřesnil, že pokud hovořil o areálu v Ostravě, tak se jednalo o areál firmy KAVOZ v Karviné. Tedy ten lis neviděl v Ostravě, ale v Karviné.

K dotazům uvedl, že je skutečně pravdou, že zprostředkoval prodej repasovaných strojů. Viděl to v Hranicích na Moravě, byl tam na nějaké pile, která souvisela s První seriózní a tam prováděli repasy různých strojů, tak to nabídl známým a spojil je s První seriózní. Tam jednal právě Ing. V., to je ten člověk, který jednal ohledně těch strojů a který jej tam fyzicky prováděl. Kromě nemovitosti a tohoto zprostředkování žádné jiné obchodní vztahy s První seriózní nebyly.

Následně u dalšího hlavního líčení v rámci vyjádření k listinným důkazům uvedl, že by se rád vyjádřil ke všem souvislostem. Po sdělení obvinění v roce 2008, kdy byl vyslýchán v Brně poprvé dne 30. 6. a pokračování bylo 13. 8., měl co dočinění s firmou První seriózní v rámci své činnosti nebo v rámci činnosti společnosti AV Petrov reality. V té době byl rovněž majitelem společnosti, která vlastnila zámek v Kupařovicích, který více méně provokoval určité lidi k tomu, že si mysleli, že je schopen platit velké peníze. V průběhu roku 2008, 2009 byl osloven Ing. T., bývalým brněnským policistou, kterého znal z dřívějška. Tento se jej ptal, jestli nemá nějaké problémy s policií, toto mu obžalovaný popřel, neboť v té době nepovažoval tu kauzu za nějak důležitou. Při dalším oslovení mu Ing. T. ukázal kopii protokolu z jednání na policii, i když už nebyl v aktivní službě, tak tam měl své kontakty a dostal se k těmto listinám. Ptal se obžalovaného, jestli nechce pomoc. V průběhu dalších dnů mu pak bylo sděleno obvinění. Ing. T. za to chtěl finanční částku, kterou nejdříve ale nesdělil. Následně, když začal považovat svou situaci za vážnou a měl za to, že je zamíchán do té skupiny kolem První seriózní, tak se Ing. T. zeptal, o jakou částku by šlo, a vyplynula částka, která je deklarována v tom dlužném úpise, notářském zápise (*částka 3.500.000,- Kč*). Protože takovou částkou v té době nedisponoval, tak spolu sepsali předmětný dlužný úpis s tím, že mu bude jako peníze „splácet“.

Následně byl Ing. T. zastřelen a posléze se odhalil jeho „gang“ a začalo trestní stíhání mimo jiné i JUDr. Š. S obžalovaným se spojili policisté z Generální inspekce bezpečnostních sborů. Následně nástupcem nebo pokračovatelem toho vydírání byl pan V., bývalý policista, který byl kamarád Ing. T. a současně byl také koncipientem v advokátní kanceláři dr. Š. a tento pokračoval v tom, že je schopen za peníze ovlivnit průběh tehdy už soudního líčení, neboť soudkyně je družkou dr. Š. Pan V. po něm požadoval nové peníze, řekl, že ví o tom dlužném úpisu, ale že je to jenom kus papíru. Chtěl po něm 2 miliony za to, že soudkyně v Brně jej z toho dostane. Poté byl u Krajského soudu v Brně nepravomocně odsouzen, má za to, že to bylo díky tomu, že žádné peníze V., potažmo Š., potažmo brněnské soudkyni, nedal. Současně uvedl, že peníze V. nedal, protože se „spálil“ již s T. Uvedl, že kdyby byl u Krajského soudu v Brně zproštěn, tak by byl potom ochoten 2 miliony zaplatit, neboť za svobodu se platí.

Obžalovaný Libor P. v rámcí přípravného řízení využil svého práva odepřít vypovídat a k věci nevypovídal.

U hlavního líčení dne 8. 3. 2016 před Krajským soudem v Ostravě obžalovaný uvedl, že je majitelem společnosti AQM od roku 2002. Někdy koncem roku 2005 a začátkem roku 2006 se s bratrem Radomírem dostali do pozic, kdy jejich firmy už byly dost velké a jejich podnikatelské názory se různily, takže se v roce 2006 dohodli, že provedou rozdělení společností, což se počátkem roku 2006 stalo a v rámci vyrovnání došlo k uvedenému obchodu v případě v bodě 11) obžaloby. Společnost EXELSIOR, ani společnost AQM, tedy ani on ani jeho bratr nikdy se společností První seriózní nejednali, nejednali nikdy se společností Oberbank Leasing v žádném

uvedeném případě. Jsou sice jejich dobrými klienty, ale v jiných případech. Celá obžaloba v bodě 11) byla postavena na smyšlených a zkreslených údajích, protože od počátku řádně spolupracovali s policií, podali vysvětlení, doložili všechny důkazy v listinné podobě.

K dotazům uvedl, že v roce 2006 byl obchodním partnerem jako společnost AQM s firmami pana G., který měl výrobu limonád v Doksech. V rámci tlaku obchodních řetězců byli nuceni snižovat výrobní náklady a jednou z cest snižování výrobních nákladů bylo právě pořízení mezičlánku – výroba preforem pro výrobní závod v Doksech. Jako společnost AQM odebíral výrobky vyrobené ve společnosti v Doksech, které prodával potom na území Moravy a řetězcům v rámci České republiky, dodnes to dělá. V roce 2006 v jarním období se na něj pan G. obrátil s možností, že by tuto výrobu doplnili. Závod v Doksech byl v tu dobu modernizován, byly tam vyfukovací stroje, byly tam plnicí stroje, byla tam kvalitní voda, fungoval obchodní trh, takže když se na něj obrátil někdy v tom inkriminovaném období, že by teda mohli tu výrobu rozšířit, věděl, že když si vlastně dělí podíly a rozdělují sféry zájmu s bratrem, tak bratrovi nabídl, že součástí dohod by mohlo být i výrobní zařízení na výrobu preforem a tímto by mohli Doksy trošičku posílit. Když je jim obžalobou vytýkáno, že to udělali účelově, tak to není pravda, resp. pokud to není myšleno tak, že to udělali za účelem zisku v podnikání. Vše měli řádně doloženo dodacími listy, fakturami a smlouvami. Tedy bylo to tak, že když se s bratrem rozešli, tak koupil uvedené zařízení a následně je prodal firmě obžalovaného G. Požadoval, aby si zajistil financování, tzn. když mu řekl, že už nějaké financování má zajištěno, tak proběhla účetní operace odkupu a prodeje.

V rámci rozdělení firem s bratrem mezi sebou účetně lis převedli na firmu obžalovaného Libora P. a on ji pak následně prodal. Lis nikdy nepoužíval. Byla to pro mě jedna z několika desítek tisíc obchodních operací za těch deset let – koupil a následně prodal. Společnost AQM koupila lis jenom proto, aby posílili výrobu v Doksech. Pak se to trošku změnilo, ale to už nebyl jeho problém. Protože byli s panem G. obchodní partneři, věděl o tom, že společnost EXELSIOR se nadále bude zabývat pouze výrobou strojního zařízení, preforem a podobně, protože byl obchodník a obchodoval s nealkoholickými nápoji, které společnosti v Doksech vyráběly, tak bylo dohodnuto, že koupí lis a posílí výrobu snížením výrobních nákladů v Doksech. Nikdy s Oberbank ani s První seriózní nejednal.

V době uzavírání kupní smlouvy mezi AQM a AQUA-SAG nevěděl, že bude následně lis odkoupen společností Oberbank Leasing. To se dozvěděl až následně, ale vlastně ho to nezajímalo. Že lis nezůstane ve společnosti AQUA-SAG se dozvěděl v průběhu, protože původně místo určení mělo být v Doksech. Potom následně společnost AQM měla zajistit převoz. Dozvěděl se, že se to nepoveze do Doks, ale poveze se to někam jinam. To už bylo po uzavření smlouvy.

Pokud měl vysvětlit, proč se za pár dnů změnila cena ze 4 miliónů na 8 miliónů, tak uvedl, že cena se nezměnila. Cena byla pořád někde kolem 8 miliónů Kč jako vnitropodniková, protože v rámci účetnictví a odpisových sazeb v té dané době byla, myslím 3.900.000,- Kč a nějaké drobné, je to určitě ve spisech. Zhodnocení nebo jejich vnitropodniková cena byla stanovena na nějakých 8 miliónů Kč, a protože byli obchodní partneři s panem G. a chtěli snížit výrobní náklady, mohli ho prodat draž, ale to nebyla jeho parketa, tak se dohodli, že kupní cena pro AQUA-SAG bude 8 miliónů Kč.

On sám stroj nikdy nepředváděl nikomu z Oberbank Leasing, nikdy s žádným pracovníkem, zaměstnancem, majitelem, ředitelem Oberbank Leasing ve věci lisu nejednal, přesto, že byl dobrým klientem společnosti Oberbank Leasing.

Odvoz stroje zajišťovali, to bylo součástí dohody s panem G., že ho zavezou do Doks. Následně se změnila destinace, mělo se to vést jinam, proto zajistil externí firmou demontáž, převoz a montáž na místě určení. Vezlo se to do zmíněného areálu v Karviné, do KAVOZu, vezlo se to z Bohumína.

Je pravdou, že po uzavření kupní smlouvy a před převozem zjistil, že osud stroje bude jiný, že nebude součástí továrny v Doksech. Asi se ptal pana G., co se změnilo, ale už neví, co mu na to řekl. Bylo to jeho zboží, takže to dále nerešil. Tento obchodní případ řádně zdaniil, odvedl všechny daně.

Obžalovaný Radomír P. v rámci přípravného řízení k vytýkané trestné činnosti uvedl, že se necítí být vinen. Co se týče předmětného lisu, tak v době prodeje byl nezpochybnitelným majetkem firmy Exelsior a byl funkční a způsobilý pro výrobu PET preforem. Tento lis prodala firma Exelsior firmě AQM, co se týče montáže, demontáže, odvozu, toto firma Exelsior nezajišťovala. V době odvozu nebyl ani fyzicky přítomen v areálu firmy Exelsior, byl v zahraničí na pracovní cestě.

U hlavního líčení dne 8. 3. 2016 před Krajským soudem v Ostravě obžalovaný uvedl, že se, stejně jako pan K., odvolává na trestní spis ohledně T. gangu, protože tam působili jako svědci a tady vlastně celá ta kauza vznikla. Byl k tomu přilepen docela nešťastně, objevili se u něj A., K. a spol., byl opakovaně, dvakrát, vydírán těmito lidmi, že pokud jim nezaplatí, tak jej přilepí k této kauze. Jejich vydírání odmítl.

Poté uvedl, že obchod (ze skutku pod bodem 11) obžaloby) byl zcela standardní obchod, společnost EXELSIOR Karviná, kde byl jednatelem a spoluvlastníkem, vyráběla strojírenská zařízení pro střední Evropu. Těchto zařízení dodali stovky za stovky miliónů korun, což doložili do trestního spisu. Vytýkaný obchod nebyl ničím jiným než ostatní obchody. S bratrem (obžalovaným Liborem P.) měli dohodu, rozdělili si firmy, na společnost AQM a společnost EXELSIOR, které v té době působily v nějaké konsolidaci. Vyměnili si vzájemně podíly a mimo jiné součástí dohody byl právě tento problematický lis. Bratr říkal, že ho prodá, že má na něho obchodního kupce, svého obchodního partnera pana G., se kterým dělal historicky. Byla to jeho věc, obžalovaný s tím neměl nejmenší problém. Větší část lisu bylo účetně na EXELSIORU, část, forma, byla na společnosti AQM, takže to rozdělení bylo třeba dát nějak dohromady. Byli dohodnuti, že až bude mít kupce, tak mu to přefakturuje kvůli DPH, ať to zbytečně neleží na skladě. V době, kdy kupce našel, o té transakci obžalovaný nic nevěděl, nevěděl komu to jde, kdo to kupuje, kam to jde, kdo to leasinguje. Opravdu s tou transakcí neměl nic společného. Byl v té době v Bulharsku, dokonce to doložil soudu z výpisu z pasu. Bratr mu volal, že má kupce, jestli si to může odvézt. Obžalovaný zavolal skladníkovi, ať to bratrovi vyskladní a účetní, ať mu to přefakturuje.

Jelikož je obvinil T. gang, tak ta obžaloba nemá hlavu ani patu, ale dali tam prostě nějakou sumu. Ty sumy jsou nesmyslné, což ostatně doložili i soudu. Lis měl výrobní náklady 8 miliónů Kč, vše je ve spise, vše je řádně doloženo. Část lisu byla u něj, část u bratra. Obžalovaný pouze provedl do fakturaci větší části za účetní cenu nejnižší možnou, kterou měli spolu dohodnutou. Bratr to následně prodal za 8 miliónů Kč, tedy zcela bez zisku. Pro něj osobně celá transakce skončila. Nevěděl kam to šlo, neví, kdo to odvážel, aspoň do té doby, než začalo trestní řízení.

Má za to, že celá jeho spojitost s touto kauzou vznikla, protože odmítl platit výpalné policajům.

K dotazům uvedl, že spoluobžalované Ř. a K. neznal, poprvé je potkal až u soudu. Obžalovaného G. znal, měli společnou firmu – tedy on, jeho bratr a pan G. Je to společnost AQUA-SAG Trading Morava. To bylo ještě několik roků před tímto obchodem. Obžalovaný Radomír P. pak zcela odešel z tohoto společného podnikání. Se společností První seriózní neměl v životě neměl nic společného. Poprvé o nich slyšel až u soudu.

Pokud jde o lis, tak přesně už si to nepamatuje, protože subdodavatelů bylo v té době hodně, ale v té době měli zastoupení pro střední Evropu od společnosti HAITIAN CHINA, což je největší čínská firma na světě na výrobu vstřikovacích lisů. Lis koupili před touto transakcí. Částku, za kterou lis koupili, už neví, ale bude to asi kolem 100.000,- USD. Společnost HAITIAN tehdy nedělala klasické pet lisy. Rozdíl mezi pet lisem a klasickým sériovým HDP výrobkem je obrovský, je to diametrální rozdíl, a to i cenový. Jeho firmu nezajímaly klasické lisy, tam není zisk, takže nechtěli dělat plasty obyčejné, byli vždycky specialisti na petový program.

U HAITIANU si poptali, ať jim vyrobí speciální šasy, to je těch 50 tun železa – podle jejich požadavků, takže oni udělali speciální úpravy tak, aby to šlo dále předělat na výrobek na pet lahve. Dále požadoval speciálně vyrobít šnek podle jejich výkresů pro pet materiál, ne do HDP. Ten šnek je delší, širší, má úplně jiné parametry. Tento polotovar jim dodala firma HAITIAN, následně jiné firmy, se kterými spolupracovali, oni tento lis předělali, resp. dodělali sušení, to zajistili od firmy z Číny, pak se spolupracovalo se společností ze Švédska. Následně si nechali vyrobít formu. Prostě si nechali udělat komponenty speciálně pro lis na pet lahve, poté lis zkompletovali, byl funkční a bezproblémově fungoval, což při hlavních líčeních v Brně vypovědělo spousta zaměstnanců. Tedy firma Exelsior byla výrobcem a udavatelem na trh. Dávali prohlášení o shodě, šitkovali to, neboť lis předělali tak, že byl schopen výroby pet materiálu.

Pokud byla obžalovanému předestřena celní deklarace na stroj na výrobu plastových předlisků za 108.140,- USD od společnosti JTWT z Honkongu na č.l. 93, tak uvedl, že se jednalo právě o nákup předmětného lisu. V té době byla společnost JTWT distribuční firma od HAITIANu, HAITIAN měl tuto společnost, která zajišťovala distribuci. Jejich úpravou pak došlo jednoznačně ke zhodnocení stroje. Když ten lis vyrobili za osm miliónů nákladové ceny, tak prodejní cena by byla prostě větší. Pro obžalovaného to byl ale obchod jen účetní, nebylo to klasický obchod. Klasický obchod by byl, že bych lis prodával minimálně se 100% marží. Čistá marže se počítá ve strojírenství minimálně 100%.

Osm miliónů byla výrobní cena stroje. Tento čistě účetní obchod byl mezi ním a jeho bratrem v rámci vyrovnání, prostě se s bratrem Liborem dohodl, že lis je jeho, ať si s ním dělá, co chce. Účetní cena 4 milióny Kč bez DPH pro bratra byla proto, že část technologie byla na té druhé firmě, bratrově firmě. Tím rozdělením vznikla taková dost nešikovná situace, kdy to jádro, to hlavní, ten lis, byl na EXELSIORU, ale forma a některé věci byly u bratra na AQM, takže se to tak nějak zkompletovalo. Celková suma byla 8 miliónů Kč, tedy cena jako výrobní náklad. Pokud by lis prodával v klasickém obchodu, tak minimálně za těch 16 miliónů Kč, to by požadoval plus instalaci, montáž a věci s tím spojené, bez DPH.

Firma obžalovaného Radomíra P. stroj používala v rámci testovací výroby, protože ve strojírenství nedělají klasickou výrobu, ale dělají výrobu testovací. Byli jedni z prvních, kteří měli tendenci vyrobit stroj. Pak ho nechali pár měsíců pracovat na výrobě obalů a díky tomu se stroj dobře zapracoval a bez problémů každému ukázali stroje, u kterých neměli ty porodní a dětské starosti. Když se nainstaluje klasický stroj, obzvláště tak velký, tak se další tři měsíce vychytávají prvotní problémy. Předmětný stroj fakticky fungoval, vyráběl i konečné výrobky.

Pokud jde o Oberbank Leasing, tak v té době měli 40 milionový úvěr jako EXELSIOR, leasing na tiskárnu v Košicích. Už to je samo o sobě výmluvné, že má u leasingové společně půjčeno 40 miliónů, které řádně splatí do poslední koruny včetně úroků a na druhé straně by tady kvůli několika miliónům dělal nějaké nesmysly? To je absurdní. Obzvláště i vzhledem k ziskům, které v té době tvořili.

Se zástupci Oberbank Leasing nikdy nejednal na téma převodu nebo prodeje lisu, každopádně paní J., ředitelka Oberbank Leasingu, jej velice dobře znala, protože byl jeden z jejich nejlepších klientů jako EXELSIOR, často je navštěvovala. Je tedy možné, že při návštěvě jejich podniku viděla i předmětný lis. Vždycky obžalovaný ukazuje všem, co vyrábí a co mají. Paní Ing. J. tedy mohla stroj vidět při prohlídce jejich provozů, mohla se dívat, co všechno vyrábí, nikdy ji ale nepředváděl lis jako výrobek pro nějakého klienta, který by oni leasingovali. Nikdy ho neměli zájem koupit.

Pokud byl dotazován, kdy se dozvěděl, že stroj nakonec Oberbank Leasing koupila, uvedl, že to je složité, tehdy byli s bratrem rozhádaní z důvodu rozdělení a nemluvili spolu. Navíc ho ta transakce nezajímala a ani o ní nevěděl další podrobnosti. Proto se to dozvěděl až po roce, kdy mu volala paní J., že mají problém se strojem, na kterém je jejich výrobní štítek a jsou uvedeni jako výrobci. Žádala jej, jestli by jim nepomohl a jestli by stroj nemohli uskladnit v jednom z jejich závodů. Obžalovaný s tím souhlasil s tím, že se na stroj podívá. Následně lis přivezli. Jelikož ho někde nabourali, snad se vyklopil z kamiónu, byla ohnuta hlavní vstřikovací jednotka, byla mechanicky rozbitá, takže jim popsal závadu, udělal jim na to nějaký report a dále to neřešil. Uskladnil jim lis zadarmo, nic nechtěl, říkal jim, že to nebude řešit, že mají výborné vztahy. Lis dali bokem, odstavili ho a nechali ho tam stát, a to v areálu hlavního závodu v Bohumíně na ulici J. Palacha.

Pokud byl dotazován na osud předmětného lisu, tak uvedl, že později na něj tlačila Oberbank Leasing, ať ten stroj od nich odkoupí, tak se sešel s generálním ředitelem Oberbank ČR, tlačili, že to potřebují účetně vyřešit, že to mají odepsané, ale potřebují to odprodat. Řekl, že jim to opraví a sežene kupce, ale to nechtěli. Mohli si zaplatit opravu nebo opravu mohl zaplatit i kupec, ale oni

kategoricky trvali na svém. Říkali, že jsou finančníci, že je to nezajímá, že to mají odepsané a chtějí to za nějakou odpisovou hodnotu prodat. Dali mu trošku nůž na krk, trošku mu povyhrožovali, že prostě když to od nich nekoupí, tak mu leasing také mohou vypovědět. Jelikož měl velký leasing a nechtěl o to přijít, tak souhlasil, stroj odkoupil, asi za částku okolo 5 milionů. Stroj odkoupil a nechal ho ležet ad acta, neřešil to. Pak vzhledem k soudnímu řízení si řekl, že nebude pořád řešit, jestli mašina fungovala nebo ne, tak se rozhodl, že ji opraví. Jeho lidé na ni naběhli, opravili věci, které byly mechanicky poškozené nehodou, celý stroj opravili na své náklady, zkompletovali a pustili a nechali vyrábět. Zavolal do Brna, že mašina je zprovozněná, že se na to může někdo přijít podívat, aby ta fraška skončila. Ale nikoho neposlali. Proto zavolal notáře z Bohumína, udělali na místě testovací zkoušku podle všech parametrů, které byly a které byly vytýkány, udělali testy, rychlost a tak dále, prostě komplet hodinový test, notář o tom zapsal notářský zápis, tento zápis pak obžalovaný odeslal na soud do spisu. Tím to bral za vyřešené. Stroj nakonec prodali. Dali si žádost k soudu, prodali ho dlouhodobému partnerovi, se kterým spolupracovali a měli dobré vztahy. Jsou to Švédí a Bělorusi, oni mají vztahy na rusko- ukrajinské trhy, takže jim ten stroj nabídl, oni si ho odkoupili, odprodali, odvezli. Ve spisu bude uvedeno, za jakou částku to bylo. Má za to, že to bylo někde mezi 10 a 12 milióny, bylo to v dolarech nebo v eurech. Prodávali to přes distribuční firmu. Kde je lis nyní, obžalovaný nevěděl.

Dále se obžalovaný vyjádřil ke způsobu vydírání ze strany pana A. a spol.

Dále k dotazům uvedl, že stroj vyráběl preformy, on sám je odborníkem na tuto tematiku. Vyjádřil se následně k výrobě a postupům při výrobě pet lahví. Dále uvedl, že pokud je v obžalobě uvedeno, že předmětný lis je méně vhodný na výrobu pet preforem, tak mu to přijde úsměvné. Pokud jde o cenu leasingu, tak má za to, že to je o obchodníkovi. V tomto případě byl obchodník pan G. a ten dělal obchod, záruku a dodávky. Takže jakou on si vyjednal s někým cenu, to je opravdu čistě jeho věc.

U hlavního líčení dne 5. 5. 2016 obžalovaný uvedl, že v té době vyráběli několik typových řad, nešlo jen o HAITIANy. V roce 2003 a 2004, kdy začali s programem tvářecích lisů pro preformy, měli velice bohaté zkušenosti s výrobou vyfukování hotových láhví. Jde o to, kolik se na jeden záťah vyrobí jako jeden cyklus, což je zhruba 30 sekund, tak kolik se vyrobí preforem. Pokud jde o stroj HAITIAN 450, tam se snažili dostat formu 24 otiskovou. Postupem času dokázali ze 450 tun přítlaku se dostat až na lis na 175 tun přítlaku. Nechali si dělat speciálnější lisy, šasy a rozteče a díky tomu mohli snížit tonáž, což zlepšilo ekonomiku výroby stroje. Potom dělali různé typy – 24, 32, 48 otiskové. Stroj o tonáži 450 byl jediný prodán v rámci vypořádání s bratrem, dále pak prodávali stroje o tonáži 300, 275 a 175, a to na základě stejného principu jako stroj o tonáži 450, tedy stroj dodaný např. HAITANEm s jejich úpravami.

U dalšího hlavního líčení dne 21. 6. 2016 uvedl, že účetnictví z předmětného roku už nemají, našel však složku s doklady z roku 2005 a 2006, v této jsou některé smlouvy s odběrateli na technologie, které dodávali za jeden rok. Jde o prodej strojů. Byli strojařská firma, která dělala ve velkém různé typy technologií, ať už to byly lisy, vyfukovačky, tváření plastů, většinou vše je na PET.

Dále do spisu založil fotografie. K těmto uvedl, že na fotografii č. 1 na pozadí vpravo jsou typické lisy, právě nástupci dotčených lisů T450 na 275 tun přítlaku, ale ještě s větší komorou a

s větším výkonem na zhruba 32 až 38 otisků. Na fotografii č. 2 je ukázáno, jak vypadá aktuálně lis, když je dovezen z Číny. V tomto stavu je dovezen a jeho firma následně z toho vyrábí koncový produkt. Je logické, že na tom nemohou nechat žádné štítky a dávají až koncový štítek koncového výrobce. Na fotografii č. 3 jsou sušičky, které jsou podstatnou součástí stroje.

Doklad na to, že předmětný lis prodal, nenašel. Účetnictví do roku 2008 bylo zlikvidováno povodní a od roku 2008 do roku 2013 je účetnictví ve stavu, kdy ne jejich vinou je neuchopitelné, protože servery jim v rámci jiné kauzy policisté vrátili smazané.

Co se týče převodu stroje mezi ním a bratrem Liborem, ve spisu je určité dodací list a smlouva. To byl základ celého případu. Součástí vypořádání byly i obchodní podíly. Rozdělovali si majetek asi za 100 milionů, ale žádnou dokumentaci k tomu neseřpisovali. Řekli si „to je tvoje, tak to si vezmi, a to si nechám já“. Pak se to rozúčtovalo účetně, rozdělilo se to, účetní to zaúčtovali, pozapočítávali si to mezi sebou navzájem a hotovo. Bratr dostal podíly EKOMILKU v mlékárně výměnou apod.

Dále k dotazům uvedl, že pokud jde o přesné vypořádání s bratrem Liborem, tak si vypořádali podíly. Obžalovaný Radomír P. měl 25% v AQM a 75% v mlékárně, obžalovaný Libor P. měl 20% EXCELSIORU. Obžalovanému Radomíru P. šlo primárně o EXCELSIOR, protože chtěl dělat stroje. Popřeváděli si navzájem smlouvy, které byly, oddělili se lidi, převedli si lidi navzájem, vyměnili si podíly a když někde zůstaly nějaké ležáky (např. auto, chlazení a podobně), tak se to popřevádělo navzájem proti sobě, takže nakonec to skončilo na nule. Vždy se to započítlo proti sobě s něčím. Vypořádali se tak, že nikdo nikomu nic nedlužil. Ucelený listinný materiál k tomu neexistuje, šlo o ústní dohodu.

Obžalovaný Zdeněk Ř. v rámci přípravného řízení uvedl, že pan T. a pan V. mu doporučili, aby odkoupil společnost První seriózní, a.s., a pokračoval v podnikání s tím, že firma do té doby obchodovala s pohonnými hmotami. Původní majitel, na jehož jméno si nemohl vzpomenout, mu v prvopočátku pomáhal a vedl i na firmě účetnictví. Po asi dvou měsících již s touto pomocí přestal, tím pádem neměl obžalovaný činnost, dobíhaly pouze rozjednané obchody. Jeho se to podnikání týkalo pouze tak, že dojížděl do Šenova a tam podepisoval už nachystané faktury a další doklady, zkrátka co bylo potřeba. To se mu nelíbilo, proto zašel za panem T. a V. a ti mu pak navrhl, aby z vedení firmy vystoupil a stal se pouze akcionářem firmy, přičemž na jejich radu přibral do firmy pana B. Další kroky k řízení firmy již nedělal. V dalším období mu občas B. nebo P. předkládali faktury, hlavně z důvodu, čím se firma zabývá a co dělá, jaký je předmět její činnosti. Předkládali mu i firemní partnery, např. Hanácká kyselka. Časem přišli B. a P. s tím, že by se měl pořídit úvěr a bylo to odůvodněno tím, že by se měla prodloužit doba splatnosti faktur. S tím souhlasil, že pokud je to nutné, aby se zažádalo o úvěr. Veškerá jednání vedli B. a P., jestli ji s tím pomáhal někdo jiný, obžalovaný Ř. nevěděl. On sám byl přivolan až na závěr, k podpisu úvěru, protože si banka vyžádala akcionáře. U závěrečného jednání byly bankou předloženy doklady, které podrobně nečetl a ani neví, jestli je všechny podepisoval. Kdyby však věděl, že tam byly dodány nějaké nesprávné dokumenty, tak by s tím nikdy nesouhlasil.

K dotazům uvedl, že před působením ve společnosti První seriozní neměl žádné zkušenosti z podnikání, v minulosti se pohyboval v oblasti dopravy. K První seriozní se dostal přes pana T.,

což je jeho synovec. Převod akcií První seriozní proběhl v Havířově u notářky Hoderové, pomáhali mu s tím T. a Ing. V. Sám pak chtěl podnikat v tom samém, v čem firma do té doby podnikala a bylo mu přislíbeno, panem L., předchozím majitelem firmy, že mu s tím pomůže. Mělo to být proto, aby si to všechno osahal, získal zkušenosti a pak v tom mohl pokračovat bez jeho pomoci. Tehdy dojížděly obchody s pohonnými hmotami, které byly dojednány ještě za působení pana L. Obžalovaný Ř. sám žádné obchody s pohonnými hmotami nedojednával. Poté došlo ke změně v obchodování společnosti, společnost obchodovala s mosazí, kterou dovážela z Itálie, ale k tomu nebyl schopen uvést nic bližšího. V těchto obchodech byl zainteresován B. a P. Pak mělo dojít v rámci podnikatelských aktivit k zásadní změně, společnost měla začít obchodovat s PET lahvemi. Obžalovaný se domníval, že v souvislosti s touto změnou měl být do společnosti přibrán obžalovaný K., ale neví, kdo jej přivedl. Je mu o něm známo pouze to, že pomohl dojednat leasing na stroj na výrobu PET lahví. Zamýšlená činnost se však neuskutečnila, protože jim byl ukraden stroj na výrobu PET lahví. Došlo pouze k tomu, že byly nabídnuty nějaké vzorky firmám, které by pak PET lahve mohly odebírat. O dalších činnostech a aktivitách První seriozní nevěděl.

V Šenově převzal účetnictví v papírové podobě, v šanonech, převzal také pokladnu, ale neví již, kolik tam bylo peněz. Pokud jde o bankovní účet, tak jel s panem T. do Havířova do ČSOB, kde se pouze přepsalo podpisové právo k účtu společnosti. O jiném účtu společnosti nic neví. Zaměstnanci První seriozní přešli do nové společnosti pana L. V majetku firmy byly asi nějaké cisterny, nějaká nákladní auta, ale to nijak zvlášť nepřebíral, zůstalo to panu L., takže v majetku První seriozní to za jeho působení nebylo.

Pokud jde o pana B., tak toho znal pouze od vidění, pro funkci předsedy představenstva mu byl doporučen panem T. a V. Dozorčí rada byla obsazena tak, že s T. a V. oslovili paní T., sestru T., dále pana V., kterého znal od vidění, a ještě jednoho muže, kterého předtím neznal. On osobně jim za účast v dozorčí radě nic nenabízel, neví, jestli tak učinil někdo jiný. Obžalovaný Ř. učinil pouze jediné rozhodnutí, a to jmenování B. do funkce předsedy představenstva.

Změnu sídla společnosti iniciovali proto, že pro něj byl problém dojíždět z Hodonína do Šenova. Nové prostory v Brně zajišťoval pan T. Do Brna se převezla pouze část účetnictví, jeden nebo dva šanony, zbytek zůstal v Šenově, neboť to pan L. potřeboval k důvodu nahlášené kontroly z finančního úřadu. Účetnictví společnosti následně zpracovávala nějaká externí účetní, paní z obce Hrušky, o toto se staral B. Pan T. měl na starosti vedení kanceláře, co to přesně obnášelo, obžalovaný Ř. nevěděl, podle něj by to věděl nejspíše B. Neví, jaké bylo právní postavení T. ve společnosti, má za to, že zaměstnancem nebyl, možná že měl něco uzavřeno s panem B. S B. se setkal pořádně až v době, kdy se tento stal předsedou představenstva První seriozní, působil na obžalovaného seriozně, řídil vlastně činnost První seriozní, občas obžalovaného seznámil s dalšími plány nebo i ukázal nějaké faktury. Obžalovaný Ř. si vzpomněl, že mu ukazoval písemnou objednávku na PET láhve od společnosti Hanácká kyselka. O listinách a dokladech, které mu ukazoval, nikdy nijak nepochyboval, neměl důvod. Pana P. poznal později, tento mu byl představen asi panem T. P. pomáhal vyřizovat společnosti První seriozní bankovní úvěry. Jeho postavení ve společnosti obžalovaný Ř. neznal.

S osobami Radomír P., Libor P., Vladimír G. se nikdy neseťkal ani se neseťkal s jejich jmény v souvislosti s činností První seriozní. Pan K. mu byl představen asi panem P., neznal jeho

postavení ve společnosti, ale věděl, že tento jim pomáhal vyřizovat leasing na stroj na výrobu PET lahví.

Pokud šlo o bankovní úvěry, nevzpomenul si, zda byl někdy přítomen jednání s bankovními úředníky při dojednávání bankovních úvěrů pro společnost První seriozní. Kdo tato jednání vedl za společnost, nevěděl, ale B. byl ve spojení s panem P., tak se domníval, že by to mohl být pan P. Doklady k dojednávání úvěrů nebo leasingu mu nebyly předkládány, nebyl pro to ani důvod. Pan B. mu vysvětlil, proč je třeba úvěr vyřídit, s tím souhlasil, a to bylo vše, žádné pochybnosti neměl. Účastnil se až finálního jednání, toto se týkalo samotného uzavření smlouvy, ale jednání s bankou nevedl, listiny nepředkládal. Na co byly použity prostředky z úvěrů, nevěděl, neoperoval s nimi. Nevěděl ani, kolik úvěrů společnost měla. Vzpomněl si na účet u České spořitelny, k tomuto měl podpisové smlouvy, ojedinele se stalo, že vybral peníze z tohoto účtu, např. když bylo potřeba uhradit nějakou daňovou povinnost. Nepamatuje si, že by peníze vybíral, že by je předával jiným osobám, je možné, že někdy nějaký zbytek mohl předat B. Jeho výběry nepřesahovaly částku 200.000,- Kč. Dále byl oprávněn disponovat s prostředky na účtu pan B. S výpisy z účtu seznamován nebyl, má pocit, že toto řídil prostřednictvím internetu pan B.

Dále k listině, sdělení společnosti PES, uvedl, že v USA nikdy nebyl, osobu Šárka Ř. nezná, nikdy jí žádné peníze nezasílal, musí se jednat o omyl.

Nikdy neměl v úmyslu vylákat podvodně úvěry z bank. Nikdy bance nic nepředkládal.

Pokud jde o lis na výrobu PET lahví, měl za to, že měl být někde z Čech, osobně lis nikdy neviděl, ale viděl nějaké prospekty. Pořizovací cenu stroje neznal, lis měl být umístěn někde ve skladu v Havířově. O krádeži stroje věděl od pana B., později se od něj také dozvěděl, že se stroj našel u pana K. Od P. nebo B. se také dozvěděl, že stroj nebyl ještě v provozu.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně pak obžalovaný využil svého zákonného práva a ve věci nevypovídal. Rovněž pak nevypovídal ani u hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě.

obecně ke společnosti První seriozní

Svědék Lubomír B., nyní již pravomocně odsouzený i za trestnou činnost pod bodem 11) obžaloby, využil svého zákonného práva a odmítl v procesním postavení svědka k věci vypovídat.

Svědci Igor P., Petr V., oba členové dozorčí rady První seriozní na žádost T., neuvedli k předmětným skutkům nic relevantního, neboť ostatní osoby (kromě T.) neznali.

Svědkyňe Jindřiška T. v přípravném řízení ve své výpovědi uvedla, že jí zatelefonoval Ing. P. a poslal jí svého známého pana B., se kterým se dohodla, že bude účtovat pro společnost První seriózní, a.s. Pan B. se představil jako jednatel firmy, předal jí faktury, po dobu cca 3 měsíců zaúčtovala dodavatelské a odběratelské faktury. Vzhledem k tomu, že jí následně pan B., přes její výzvy, nedodal počáteční stavy firmy, přestala pro firmu účtovat, neboť nemohla ani udělat účetní závěrku. Doklady vrátila panu B., přišel si pro ně ve společnosti pana Ř. U hlavního líčení byla výpověď svědkyně se souhlasem stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svěděk Vladimír L. v rámci přípravného řízení ve své výpovědi uvedl, že byl předsedou představenstva společnosti První seriózní, a.s., přičemž po něm se stal předsedou představenstva Zdeněk Ř. Na podrobnosti týkající se předání této společnosti novému stoprocentnímu akcionáři Zdeňku Ř. si nepamatuje, odkázal na předávací protokol. Uvedl, že větší část účetnictví byla předáno panu Ř. hned při převodu, menší část si nechával u sebe, resp. šla na kontrolu ze strany finančního úřadu. Poté ji předal panu B., novému předsedu představenstva společnosti, má za to, že v přítomnosti pana Ř. Popřel, že by po jeho odchodu ze společnosti novému vedení společnosti poskytoval nějakou pomoc. Před jeho odchodem ze společnosti se tato zabývala obchodováním s pohonnými hmotami. Osoby Ing. K., Radomír P., Libor P., Vladimír G., Ing. P. a T. nezná. Pokud jde o Ing. V., tak tohoto zná, ale není si jistý, že v souvislosti s První seriózní. Ví, že spolu jednali o prodeji dřeva po kalamitě ve Vysokých Tatrách, V. jej žádal o financování jeho obchodu se dřevem, tomuto nevyhověl. *Ke svému výsledku dodal předávací protokol a související listiny (č.l. 242).* U hlavního líčení svědek dodal a nad rámec výše uvedeného uvedl, že z obžalovaných zná pouze pana Ř., s ním komunikoval a pak ještě s panem B., šlo o prodej společnosti, prodej podílu společnosti První seriózní a.s. Má za to (pro odstup času), že v První seriózní byl předseda představenstva a jeho žena byla držitelem nějakých podílů, jeho žena ty podíly převáděla a on to zařizoval. Nominální hodnota akcií byla 2.000.000,- Kč, oni podíl prodávali za 1.280.000,- Kč, a to panu Ř. Částku dostal vyplacenou v hotovosti od pana Ř. ještě před prodejem společnosti, u předání peněz asi nikdo další nebyl. Vše proběhlo přes pana V., který se zabýval nákupem a prodejem společností. V podrobnostech odkázal na předávací protokol. Dále se vyjádřil k činnosti společnosti První seriózní s tím, že za doby jeho působení provozovala jednu nebo dvě čerpací stanice, obchodovala s řepkou a pohonnými hmotami. Pan Ř. neříkal, čím se chce dále zabývat. S vedením společnosti mu potom už nepomáhal, nebyl k tomu důvod. Nijak pak ve společnosti už nefiguroval. Pokud jde o ostatní obžalované, tak ty nezná. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení k dotazu uvedl, že na policii uvedl méně podrobností než u hlavního líčení, neboť neměl tehdy čas si vše promyslet, resp. nad tím popřemýšlet. K hlavnímu líčení se připravil, vytáhl si k tomu papíry a trochu nad minulostí přemýšlel. Vzpomněl si, že k panu Ř. přišel přes pana V., na policii si na to nevzpomněl. Při výslechu na policii neměl žádný důvod, proč o panu V. nehovořit. K dotazům uvedl, že důvodem převodu společnosti První seriózní bylo, že v roce 2005 vykázali ztrátu a společnost nepotřebovali, měli i další aktivity, vyráběli bionaftu. Už si nevybavil, zda společnost v době převodu na pana Ř. měla nějaký majetek, nemovitý určitě neměla, ve zbytku odkázal na předávací protokol. Jak se majetek předával fyzicky, tak na to uvedl, že si nepamatuje, že by předávali nějaký majetek. Společnost byla bez movitého majetku. Nebylo tam ani auto ani žádné nemovitosti ani počítače a podobně. Když společnost prodávali, tak před prodeje prodali vybavení jako počítače apod. To nebylo předmětem prodeje společnosti. Důvodem bylo zřejmě to, že kupec o to neměl zájem, protože si společnost stěhoval na jižní Moravu. Společnost při prodeji byla určitě čistá. Společnost prodávali bez úvěrů. Pokud jde o Ing. V., tak s ním se párkrát viděl, naposledy u notářky asi před dvěma nebo třemi lety, ale nebyli nikdy v žádném bližším vztahu. Žádnou půjčku ve výši 14, 6 milionů nemá, není mu nic známo o společnosti Solo Lipník.

Svědék Ing. Petr V. ve své výpovědi v rámcí přípravného řízení uvedl, že na základě žádosti pana L. zprostředkoval (resp. jeho firma Valcom Moravia, s.r.o.) prodej obchodních podílů, akcií, společnosti První seriozní panu Ř. V té době s ním spolupracoval pan T., tento přivedl Ř., který měl zájem o odkup akcií První seriozní. K převodu akcií došlo, za tuto činnost si vyfaktoval. To byla veškerá služba, kterou pro První seriozní provedl. Před převodem nechal připravit nějaké ekonomické výsledky společnosti, ale v dalších aktivitách společnosti se neangažoval, a to ani po převodu. Společnost v době převodu nevykazovala známky úpadku, měla dobré výsledky, obchodovala s pohonnými hmotami a v tomto chtěl pokračovat i pan Ř. s tím, že to chtěl propojit s obchodování s dřevem.

Pokud byla svědkovi předložena Smlouva o dílo ze dne 2. 10. 2006 a dodatek této smlouvy ze dne 5. 10. 2006, které byly údajně uzavřeny mezi objednatelem společností První seriózní a zhotovitelem společností Valcom Moravia na vyklízení stávající technologie, tak k této uvedl, že tyto smlouvy neuzavíral, nepodepisoval a otisk razítka na smlouvách neodpovídá razítku používanému společností Valcom Moravia. Jeho firma na základě těchto smluv žádný stroj neodvážela, neobjednávala dopravu apod. O strojním zařízení – lisu na výrobu PET preforem mu není nic známo.

On sám společnosti Exelsior Karviná ani společnosti AV Petrov Reality, nezná, nezná ani pana Antonína W., Radomíra P., Libora P., Vladimíra G., Stanislava H. a Martina H. Ing. K. zná, resp. viděl jej jednou, když se na žádost T. účastnil nějakého jednání v Brně v kanceláři K., u toho byl zřejmě i B., Ř. a Ing. P., ale už neví, čeho se jednání týkalo. Pokud jde o Tomáše H., tak tento pro jeho společnost pracoval jako řidič a dále vykonával, co bylo potřeba.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně uvedl, že v minulosti byl jednatelem či společníkem asi v deseti společnostech, za jeho působení ve společnostech nebylo ani na jedno vedeno konkurzní ani jiné řízení. Ve společnostech už nepůsobí, protože si koupil nové. Společnost První seriozní zná, v současné době není s nikým z této společnosti v kontaktu. Jeho společnost se v minulosti zabývala zprostředkováním prodeje obchodních podílů, v roce 2004 nebo 2005 jej oslovil tehdejší majitel První seriozní, pan L., který jej požádal o zprostředkování prodeje obchodních podílů. Znal ty, kteří ve společnosti vystupovali, např. pana Ř. a pana B., ale dlouho se již nestýkají. V předmětné době se vídali jednou až dvakrát měsíčně, byli kamarádi, zejména s panem T., takže na tom nebylo nic divného. Pokud jde o převoz nějakého stroje, tak ptali se jej na to již na policii, nic o to neví, nedával žádný pokyn, nepodepisoval žádnou smlouvu, netušil, kde je stroj uložen a o stroji de facto nic neví.

Pokud jde o pana H., tak víceméně zprostředkoval půjčku na koupi areálu v Lipníku, a to od společnosti První seriozní. S panem H. spolupracoval, sám celou transakci rozjednával a panu H. se celý záměr zalíbil a požádal svědka, zda by se nemohl této transakce účastnit, pak si to převzal celé. Na toto si pak H. půjčil asi 14 milionů, byla sepsána smlouva o půjčce, za První seriozní se toho účastnili pan B. a pan Ř. Areál v Lipníku byl následně koupen za 7 milionů, zbytek z půjčky měl být vrácen. Proč nebyl vrácen zbytek, netuší, to je věc H., s tím už se také nestýká.

Pokud jde o obžalovaného Ing. K., tak toho viděl jedenkrát v životě, bylo to na jednání dlouhém asi 5-7 minut, ale teď už neví, o čem se tam jednalo. Dále tam byli přítomni Ing. P., pan Ř. a pan B. Kvůli čemu tam byl, už neví, nepamatuje se, ani z jakého podnětu se schůzky účastnil.

Pokud byl dotazován, zda si dokáže vysvětlit, z jakého důvodu svědek H. uvádí, že dopravu předmětného stroje do Kupařovic zařizoval právě svědek V., uvedl, že má za to, že Stanislav H. tím zakrývá svou vinu v té věci a chce to hodit na někoho jiného.

Následně byl svědek znovu vyslechnut u hlavního líčení před Krajským soudem v Brně, a to po výslechu svědka H. V této výpovědi uvedl, že je možné, že v případě smlouvy o půjčce mezi panem H. a První seriozní mohl být použit nějaký jeho vzor smlouvy, ale už si na to nepamatuje. Každopádně pan H. věděl, co podepisuje, byl s ním před podpisem i na jednání s První seriozní. Odměnu za vyřízení půjčky měl dostat jen podle toho, jak to dopadne s areálem Solo Lipník, kolik se toho podaří vytěžit. Do té doby mu byly hrazeny jen cestovní náklady. Jak to celé dopadlo, to netuší, už není s panem H. v kontaktu. Ale znovu zopakoval, že pouze zprostředkoval obchodní případ, neměl zájem ani na jedné straně.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědek dodal, že od roku 1997 byl ekonomický a daňový poradce v oboru krizového řízení firem. Náplní jeho práce byla revitalizace společností, restrukturalizace společností, zastupování společností při složitých jednáních s věřiteli, se státními institucemi, s bankami, zajišťování obchodních partnerů, investorů, pomoc při odprodávání nadnormativních zásob, nepotřebných majetků, vymáhání pohledávek a zprostředkování prodeje obchodních podílů. Pro První seriozní pomáhal zprostředkovávat prodej obchodních podílů, tedy akcií. Akcie prodával pan L. a kupoval pan Ř. nebo B. K panu L. nemá žádný vztah, od té doby ho už ani neviděl. Taktéž k panu B. nemá žádný vztah. Pana T. zná, je to jeho kamarád, ví o tom, že tento byl nějak činný pro První seriozní. Pan Ř. měl s panem T. nějaký rodinný vztah. Jména Ing. K., P., P. Libor, P. Radomír a G. mu nic neříkali.

Před prodejem společnosti určitě studoval její ekonomickou situaci, ale co tehdy zjistil, dnes už neví. Za První seriozní nikdy nevystupoval, nikdy nevystupoval za žádného klienta, to nedělá.

Pokud byl dotázán na jméno Tomáš H., tak uvedl, že ten člověk kdysi dávno pro něj pracoval a dodnes mu dluží poměrně vysoké peníze. Byl to řidič a asistent, když bylo potřeba vyřizovat běžné firemní záležitosti. Pracoval pro firmu svědka na základě ústní dohody, už si nepamatuje přesně pro kterou firmu pracoval, neboť měl tři nebo čtyři firmy v té době. Pokud mu byl představen název firmy VALCOM Moravia, tak uvedl, že to mohla být firma, pro kterou H. pracoval. On si tu společnost od něj potom koupil, protože chtěl jít svou cestou. Dodnes dluží svědkovi asi 700.000,- Kč, byla to osobní půjčka, půjčil si na auto apod. Dále svědek k dotazům uvedl, že netuší, jestli Tomáš H. nějak figuroval ve společnosti První seriozní. Neví ani nic o tom, že by si půjčoval od První seriozní nějaké peníze, ale znal se s panem T. i panem B.

Pokud byl dotazován na jméno Stanislav H., tak uvedl, že netuší, kdo to je. Pokud jde o přepravu nějakého stroje na jižní Moravu, tak žádnou přepravu pro První seriozní nezařizoval, do náplně práce společnosti VALCOM Moravia autodoprava nepatřila, nikdy se ničím takovým nezabýval.

Pokud mu byly přečteny předchozí výpovědi, pak uvedl, že na nic nového si nepamatuje, je to tak, jak dříve uvedl. K dotazům uvedl, že je pravda, že byl přítomen jednání u Ing. K. a že zná

Ing. P. přes pana T. Pokud byl znovu dotázán na půjčku mezi První seriozní a panem H., tak při čtení protokolu si to připomenul. Je pravdou, že se spolu nerozešli v dobrém. V půjčce fungoval jen jako nějaká spojka, neměl s tím nic společného. U předání peněz mezi První seriozní a panem H. přítomen nebyl. Z druhé ruky se pak dozvěděl, že půlka peněz byla vrácena. Dále k dotazům se opakovaně vyjádřil ke zprostředkování prodeje První seriozní. Pokud jde o převoz stroje, tak v té době byl na dovolené, tedy v areálu firmy KAVOZ Karviná nemohl být, ostatně nebyl tam nikdy, tu firmu ani nezná a s celou touto záležitostí nemá nic společného.

Svěddek Tomáš H. ve své výpovědi v rámci přípravného řízení uvedl, že v roce 2006 pracoval ve firmě Ing. V. – VALCOM Moravia, a to převážně jako řidič. Po Ing. V. pak firmu převzal a následně ji také prodal. Pokud jde o společnost První seriozní a byl mu předložen výpis z účtu této společnosti, tak potvrdil, že na pobočce Raiffeisenbanky dne 20. 7. 2006 provedl vklad částky 330.000,- Kč na účet této společnosti. Jednalo se o vrácení peněz, které si od této společnosti půjčil. Půjčka byla ve výši 14.600.000,- Kč, byla sepsána smlouva, kterou za První seriozní podepsal Lubomír B., předseda představenstva. Tuto půjčku mu zařídil Ing. V., sám se společností První seriozní neměl nic společného. Zná z této společnosti Jaroslava T., Zdeňka Ř. a Lubomíra B., tito byli všichni při uzavírání smlouvy o půjčce. Kromě půjčky však se společností neměl žádné obchodní ani jiné vztahy. Neví nic o tom, že by nějaké vztahy s První seriozní měla společnost VALCOM Moravia. Jména Ing. K., Ing. P., Radomír P., Libor P., Vladimír G., Vladimír L., Alfréd P., Stanislav H. a Martin H. mu nic neříkají. K dotazu dále uvedl, že jej nikdo nekontaktoval kvůli převozu nějakého lisu z areálu bývalé firmy KAVOZ v Karviné do blízkosti Brna, neví ani, o jaký lis se jedná. *Ke své výpovědi dodal pak Smlouvu o půjčce ze dne 30. 6. 2006 (č.l. 1774) mezi První seriozní zastoupenou Lubomírem B. a svou osobou na částku 14.600.000,- Kč, dále Potvrzení o platbách (č.l. 1775), kterým Lubomír B. za společnost První seriozní potvrzuje, že svědek ke dni 10. 11. 2006 ubradil z výše uvedené půjčky částku 7.340.000,- Kč.*

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědek uvedl, že pracoval jako řidič u pana V. Pokud jde o První seriozní, tak s touto jej seznámil právě Ing. V., tato společnost mu následně poskytla půjčku o objemu 14, 6 milionů Kč. Celé to sjednával Ing. V., půjčka nebyla nijak zajištěna. Půjčka byla určena na nákup nemovitostí, a to jednak v Lipníku nad Bečvou a jednak na Třebíčku, tato ale nebyla uskutečněna. Část půjčky byla tedy vrácena První seriozní. V Lipníku se koupil areál bývalého SOLO Lipník, a to za částku 7.300.000,- Kč, celé to připravil i vytipoval právě Ing. V. Areál se měl následně demolovat, vytěžit železo a spousta dalších věcí zpracovat za účelem vytvoření parcel k rozprodání. Následně se něco podařilo prodat. Zbytek půjčky od První seriozní dosud nesplatil. Pokud byl dotazován, zda před sjednáním půjčky znal někoho z První seriozní, tak uvedl, že znal pana T., ale to nevěděl, že v této společnosti nějak figuruje. Celou záležitost ohledně půjčky s První seriozní vyřídil a sjednal Ing. V. On jen přijel do Brna a podepsal smlouvu, vše bylo již předpřipravené.

Pokud jde o společnost VALCOM Moravia, tak tuto převzal poté, co ji Ing. V. nabídl k odprodeji. V té době se zabývala pekárnou, autodopravou a vymáháním dlužných pohledávek, převzal ji s cílem, aby fungovala dále. Následně ji však prodal, protože ji nedokázal udržet v provozu. Ing. V. mu ze začátku pomáhal se společností.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědek uvedl, že pokud jde o půjčku od První seriozní, tak v roce 2006 jej k tomu uvrtal Ing. Petr V., který měl nějakým způsobem vymyšlený systém nákupu nemovitostí s tím, že zajistí finance. Ing. V. znal z doby před rokem

2006, přebíral po něm jeho firmu, kde provozoval nějakou pekárnu, zkupování pohledávek a podobné věci. Šlo o VALCOM Moravia. On tehdy přišel s tím, že má možnost nakoupit pozemky bývalého SOLO LIPNÍK a nějaké pozemky v Dukovanech. Vymyslel, odkud se seženou peníze. Svědek ve firmě VALCOM Moravia nejdříve nijak nefiguroval. Vypomáhal jim, ale ne na smlouvu. Než firmu přebíral, zajišťovali vymáhání pohledávek a podobné věci, on konkrétně dělal řidiče panu V. Potom firmu odkoupil, myslel si, že firma bude nějak dále fungovat, byla to totiž rozjetá firma. Dnes si připadá naprosto hloupý, že něco takového udělal. S odstupem času nabyl dojmu, že pan V. z něj i z ostatních lidí kolem sebe udělal bílé koně a snažil se z nich získat nějaké peníze. Za firmu v hotovosti neplatil ani korunu. Firma VALCOM Moravia se zabývala pekárnou, autodopravou a vymáháním pohledávek. Ještě nějakou dobu fungovala. Ing. V. pak tam neustále něco řídil, dělal a přesouval. Svědek má za to, že se nějakým způsobem vylévaly peníze z pekárny. Potom ze strany svědka došlo k tomu, že řekl, že nic takového dále dělat nebudu.

Do První seriózní jej přivedl Ing. V., už předtím ale svědek znal z bowlingu pana T. a pana Ř. Ing. V. ale zařídil zprostředkování půjčky, sám svědek o společnosti První seriózní nic nevěděl, dodnes neví, čím se zabývá. Dále se dozvěděl, že tam vystupuje osoba jménem B. Jméno K. snad slyšel jen z nějakých jejích rozhovorů, asi ho nikdy nepotkal a nebavil se s ním. Smlouva o půjčce se sepisovala v Brně, Na Mezírce 1. Jel tam s Ing. V. Za První seriózní tam byl pan T., pan Ř. a pan B. Dále tam byl asi dr. Kopa, právní zástupce Ing. V. Touto smlouvou si půjčoval částku 14.600.000,- Kč, vše domlouval Ing. V. Jednalo se o koupi nemovitostí v Lipníku a v Dukovanech. Peníze mu pak přišly na účet. Následně je použil na nákup pozemků.

Co se týče SOLO LIPNÍK, jednalo se o pozemky a nemovitosti určené víceméně k likvidaci. Následně se to likvidovalo. Budovy, které tam stály, demoličně zlikvidovali. Pozemky se potom rozprodávaly na parcely. Částku 14.600.000,- Kč nevrátil. Vrátil jen část, a to 7.340.000,- Kč najednou. Dále vložil v Raiffeisenbank částku 95.000,- Kč na jméno Ř. Zdeněk, zbytek peněz dodnes dluží, ale není si vědom toho, že by to po něm někdo vymáhal. Řešil to s Ing. V. a ten mu řekl, že se o tyto věci nemá starat, že to zařídí.

Ing. V. je v současné době ve vězení, už několik let nejsou v kontaktu. Má za to, že mezi sebou už nemají žádné nevyřešené transakce. Je pravdou, že mu dlužil nějaké peníze, ale tyto splatil a on je následně na něm vymohl znovu u soudu. Jednalo se o půjčku, kterou použil na osobní věci.

Po přečtení předchozích výpovědí svědek uvedl, že k těmto nechce nic uvést, je to tak, jak dříve uvedl. Dále k dotazům uvedl, že si nepamatuje, že by provedl na pokladně vklad ve výši 330.000,- Kč. Pokud v přípravném řízení uvedl, že jméno Ing. K. mu nic neříká a u hlavního líčení vypovídal jinak, pak to může to být tím, že ta doba postoupila a on o tom případu dále slyšel.

Z peněz z půjčky dostal něco i Ing. V., on nějaké peníze vybral a předal mu je, přesnou částku si nepamatuje, žádný doklad nevyhotovoval. Za pozemky se platilo přibližně 7.300.000,- Kč, sám si z těch peněz nenechal nic.

Pokud jde o Ing. V., tak tento se nikdy neúčastnil ničeho, kde by mohl být viděn nebo kde by se měl podepsat. Ing. V. chtěl mít peníze vždy pod kontrolou, proto si pohlídal, aby mu svědek peníze po vybrání z účtu předal. Ing. V. pak určoval, kam které peníze půjdou. Ing. V. sháněl kupující, připravoval kupní smlouvu, návrhy na vklad a podobně. S kupujícími jednal někdy i za přítomnosti svědka.

Když komunikoval s panem Ř., T. a B., neměl důvod zabývat se tím, jaké mají podnikatelské a ekonomické zkušenosti a podobně. Neví, čím se pan Ř. živil do doby, než vstoupil do První seriozní. Nevím kolik vydělával, určitě se o tom ne bavili. Nezná ani okolnosti jejich vstupu do První seriozní, ani jestli v té věci nějak figuroval Ing. V.

Pokud jde o převoz stroje z Karviné do Kupařovic, tak když byl vyslýchán v minulosti, tak uvedl, že neví o tom, že by Ing. V. takový převoz organizoval, ale čím víc o něm ví, tak by se nedivil tomu, kdyby to bylo tak.

listinné důkazy

Ze smlouvy o listinných cenných papířích akcií z 18. 1. 2005 a přiložených pokladních dokladů (č.l. 293-296) soud zjistil, že dne 18. 1. 2005 Petra L. převedla na Zdeňka Ř. 128 akcií společnosti První seriozní za částku 1.280.000,- Kč. Z pokladních dokladů pak vyplývá, že dne 17. 1. 2005 za převod akcií obdržela Petra L. částku 430.000,- Kč od Ř., dne 18. 1. 2005 částku 430.000,- Kč a dne 19. 1. 2005 částku 420.000,- Kč.

ke skutku pod bodem 1) rozsudku

svědecké výpovědi

Svědek Ing. Oldřich Ž. ve své výpovědi v rámci přípravného řízení uvedl, že pracoval v pobočce České spořitelny v Brně jako firemní poradce. Popsal obecně průběh jednání při vyřizování žádosti o úvěr i s doklady, které musí žadatel předložit. Pokud jde o společnost První seriozní, tak na první kontakt si nepamatoval, ale při úvodních jednáních má za to, že byl přítomen pan B., předseda představenstva, pan Ř., majitel společnosti, a dále obchodní ředitel, jehož jméno si nepamatuje, pouze ví, že hovořil slovensky. Společnost musela předložit finanční výkazy za poslední tři účetní období, aktuální finanční výkazy, bezdlužnost, výpis o obchodního rejstříku, výpis z účtu o zaplacení daně za poslední účetní období, seznam pohledávek z obchodního styku apod. Společnost První seriozní vše splnila a po schválení úvěrovým oddělením byl této společnosti ze strany České spořitelny poskytnut nejprve úvěr cca 16 milionů korun. Následně byl této společnosti úvěr zvýšen na částku kolem 25 milionů korun a později, to již bez jeho účasti, neboť za velké úvěry odpovídalo již jiné oddělení spořitelny, na částku kolem 50 milionů Kč. Úvěry, které měl na starosti, tedy ty na nižší částky, byly splaceny tím posledním úvěrem, tím to pro něj skončilo. Úvěry byly zajištěny mimo jiné zárukou Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědek uvedl, že v roce 2005 až 2006 byl zaměstnán jako poradce u České spořitelny, kde měl na starosti poskytování úvěrů v podnikatelské sféře. Na podrobnosti si již nepamatuje, odkázal na předchozí výpověď. Dále uvedl, že v tomto období byl poskytnut úvěr na profinancování pohledávek První seriozní, ten první úvěr byl kolem 16 milionů korun, pak došlo k navýšení úvěru na 27 milionů korun a poněvadž tato společnost spadala do tzv. korporátní klientely, tak si ji pak převzalo úvěrové oddělení, kde jim byl poskytnut úvěr ve výši 50 milionů korun a z výnosu z tohoto úvěru byl splacen úvěr 27 milionů korun, tím pro něj veškerá činnost skončila.

Pokud jde o První seriozní, tak jednal s panem B., P., Ř. a T. Došlo k více jednáním, byl i na obhlídce jejich obchodování se dřevem v Hranicích na Moravě. Nemůže říci, že by některý z pánů byl u jednání aktivnější. V rámci podkladů pro poskytnutí úvěru byly předkládány originály dokladů s daňovým příznáním s razítkem daňového úřadu. Dále se k vyjádřil k dokladům, které jsou potřebné k uzavření úvěru.

Pokud byl dotazován, proč se jednání účastnil i akcionář společnosti (*tedy obžalovaný Ř.*), tak uvedl, že proto, že se podepisovala bílá směnka, tato měla být podepsána právě akcionářem, navíc v předpisech spořitelny bylo, že chtějí akcionáře vidět.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě uvedl, že na podrobnosti si již nepamatuje, pamatuje si pouze, že se společností První seriozní neměl problém, vše bylo splněno. V jednom případě dodali podklady ohledně seznamu pohledávek opožděně, proto jim zablokoval účet, ale hned jak vše dodali, tak byl účet odblokován.

Dále uvedl, že doklady mohl předkládat i pracovník žadatele o úvěr, ale informace se následně poskytují jen statutárnímu zástupci. Ten však může přijít v doprovodu dalších osob.

Pokud byl dotazován na jméno Lubomír B., pak uvedl, že to byl statutární zástupce První seriozní, Zdeněk Ř. asi majitel firmy, Peter P. manažer firmy. Jména Jaroslav T., Libor P., Radomír P., Vladimír G. a Ing. K. mu nic neříkají.

Po přečtení předchozích výpovědí uvedl, že to, co uvedl dříve, odpovídá skutečnosti. Pokud u soudu v Brně uvedl, že při prvním kontaktu nepožadují plnou moc, tak když se dostaví klient a má zájem o úvěr, pak se mu poskytnou základní informace, u toho nemusí předložit doklady osvědčující oprávněnost zastupování společnosti. V případě, že se již jedná o konkrétní úvěr, pak se jedná se statutárním zástupcem, př. zmocněnce na základě plné moci ověřené notářsky. Ani informace o probíhajícím jednání o úvěru by nikomu jinému nesdělil.

Svědka Andrea K. v rámci přípravného řízení uvedla, že jako bankovní poradce České spořitelny pro korporátní klientelu zpracovávala úvěrové případy. Její první setkání se zástupci společnosti První seriozní proběhlo v lednu 2006, a to s Ing. P. a Lubomírem B. Společnost požadovala navýšení úvěru na částku 50 milionů Kč. Za společnost vystupoval jako ekonomický a obchodní poradce Ing. P., který působil velmi erudovaným dojmem, prezentoval aktivity

společnosti, obchodní strategii, zákazníky společnosti a odpovídal na položené otázky. Pan B. byl představen jako předseda představenstva, tento na jejich byt' jednoduché otázky odkazoval vždy na Ing. P. Dále jednali i s majitelem společnosti panem Ř., který se nijak výrazně neprojevoval. Proběhly asi 2 až 3 osobní jednání. Úvěr byl společnosti poskytnut. Následně zjistili, že na účet společnosti jsou vkládány hotovosti údajně obchodními partnery společnosti První seriózní, a.s., kdy vedle jména společnosti bylo uvedeno i jméno vkladatele Marcel H. Tyto vklady hotovosti byly vždy tentýž dne nebo nejpozději následující den opět v hotovosti vybrány Lubomírem B. Pokusili se kontaktovat obchodní partnery společnosti První seriózní, kdy například společnost Hanácká kyselka, s.r.o., jim sdělila, že nikdy žádné ochody s První seriózní neuzavřela. Když pak žádali o vysvětlení, Ing. P. jim sdělil, že pro První seriózní již nepracuje, Lubomír B. a Zdeněk Ř. uváděli, že vůbec nevědí, co se děje a zmiňovali osobu jménem Ing. K., který měl mít podle jejich slov obchody s PET preformami na starosti. Tuto osobu však nikdy neviděla ani neslyšela.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně uvedla, že od 1. 1. 2006 je zaměstnána v České spořitelně jako poradce, má na starosti kontakty s firmami s obratem nad 30 milionů korun, jednání s nimi, poskytování informací o bankovních produktech, psaní úvěrových návrhů. Na bližší podrobnosti si již nepamatovala.

Po přečtení výpovědi z přípravného řízení pak svědkyně k dotazům uvedla, že pan B. byl prezentován jako osoba, která sice je ve firmě jako předseda představenstva, ale má na starosti obchod se dřevem, který nebyl předmětem financování. Tím byl obchod s PET preformami. Obžalovaný Ř. byl přítomen při podpisu smluvní dokumentace, neboť musel podepisovat směnky, to byl požadavek banky.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě byla výpověď svědkyně za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svědék Mgr. Zdeněk B. v rámcí přípravného řízení uvedl, že jako pracovník České spořitelny v rámci šetření týkající se klienta, společnosti První seriózní, zjistil, že úhrady klientových faktur jsou placeny v hotovosti na pokladně České spořitelny v Hodoníně, kdy toto provádí osoba Marcel H. Následně tyto částky vybíral Lubomír B. Touto činností vytvářela společnost dojem, že její pohledávky jsou placeny, protože vklady byly poukazovány v částkách a pod variabilním symbolem zastavených pohledávek. Následně zjistili, že některé pohledávky společnosti První seriózní vůbec neexistují, a že údajný obchodní partner, společnost Hanácká kyselka s nimi vůbec neobchoduje. Ověřoval to i u dalšího údajného obchodního partnera SM invest Olomouc, kde zjistil, že dům, ve kterém měla mít společnost sídlo, byl již před dvěma lety zbourán. Při následných jednáních konaných v srpnu 2006 za účasti Lubomíra B. a Zdeňka Ř. tito nedokázali odpovédět na žádnou jejich otázku a ve všem odkazovali na nějakého pana K., který měl údajně všechno zajišťovat. Tohoto se jim však nepodařilo kontaktovat, neznali jej a nejednali s ním. U hlavního líčení byla výpověď svědka za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svědék Ing. Martin S. ve své výpovědi v rámci přípravného řízení uvedl, že jako obchodní ředitel Komerčního centra České spořitelny Brno byl u podpisu smluv se společností První seriózní, za tu jednal pan B. jako předseda představenstva. Byl s ještě nějakými dvěma muži, jejich jména svědek neznal. Požadovaný úvěr byl poskytnut, věc řešila paní K. Jména Zdeněk Ř.,

Ing. K., Ing. P. a Jaroslav T. mu nic neříkaly. U hlavního líčení byla výpověď svědka za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svědčyně Irena G. v rámcí přípravného řízení uvedla, že jako obchodník Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s. zpracovávala případ klienta, společnosti První seriózní. Tato společnost podala žádost u jejich pobočky o bankovní záruku, která měla sloužit k zajištění úvěru ve výši 16.100.000,- Kč od České spořitelny. Tuto žádost společně s přílohami doručil pan T., ale sám sebe označil jako kurýra, který měl za úkol jen žádost donést. Bankovní záruka byla poskytnuta, za společnost První seriózní podepsal smlouvu předseda představenstva Lubomír B., se kterým nejprve jednala telefonicky, následně i osobně. Následně klient požádal o další bankovní záruku, opět jednala s panem T., záruka byla poskytnuta, kdy smluvní dokumenty podepisoval opět Lubomír B. Dne 13. 3. 2006 pak klient podal další žádost o bankovní záruku, za Českou spořitelnu jednala s paní K., záruku opět poskytli. V průběhu jednání o poskytnutí druhé a třetí bankovní záruky dvakrát telefonicky jednala i s panem P., po kterém požadovala předložení účetních výkazů. Kontakt na něj dostala asi od Lubomíra B. s tím, že na Ing. P. se má obracet v případě nutnosti doložení účetních a finančních dokladů. Nikdy jej neviděla osobně. Dále se vyjádřila k tomu, co musí klient k uzavření smlouvy o bankovní záruce předložit s tím, že ekonomické údaje neověřují, tyto považují za pravdivé, což klient v žádosti i čestně prohlašuje.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědkyně uvedla, že pracuje jako obchodní pracovník Českomoravské záruční a rozvojové banky, společnost poskytuje záruky a z části i úvěry. Pokud jde o První seriózní, tak tenkrát poskytovali 50% záruku k úvěru 28 milionů korun, jednalo se o revolving, který byl navýšen na 50 milionů korun a k tomu poskytli také záruku, ale již ne 50 %, ale ve výši 14 milionů korun. Z osob, se kterými jednala, si pamatuje na pana T., ten přinesl nějaké doklady. Smluvní dokumentaci podepisoval pan B., telefonicky hovořila s Ing. P. Popsala dále průběh poskytnutí záruky a doklady k tomuto potřebné.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědkyně uvedla navíc pouze uvedla, že jména Ing. K., Radomír P., Libor P. a Vladimír G. jí nic neříkají. Zdeněk Ř. byl asi předseda nebo jednatel společnosti, ale s tím nikdy nejednala. Vše podepisoval pan B.

Svěděk Marcel H. v rámcí přípravného řízení využil jako švagr obviněného B. ve věci vypovídat. U hlavního líčení uvedl, že o společnosti První seriózní ví pouze to, že ji vedl jeho švagr, Lubomír B. Bližší údaje o společnosti neměl, ale v roce 2006 byl bez zaměstnání a tak švagrovi dělal takového druhého řidiče, doprovázel jej nebo jej vozil na nějaká jednání, u samotných jednání nebyl přítomen. Bližší skutečnosti k jednotlivým jednáním mu švagr nesvědčoval. Dále svědek potvrdil, že na žádost švagra B. několikrát vložil v bance peníze na účet První seriózní. Původ peněz neznal, udělal to proto, že jej o to požádal švagr. Z činnosti První seriózní neměl žádný prospěch.

listinné důkazy

Ze zprávy České spořitelny a.s. (č.l. 334, 3353) soud zjistil, že společnost První seriózní měla

- běžný účet 2133122/0800 založený dne 14. 3. 2006 (dispoziční práva měli odsouzený B. a obžalovaný Ř.)

- úvěrový účet č. 005849-0000000001/0800 založený dne 21. 3. 2006

- devizový účet č. 1671585243/0800 založený dne 22. 9. 2005 a

Dále měla

- úvěrový účet č. 213205499/0800 založený dne 14. 7. 2005, zrušený dne 17. 10. 2005

- běžný účet č. 2054305319/0800 založený dne 1. 8. 2005 (dispoziční práva měli odsouzení B. a T. a obžalovaný Ř.),

- úvěrový účet č. 213228439/0800 založený 12. 10. 2005, zrušený 21. 3. 2006.

Z dokumentace k jednotlivým úvěrům, která byla předložena Českou spořitelnou, a.s., je patrné, že společnost První seriózní uzavřela celkem tři smlouvy o úvěru, jednalo se o *smlouvu o úvěru č. 2325/05/LCD* (č.l. 495-499), *smlouvu o úvěru č. 3171/05/LCD* (č.l. 482-484) a *smlouvu o úvěru č. 693/06/LCD* (č.l. 339-343). Smlouvy jsou podepsány za První seriózní pravomocně odsouzeným B.

Smlouva č. 2325/05/LCD byla účelově vázána na financování oběžných prostředků První seriózní s úvěrovým rámcem do 16.100.000,- Kč. Taktéž smlouva č. 3171/05/LCD byla účelově vázána na financování oběžných prostředků První seriózní, v tomto případě s úvěrovým rámcem do 28.000.000,- Kč. Smlouva č. 693/06/LCD byla účelově vázána na financování závazků První seriózní vůči České spořitelně vzniklých na základě smlouvy o úvěru č. 3171/05/LCD a na financování oběžných prostředků s úvěrovým rámcem do 50.000.000,- Kč.

Zajištění těchto úvěrů bylo vždy řešeno přímo v každé smlouvě o úvěru tak, že společnost První seriózní zajistila závazek jednak blankosměnkou, jednak zástavním právem k pohledávkám z obchodního styku (č.l. 344-358, 400-402, 413, 463, 485-494, 505-508, 523, 529-530, 548-549, 590, 606-607) a jednak bankovní zárukou Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s. (č.l. 890-893)

Z dokumentace je dále patrné, že společnost První seriózní při sjednávání úvěrů předložila České spořitelně, a.s., celou řadu nepravdivých listin, zejména seznamy faktur i faktury samotné, které měly osvědčovat skutečnost, že společnost První seriózní normálně podniká a že má vůči řadě významných společností vysoké pohledávky z obchodního styku (ke smlouvě o úvěru č. 2325/05/LCD a ke smlouvě o úvěru č. 3171/05/LCD jde o faktury na č.l.509-520, 5243-528, 531-547,550-589, 591-605, 608-634; ke smlouvě o úvěru č. 693/06/LCD jde o faktury na č.l. 359-399, 403-412, 414-462, 464-478). Dále společnost První seriózní předložila bance nepravdivá oznámení o vzniku zástavního práva (č.l. 500-504, 764-775), kde měli údajní obchodní partneři společnosti První seriózní (společnost Towson s.r.o., F M P s.r.o., ADV Consulting s.r.o., Ferroslužby, s.r.o., OSMÁ TRADE s.r.o., OKD Doprava, akciová společnost, OKD, a.s., člen koncernu Karbon invest, a.s.) svým podpisem potvrdit, že vzali na vědomí, že pohledávky společnosti První seriózní vůči nim jsou zastaveny ve prospěch České spořitelny a že mají platby poukazovat na uvedený bankovní účet vedený u České spořitelny. Dále je zřejmé, že společnost První seriózní, a.s., předložila bance i příslušné ekonomické výkazy, zejména účetní závěrky, a rovněž kontakty na osoby vystupující za tuto společnost a vizitky osob Lubomír B., Zdeněk Ř.,

Jaroslav T. (č.l. 776-802), dále obchodní kupní či jiné smlouvy s údajnými obchodními partnery společností OKD, a.s., člen koncernu Karbon Invest, a.s., OKD Doprava, akciová společnost, OSMA TRADE s.r.o., Ferroslužby, s.r.o., FMP s.r.o. a faktury (č.l. 997-1032, 1036-1037, 1052-1054), dále podnikatelský záměr (č.l. 1158-1179) a další nepravdivé listinné doklady (č.l. 1193-1201).

Výše uvedené nepravdivé skutečnosti pak byly uvedeny již i v žádostech o poskytnutí úvěru (č.l. 1075-1082, 1133-1140), které podepsali za První seriozní v prvním případě odsouzený B. jako předseda představenstva a obžalovaný Ř. jako ředitel společnosti (č.l. 1082), v druhém případě odsouzený B. jako předseda představenstva.

O tom, že skutečnosti uváděné v žádostech o úvěry, př. dokládané ke smlouvám o úvěr (viz výše) svědčí sdělení jednotlivých společností. Společnost Hanácká kyselka s.r.o. sdělila České spořitelně (č.l. 1212), že se společností První seriozní nejsou v žádném obchodním ani jiném vztahu, faktury neevidují, nikdy je neobdrželi a neuhrazené závazky nemají. Ze zpráv společnosti Ferroslužby, s.r.o., (č.l. 2256-2265), společnosti OKD, a.s., (č.l. 2266-2267), společnosti OKD, Doprava, akciová společnost (č.l. 2269-2277) a zprávy společnosti Hanácká kyselka, s.r.o., č.l. (1871, 1975) vyplývá, že tyto společnosti se společností První seriozní buď vůbec neobchodovaly, příp. obchodovaly v jiném než rozhodném období, a že oznámení o vzniku zástavního práva, které měly statutární zástupci těchto společností údajně podepsat a které následně společnost První seriozní předložila bankám při sjednávání úvěrů, jsou falsa. Rovněž ze zprávy společnosti F M P s.r.o. (č.l. 2278-2280) je zřejmé, že oznámení o vzniku zástavního práva předložené společností První seriozní, a.s. je falsum. Z nedoručených poštovních zásilek (č.l. 2283-2292, 2301-2302, 2306-2308) je pak zřejmé, že další firmy, které měly údajně odebírat od společnosti První seriozní zboží, které měly mít vůči společnosti První seriozní vysoké finanční závazky z obchodního styku a které měly rovněž podepsat oznámení o vzniku zástavního práva, a to společnosti TOWSON s.r.o., ADV Consulting s.r.o. a OSMA TRADE s.r.o. jsou nekontaktní a nevyvíjejí žádnou podnikatelskou činnost.

Z výpisů z úvěrového účtu společnosti První seriozní č. 213205499/0800 (č.l. 641-645) je zřejmé, že První seriozní ve dnech 3. 8. 2005, 4. 8. 2005 a 9. 8. 2005 čerpala úvěr v celkové výši 16.100.000,- Kč, tento byl zaplacen dne 17. 10. 2005 z nového úvěrového účtu č. 213228439/0800. Z výpisů z úvěrového účtu společnosti č. 213228439/0800 (č.l. 646-651) pak vyplývá, že společnost vyčerpala dne 17. 10. 2005 úvěr v celkové výši 28.000.000,- Kč, přičemž tento byl splacen dne 21. 3. 2006 z nového úvěru - z účtu č. 2133122/0800. Z výpisů z běžného účtu společnosti č. 2133122/0800 (č.l. 652-654) dále soud zjistil, že na tento účet byla dne 21. 3. 2006 připsána částka 50.000.000,- Kč jako čerpaný úvěr.

Z výpisu z běžného účtu společnosti První seriozní č. 2054305319/0800 (č.l. 657-713) vyplývá, jakým způsobem byly odčerpávány úvěrové prostředky poskytnuté Českou spořitelnou. Mimo jiné je z výpisu z tohoto účtu i z dalších dokladů (např. příkazy k úhradě na č.l. 1067-1070), zřejmé, že z účtu byly prováděny výběry hotovosti i bezhotovostní převody na jiné účty odsouzenými Jaroslavem T. a Lubomírem B. Dále je zřejmé, že na účet byly poukazovány bezhotovostní platby, údajně společností FMP, s.r.o., a dále byly na účet vkládány prostředky v hotovosti, které měly na tento účet údajně vložit např. společnosti OSMA TRADE s.r.o., OKD, a.s., OKD Doprava, a.s., OKD Karbon invest, a.s., Ferroslužby, s.r.o., ADV Consulting, s.r.o.,

Towson, s.r.o., Hanácká kyselka, s.r.o. Je zřejmé, že vklady hotovosti údajně provedené některými výše uvedenými subjekty provedl ve skutečnosti svědek Marcel H.

Ze žádostí o poskytnutí úvěrů, z žádosti o čerpání úvěru a z příkazů k úhradě (č.l. 747-763, 1075-1082, 1133-1141) je zřejmé, že peníze z úvěrů byly z úvěrových účtů vyčerpány na základě příkazů odsouzených Lubomíra B. a Jaroslava T. a obžalovaného Zdeňka Ř. Obžalovaný Ř. dal konkrétně příkaz

- dne 3. 8. 2005 k čerpání úvěru ve výši 6.000.000,- Kč,

- dne 4. 8. 2005 k čerpání úvěru ve výši 8.000.000,- Kč.

Ze záznamu o jednání z 3. 8. 2006 mezi zástupci České spořitelny a obžalovaným Ř. a odsouzeným B. (č.l. 1213) soud zjistil, že přítomní za společnost První seriozní nebyli schopni vysvětlit, jak je možné, že Hanácká kyselka tvrdí, že není jejich obchodním partnerem. Trvají na tom, že faktury existují, byly vydány a zaslány na Hanáckou kyselku. Sdělují, že musí prověřit osobu zodpovědnou za obchodní aktivity v oblasti prodeje PET lahví (Ing. K., který nebyl přítomen jednání). Ze záznamu o jednání ze dne 9. 8. 2006 mezi zástupci České spořitelny a obžalovaným Ř. (č.l. 1214) soud zjistil, že obžalovaný Ř. jako majitel společnosti První seriozní stále nebyl schopen vyjádřit postoj společnosti Hanácká kyselka (viz výše). Dále uvedl, že neví, kde je v Ostravě instalována nová výrobní linka na PET lahve, neví, kolik má firma zaměstnanců, nemá kontakt na účetní. Na dotazy, zda si nechává pravidelně předkládat a kontroluje finanční výkazy a chod společnosti, odpověděl, že nemůže všechno dělat vlastník a že na to má lidi. Není však schopen dodat kontakty na poddlužníky ani se spojit s člověkem, která má na starosti všechny záležitosti spojené s obchodem s PET lahvemi. Nakonec požádal o čas na podání vysvětlení ze strany Ing. P. a pana K.

Z dokumentů předložených Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou, a.s., soud zjistil, že společnost První seriózní, a.s., v souvislosti se sjednáním úvěrů u České spořitelny, a.s., požádala Českomoravskou záruční a rozvojovou banku, a.s., o poskytnutí bankovních záruk. K žádostem současně předložila dokumenty týkající se ekonomického stavu a obchodních aktivit společnosti První seriózní, a.s. Předložené dokumenty obsahovaly nepravdivé údaje o stavu hospodaření a o struktuře pohledávek a závazků této společnosti. Opětovně zástupce společnosti První seriózní v žádostech uvedl nepravdivé údaje např. o svých obchodních partnerech, resp. o tom, že s vyjmenovanými společnostmi (OKD Doprava, a.s., OKD, a.s., Ferroslužby s.r.o. atd.) má obchodní vztah, o majetku společnosti apod. Požadované záruky byly společnosti První seriózní, a.s., ze strany Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s., uděleny. Tyto skutečnosti vyplývají přímo z jednotlivých žádostí o poskytnutí bankovních záruk (č.l. 1370-1375, 1376-1381, 1382-1386), jednotlivých smluv o poskytnutí bankovních záruk (č.l. 1321-1330, 1339-1351, 1387-1399) a samotných bankovních záruk (č.l. 1334-1337, 1352-1355, 1400-1403). Žádosti o poskytnutí bankovní záruky, jakož i smlouvy o poskytnutí bankovní záruky podepisoval za První seriózní odsouzený B.

ke skutku pod bodem 2) rozsudku

svědecké výpovědi

Svědkyň Ing. Ivana K. v rámci přípravného řízení uvedla, že pracuje u Raiffeisenbank a.s, jako bankovní poradce. Od kolegů v práci pana A. a pana A. dostala v dubnu či květnu 2006 podnikatelský záměr týkající se společnosti První seriózní. Zpracovatelem záměru a současně zprostředkovatelem byl pan R., se kterým jejich banka v minulosti již spolupracovala. Osobně se s nikým ze společnosti nesetkala, zpracovávala pouze analýzu úvěru, podnikatelský záměr byl dobře vypracován, potřebovala pouze doplňující informace, které jí telefonicky poskytl ekonom společnosti pan P. Společnost požadovala úvěr ve výši 45 milionů Kč, poskytnut byl úvěr ve výši 15 milionů Kč. Po vyčerpání úvěru byli upozorněni, že pohledávky společnosti První seriózní zastavené u České spořitelny nebyly pravé, proto si to také prověřili a zjistili, že i v jejich případě byly zastavené pohledávky První seriózní falešné. U hlavního líčení byla výpověď svědka za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svěddek Ing. Petr A. ve své výpovědi v rámci přípravného řízení uvedl, že jako manažer pro firemní klientelu Raiffeisenbank dostal od kolegy pana A. v březnu 2006 podklady týkající se společnosti První seriózní, která chtěla investovat a chtěla získat úvěr. Svědek nejprve jednal celkem třikrát se zprostředkovatelem panem R., který mu předal podklady k úvěru, zejména podnikatelský záměr včetně příloh. Cílem klienta bylo získat investici na pořízení balící linky Tetrapack na výrobu nealkoholických nápojů v hodnotě 38, 5 milionů Kč a lisu PET preforem v hodnotě 19, 9 milionů Kč. Následně proběhlo osobní setkání zástupců Raiffeisenbank a zástupců společnosti První seriózní, za tuto společnost byli přítomni pan B. jako předseda představenstva a pan P. jako ekonom. Nakonec bylo dohodnuto, že banka poskytne úvěr 15 milionů Kč. Jednou z hlavních podmínek čerpání bylo doložení seznamu pohledávek klienta včetně faktur a tzv. potvrzení o zástavě. Všechny podmínky klient splnil, doklady předložil pan B., který rovněž podepsal smluvní dokumenty. Směnečnou dohodu vedle pana B. podepsal i pan Ř. Po vyčerpání úvěru zjistili, že zastavené pohledávky jsou falešné, hlavní podlužník Hanáček kyselka jim sdělil, že se společností První seriózní nikdy nespolečně pracoval. Když tuto situaci řešili se společností, dostavil se pouze pan Ř., tento dělal, že o ničem neví, že je situací překvapen.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědek uvedl, že v letech 2005 – 2006 pracoval ve společnosti Raiffeisenbank jako finanční poradce, se společností První seriózní jednak a podílel se na vyhotovení úvěrového návrhu. Na základě vlastního písemného spisu pak uvedl, že s První seriózní začal jednat v lednu 2006, byly mu předány podklady výroční zprávy společnosti za roky 2003-2005 s tím, že by společnost chtěla realizovat investiční záměr asi za 43 milionů korun se splatností 6 let. Veškeré podklady byly předány panu A. prostředníkem panem R., který se podílel asi na 50% všech nových případů. Po prostudování výkazů se sešel s panem R., byly přijaty podklady k úvěru, včetně podnikatelského záměru. Společnost měla zájem o balící linku Tetrapak za 38, 5 milionů korun na výrobu nealkoholických nápojů a o lis PET preforem za 15, 9 milionů. Podklady předal i na Raiffeisenleasing, protože to byla záležitost leasingu. Začali se pak bavit s panem R. o možnosti provozního úvěru. Následně předložili nabídku ve výši 35 milionů korun a provozní úvěr na hrazení České spořitelny s 10% akontací, tj. 5, 13 milionů. Poprvé se se zástupci První seriózní setkal 11. 5. 2006, kdy jednal za banku, dále za Raiffeisenleasing tam byl pan S., dále byl přítomen pan R. a za První seriózní tam byl pan B. a pan P. Řekli si, jaké finální podklady by chtěli dostat, které budou nutné k vyřízení úvěru, domluvili se na úvěru 45 milionů korun s tím, že jeho banka nahradí úvěru u České spořitelny ve výši 29 milionů korun. Pak věci nabraly rychlejší spád, vyhodnocovaly se ekonomické výkazy, zpracoval se úvěrový návrh atd. Jednali přes pana R. nebo se obraceli přímo na pana B. nebo pana P. Poté došlo ke schválení úvěrového případu a po projednání všech pozitiv a negativ navrhla banka poskytnutí provozního

úvěru ve výši 15 milionů korun s tím, že původně schvalované podmínky budou trochu jiné, podmínky byly doplněny ještě o aval majitele společnosti pana Ř. a předsedy představenstva pana B. Klient splnil všechny podmínky a došlo k prvnímu čerpání úvěru. Následně byl upozornění kolegou z Brna na možnost podvodného jednání, proto začali ihned prověřovat platnosti zastavených pohledávek a zjistili, že Hanácká kyselka nikdy nespolupracovala a nespolupracuje se společností První seriozní. Další poddlužníky se jím nepodařilo kontaktovat, ale již v té době zjistili, že je reálné podezření na úvěrový podvod, falšování podkladů apod. Následně byla celá dokumentace předána na oddělení problémových úvěrů. Pokoušeli se kontaktovat pana B., neúspěšně, poté proběhl kontakt s panem Ř., s tímto se sešli.

Dále uvedl, že při jednáních se zapojovali za První seriozní všichni, tedy B., P. i zprostředkovatel R. Pan Ř. byl při podpisu smlouvy, o všem se bavili komplexně, každý se do toho zapojil. Samotný podpis není formální akt, před podpisem smlouvy celou záležitost prodiskutovali, určité zástupcům společnosti popsal, proč nebyl schválen úvěr ve výši tak, jak o něm začali jednat, tedy 45 milionů korun, ale pouze 15 milionů korun. Pan Ř. u toho byl, bylo to podmínkou, musel jako avalista podepsat směnečnou dohodu.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědek pak nad rámec výše zmíněného dále uvedl, že pan R. byl zprostředkovatel, jakoby dohazoval úvěry, zpracovával žádosti a s bankou měl nějakou zkušenost. S bankou však neměl uzavřenu žádnou smlouvu. Pokud dostával nějakou odměnu, tak určitě ne od banky, ale asi od společnosti, pro kterou činnost vykonával. K dotazům svědek uvedl, že se společností První seriozní se opravdu setkal i v minulosti, tehdy měla ještě jiného vlastníka, jednal asi s panem L., a to na pobočce ve Frýdku – Místku, nakonec byly otevřeny jen účty společnosti u jejich banky. Jména Ing. K., Libor P., Radomír P. ani Vladimír G. svědkovi nic neříkaly.

Svědék Ing. Ladislav R. v rámci přípravného řízení uvedl, že v březnu 2006 byl na schůzce, kde jej Ing. Šárka H., se kterou se znal a která věděla, že zprostředkovává úvěry, seznámila s Ing. K. Tento na schůzce formuloval požadavky společnosti První seriozní, konkrétně že chce vyřídit provozní úvěr ve výši 30-40 milionů Kč a investiční úvěru na nákup technologických linek Tetrapack a PET Preforma na výrobu PET lahví. Svědek Ing. K. řekl, jaké podklady potřebuje k vyřízení úvěru, Ing. K. mu předložil potřebné účetní i další podklady (výkaz zisku a ztrát a rozvaha za rok 2003, 2004, daňové přiznání za roky 2003 a 2004). S tímto odjel do Raiffeisenbanky, jednal s Ing. A. a poté Ing. A., následně a na základě požadavků Ing. K. a jím předložených podkladů zpracoval podnikatelský záměr. Následně proběhla schůzka, které se účastnil svědek, pracovníci Raiffeisenbanky, dále pan B. jak předseda představenstva První seriozní a Ing. P. jako ekonom této společnosti. Na schůzce pan B. řekl asi dvě věty, zdálo se, že není o firmě moc informovaný. Pak však si vzal slovo Ing. P., který všechny překvapil svým dokonalým výkladem, informacemi a perspektivami společnosti, kdy tímto všechny případné pochyby rozptýlil. Nakonec byl schválen úvěr 15 mil. Kč. Na další schůzce za účasti pánů B. a P. byly s panem P. projednány aktuální pohledávky společnosti, pan P. zpracoval doklady k čerpání úvěru. Leasing technologií se nakonec neuskutečnil, protože společnost Raiffeisen Leasing chtěla jasně identifikovat prodávajícího těch technologických celků, chtěla doložit prokázání hospodaření společnosti a dále si vyhradila podmínku zpětného odkupu v případě neplnění povinností leasingového nájemce společnosti První seriozní. Dále opakovaně potvrdil, že za První seriozní nejprve jednal s Ing. K., měl za to, že ve společnosti První seriozní zastává nějakou významnou pozici, ochotně dokázal zajistit podklady a informace, které svědek potřeboval ke zpracování podnikatelského záměru. Plnou moc mu Ing. K. žádnou nepředložil, smlouvu o

zprostředkování uzavřel s B., a to až když proběhla schůzka v bance společně s B. a P. Opakovaně uvedl, že obžalovaného Ing. K. zná, v této věci s ním jednal nejvíce, byl zpočátku hlavním iniciátorem toho, že se začaly řešit úvěry pro První seriozní, předával všechny podklady a informace, které byly potřeba. Tyto měl výhradně od něj. Za svou činnost vystavil fakturu, pracoval za firmu Geoconubium Trading s.r.o., jejímž byl stoprocentním vlastníkem. Jednatelkou Geoconubium Trading byla jeho družka Iveta C., která následně řešila, že faktura nebyla zaplacená. Telefonicky kontaktovala pana B., ten ji odkázal na pana T. a tento zajistil úhradu.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědek uvedl, že v březnu 2006 proběhla schůzka za přítomnosti Ing. H., se kterou se znali již v minulosti. Byl tam i Ing. K., o kterém pochopil, že vystupuje za společnost První seriozní. Požadoval vyřízení provozního úvěru ve výši 30-35 milionů korun a investičního úvěru na nákup linek a lisu ve výši 40 milionů korun. Svědek požádal o prvotní podklady, po prostudování provedl první testovací schůzku u společnosti Raiffeisenbank s panem A., který jej odkázal na Ing. A. s tím, že tento řeší problematiku korporátní klientely. Tomuto předal prvotní poklady, následně se tento ozval, že případ může být řešen. Svědek se zúčastnil dalších schůzky v bance, kde byl vyzván, aby zpracoval podnikatelský záměr, což učinil. Následně zorganizoval schůzku se zástupci První seriozní, této se účastnil pan B., Ing. P., Ing. A, a Ing. S.

K dotazům uvedl, že první poklady od První seriozní obdržel od pana K., následně se obracel na Ing. P., o kterém K. prohlásil, že je ekonom společnosti. Informace k vypracování podnikatelského záměru pak dostal od obou výše zmíněných. Pana Ř. nezná.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědek na rámec výše zmíněného znovu zopakoval, že nejprve za společnost První seriozní jednal s Ing. K., pochopil to tak, že je buď zaměstnancem společnosti nebo je někým pověřen. Pověření nebo plnou moc ale neviděl. Pana K. poznal až v souvislosti s První seriózní, dříve jej neznal. Za První seriózní se dále osobně setkal s předsedou představenstva B. a panem P. Nejdříve s bankou jednal sám, potom se připravila schůzka i se zástupci První seriózní, při tomto jednání v bance tam za společnost byli pan B. a pan P. U vlastního podpisu smlouvy o úvěr a čerpání úvěru už nebyl. Pokud byl dotázán na jméno Ř., tak věděl, že to byl akcionář společnosti. Osobně se s ním nepotkal, neslyšel ho ani přes telefon. Pokud jde o leasing na stroje, který nakonec společnost nedostala, tak on osobně stroje nikdy neviděl, ale měl nějaké informace od Ing. K. Tento mu k tomu řekl, že se o stroje nemusí starat. Svědek ani nevěděl, od koho měly být stroje koupeny. Po zprostředkování úvěru a zaplacení provize již nebyl v žádném kontaktu se společností První seriozní.

Svědčyně Iveta C. v rámci přípravného řízení ve své výpovědi uvedla, že v roce 2006 byla jednatelkou společnosti Geoconubium Trading, s.r.o., kde byl Ing. R. jediným společníkem. Obrátil se na ně člověk vystupující jako zástupce společnosti První seriózní s požadavkem na vyřízení zprostředkování úvěru a leasingu. Předmětnou záležitost vyřizoval Ing. R., sdělil jí, že zástupce se jmenuje Ing. K. Ona sama se jednou sešla s Ing. R. a Ing. K., tito spolu hovořili o podkladech nutných pro vyřízení leasingu, bylo to v Ostravě. Jinak celou záležitost řešil Ing. R., jedná se však o jejího druha, takže je průběžně informoval. Svědkyně pak ještě dvakrát, před podpisem úvěrové smlouvy, telefonicky hovořila s ekonomem První seriózní, panem P., neboť potřebovali doplnit ještě nějaké doklady. Následně pak řešila vyplacení provize za zprostředkování úvěru, a to s pány B. a T., k vyplacení provize došlo.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědkyně uvedla, že osobně se setkala s panem K., bylo to na schůzce s panem R. Telefonicky hovořila s panem P. a pak jednou ohledně vyplacení provize s panem T. Asi v březnu 2006 přišel pan R. s tím, že jej kontaktovala paní H., že má zajímavý případ, přivedla na první schůzku do Brna pana K. Pan R. z té schůzky přivezl podklady pro prvotní posouzení, zda jde úvěr vyřizovat. Doklady viděla, ale podrobněji se tím zabýval pan R. Jednalo se o provozní úvěr pro společnost První seriózní ve výši 15 milionů korun. S panem K. se setkala, řešil se ještě leasing na linku Tetrapak a na PET preformy. Podklady o společnosti dostal pan R. právě od pana K.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě nad rámec výše uvedeného svědkyně dodala, že za První seriózní smlouvu o zprostředkování podepisoval pan B., u podpisu však nebyla, to zařizoval Ing. R. K dotazům uvedla, že si pamatuje, že když viděla s Ing. K., tak tento ji vysvětloval něco ohledně stroje na PET lahve. V jednací síni obžalovaného Ing. K. poznala. Dále k dotazu uvedla, že má za to, že žádnou plnou moc Ing. K. k zastupování První seriózní neviděla.

Svědkyně Šárka H. ve své výpovědi v rámci přípravného řízení uvedla, že ji v roce 2006 požádal Ing. K., zda by jej mohla zkontaktovat s osobou zprostředkovávající úvěry, neboť by pro nějakou firmu potřeboval úvěr ve výši 70 - 80 milionů Kč. Ona jej zkontaktovala s Ing. R., dohodla schůzku v Brně, které se zúčastnila ona, Ing. K. a Ing. R. Na schůzce tito jednali o úvěru ve výši 70 - 80 milionů Kč, pan K. předal Ing. R. nějaké doklady, na základě kterých Ing. R. usoudil, že úvěr by byl možný ve výši maximálně 60 milionů Kč. Ing. K. hovořil jménem uvedené firmy. Pamatuje si, že jednali i o provizi, ale Ing. R. zprostředkovatelskou smlouvu s K. neuzavřel, protože tento nebyl statutárním zástupcem firmy poptávající úvěr, pouze hovořil jejím jménem a bylo dohodnuto, že panu R. později smlouvu podepíše někdo z firmy. Dále uvedla, že ona sama žádnou činnost nevykonávala, pouze představila Ing. K. pana R. Ví však, že Ing. K. již na první schůzce Ing. R. předával nějaké podklady a že se na té schůzce mluvilo o nějakém stroji, který vyrábí PET lahve, a to tak, že z nějaké malé lahvičky nafoukne velkou láhev.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědkyně uvedla, že zprostředkovala kontakt Ing. K. a Ing. R. Ing. K. jí zavolal a zeptal se jí, jestli nemá kontakt na zajištění úvěru, v té době se s ním již znala. Jednalo se o úvěr na 15 milionů korun na lis na PET lahve. Úvěr měl být pro někoho jiného. Ona sama jen zprostředkovala kontakt, podklady k úvěru zajišťoval a projednával Ing. R.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědkyně dále dodala, že osoba, která potřebovala zprostředkovat úvěr, byl pan K. Její činnost spočívala pouze v nakontaktování jej na pana R. Tímto se neživila, jen prostě pomohla známému. Věděla, že Ing. K. to chce pro nějakou společnost. Jména Zdeněk Ř., Radomír P., Libor P., Vladimír G., P. a T. svědkyni nic neříkaly. Jméno pana B. zaslechla od Ing. R., ale netuší, v jaké souvislosti.

listinné důkazy

Z úvěrové smlouvy č. 152912/2006/01 ze dne 21. 6. 2006 (č.l. 1893-1902) soud zjistil, že Raiffeisenbanka uzavřela se společností První seriózní smlouvu o úvěr s úvěrovým rámcem do 15.000.000,- Kč. Za společnost První seriózní smlouvu podepsal odsouzený Lubomír B.

Úvěr byl zajištěn blankosměnkou a zástavním právem k pohledávkám z obchodního styku. Z blankosměnky a Dohody o uplatnění vyplňovacího práva směnečného (č.l. 1877-1880) vzal soud za prokázáno, že za První seriózní se předseda představenstva, Lubomír B., a Zdeněk Ř. se s Raiffeisenbankou dohodli na zajištění úvěru ve výši 15.000.000,- Kč z úvěrové smlouvy č. 152912/2006/01. Ze Smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám (č.l. 1881-1888) pak soud zjistil, že Lubomír B. za První seriózní zajistil výše specifikovaný úvěr u Raiffeisenbanky zástavou pohledávek z obchodního styku. Současně společnost První seriózní předložila bance nepravdivá oznámení o vzniku zástavního práva (č.l. 1889-1892), kde měli údajní obchodní partneři společnosti První seriózní (společnost WELDE Ges.m.b.H, Towson s.r.o., ADV Consulting s.r.o., Hanácká kyselka s.r.o.) svým podpisem potvrdit, že vzali na vědomí, že pohledávky společnosti První seriózní vůči nim jsou zastaveny ve prospěch Raiffeisenbanky a že mají platby poukazovat na uvedený bankovní účet vedený u této banky.

Z dokumentace k úvěru, kterou předložila Raiffeisenbanka, je tedy patrné, že společnost První seriózní, a.s., při sjednávání úvěru předložila Raiffeisenbance celou řadu nepravdivých listin, zejména seznamy faktur (č.l. 1876), faktury údajně vystavené odběratelům (společnostem Hanácká kyselka s.r.o., Towson s.r.o., ADV Consulting, s.r.o., Welde Ges. m. b. H. (č.l. 1903-1920), oznámení o vzniku zástavního práva (viz výše), které měly osvědčovat skutečnost, že společností První seriózní, a.s., normálně podniká a že má vůči řadě významných společností vysoké pohledávky z obchodního styku, dále nepravdivý podnikatelský záměr (č.l. 1934-1966) a další nepravdivé listiny, které jsou obsahem svazku č. VI spisu, např. daňová přiznání za rok 2002 - 2004, rozvahy za rok 2002, 2004, 2005 a k 31. 3. 2006, výpisy zisku a ztráty za rok 2004, 2005 a k 31. 3. 2006 (č.l. 1835-1865).

Ze smlouvy o zřízení běžného účtu č. 1055004636/5500 (č.l. 1988) soud zjistil, že společnost První seriózní v zastoupení Lubomírem B. zřídila dne 21. 6. 2006 u Raiffeisenbanky běžný účet. Z podpisových vzorů k tomuto účtu (č.l. 1982, 1984) je zřejmé, že podpisové vzory měli Lubomír B. a Zdeněk Ř. Z výpisu z účtu spol. První seriózní, a.s., č. 1055004636/5500 (č.l. 1799-1807) vedeného u Raiffeisenbank, a.s., je zřejmé, že úvěr ve výši 15 mil. Kč byl na tento účet poukázán dne 4. 7. 2006 a vzápětí byl tento úvěr z velké části odčerpán na jiný účet, zbytek úvěru byl vyčerpán dne 20. 7. 2006.

Ze zpráv společnosti Ferroslužby, s.r.o., (č.l. 2256-2265), společnosti OKD, a.s., (č.l. 2266-2267), společnosti OKD, Doprava, akciová společnost (č.l. 2269-2277) a zprávy společnosti Hanácká kyselka, s.r.o., č.l. (1871, 1975) je zřejmé, že tyto společnosti se společností První seriózní buď vůbec neobchodovaly, příp. obchodovaly v jiném než rozhodném období, a že oznámení o vzniku zástavního práva, které měly statutární zástupci těchto společností údajně podepsat a které následně společnost První seriózní předložila bankám při sjednávání úvěrů, jsou falsa. Rovněž ze zprávy společnosti F M P s.r.o. (č.l. 2278-2280) je zřejmé, že oznámení o vzniku zástavního práva předložené společností První seriózní, a.s., je falsum. Z nedoručených poštovních zásilek (č.l. 2283-2292, 2301-2302, 2306-2308) je pak zřejmé, že další firmy, které měly údajně odebírat od společnosti První seriózní zboží, které měly mít vůči společnosti První seriózní vysoké finanční závazky z obchodního styku a které měly rovněž podepsat oznámení o vzniku zástavního práva,

a to společnosti TOWSON s.r.o., ADV Consulting s.r.o. a OSMA TRADE s.r.o. jsou nekontaktní a nevyvíjejí žádnou podnikatelskou činnost.

Soud měl dále k dispozici smlouvu o zprostředkování mezi společnostmi První seriozní a společností Geoconubium Trading (č.l. 1823-1825). Z této smlouvy, podepsané za První seriozní panem B., pak vzal soud za prokázáno, že společnost Geoconubium Trading zprostředkovala vyřízení úvěru u Raiffeisenbank. Společnost Geoconubium Trading zastupovala pana C., pracoval pro ni Ing. R.

ke skutku pod bodem 3) rozsudku

výpovědi svědků

Svědčce Ing. Ivona J. v rámci přípravného řízení uvedla, že v roce 2006 pracovala jako pracovnice společnosti Oberbank Leasing. Prostřednictvím jejich klienta, Ing. K., se seznámila s obchodním případem společnosti První seriozní. Ing. K. ji nastínil vlastní předmět financování, pro koho by byl, kdo je výrobcem a kdo dodavatelem. Z obchodního rejstříku zjistila, že Ing. K. ve společnosti nefiguruje, ptala se jej proto, jak se k tomuto obchodnímu případu dostal, uvedl jí, že je pověřen jako externí poradce v oblasti ekonomicko-finanční. S Ing. K. jednala vícekrát, má za to, že jí i ukázal nějaké pověření s vyřizováním potřeb společnosti První seriozní, tuto listinu si neofotila. V průběhu schůzek ji Ing. K. předkládat potřebné doklady, podklady apod. Poté vytvořila leasingový návrh. Předmětem leasingu měl být vstříkovací lis na PET lahve. Přesnou časovou posloupnost si již nepamatovala, ale byla se určitě podívat v sídle společnosti První seriozní, tam se seznámila s dalšími osobami, pamatuje si pana B. jako předsedu představenstva a nějakou osobu hovořící slovensky. Ing. K. tuto schůzku zajišťoval, patrně na ní nebyl. Tehdy s přítomnými projednávala podnikatelský záměr, vycházelo se z podkladů, které jí dodal předtím Ing. K. Ještě před podpisem smlouvy chtěla vidět to strojní zařízení, bylo to u výrobce – společnosti Exelsior Karviná v Bohumíně, tato společnost byla rovněž jejich klientem. Dodavatel byl odlišný od výrobce, byla to společnost asi AQUAU SAG, jednala s jednatelem, panem G. Byla se dále podívat i v prostorách, kde měl být lis umístěn, bylo to v Karviné, v nějakém areálu. Pak byla přítomna předání zařízení leasingovému nájemci, tedy První seriozní, a to od dodavatele. Byl tam ještě pan B., Ing. K. a za dodavatele pan G. Zařízení se v té době domontovávalo, byli tam nějakí dělníci. Smlouva byla podepsána, první splátka zaplácena, pak byl klient ve zpoždění, pan B. byl vyzván k vysvětlení. Svědkyně se poté byla podívat v Karviné, zda je stroj používán, objekt byl uzamčen. Za nějakou dobu, když nájemce stále leasing neplatil, chtěli stroj předat dodavateli v rámci zpětného odkupu, byl stanoven termín. Do Karviné dostavila s kolegou V., pak tam byl pan B. a pan G. Na místě zjistili, že objekt je prázdný, stroj tam nebyl. Zúčastněné strany se divily, tak zavolali policii. Stroj byl nalezen někde u Brna, svědkyně zajistila hlídací službu, která hlídala objekt, ve kterém byl stroj nalezen. Ke svému výsledku svědkyně dodala Časový sled případu klienta První seriozní (č.l. 2440-2441) s tím, že v podrobnostech na tuto listinu odkázala.

Součástí spisu je pak i *fotodokumentace* (č.l. 2758-2788) ohledně převzetí stroje, jeho kontroly, zjištění odcizení a jeho nalezení, svědkyně se pak k fotografiím vyjádřila.

K dotazům uvedla, že Ing. K. byl jejich klientem, měl na leasing vozidlo Mercedes. Taktéž Radomír P., resp. jeho Exelsior Karviná, byli klienty jejich leasingové společnosti, s panem P. i jejich obchodním ředitelem, panem J., jednala často. Nemá k nim však žádný vztah. V případě První seriozní s ním jednala jen, když se byli na stroj v jejich společnosti podívat. Při předání stroje tento nebyl v plném provozu, ale byl určitě zapojen do energie, vydával hluk, přítomní dělníci něco doplňovali a kompletovali, PET lahve určitě nevyráběl. Pan G. při předání uváděl, že zajistí proškolení k práci na stroji.

Dále se svědkyně vyjádřila k náležitostem, které musí klient leasingového případu splňovat. Pokud jde o dokumentaci k předmětu leasingu, tak toto Oberbank Leasing standardně nevyžadovala. Pokud jde o Radomíra T., tak jeho manželka měla uzavřenou smlouvu na zprostředkovatelskou činnost, oba dva pak zajišťovali obchodní případy. Pan T. svědkyni seznámil s Ing. K. Pokud jde o doklady dodané žadatelem o leasing, pak jejich pravost banka nezkoumá, klient správnost potvrzuje podpisem na žádosti. Pokud jde o hodnotu předmětu leasingu, tak u nových předmětů leasingu není standardní znalecké posouzení odborníkem. Pokud jde o předání stroje, pamatuje si, že byl tlak na předání z obou stran v co nejkratší době, využila tedy toho, že byla v Ostravě, a proto tehdy došlo k předání stroje i za situace, kdy neviděla, zda je provozuschopný.

Pana Libora P. zná z doby, kdy dělala Oberbank pro společnost AQAU leasing v Doksech, nepamatuje si, že by s Liborem P. jednala v souvislosti s financováním První seriozní.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědkyně uvedla, že si na podrobnosti nepamatuje, neboť se jedná již o záležitost starou 4 roky. První seriozní byla klientem Oberbank Leasingu, financovalo se klasickým finančním leasingem zařízení, které sloužilo na výrobu PET preforem. První seriozní byl klient, který byl klasickým způsobem posouzen, na základě posouzení a předložení žádostí o financování byl poskytnut finanční leasing. Firmě byl vystaven splátkový kalendář. Poté co přestal splácet, tak byl klient několikrát vyzván k hrazení, k tomu nedošlo, proto se Oberbank Leasing snažil celé zařízení vzít zpět, ale když mělo dojít k odvozu zařízení, tak tam už ten majetek nebyl.

V případě První seriozní se jednalo o klienta, který byl doporučen zprostředkovatelem, firmu zastupoval pan K., s ním převážně jednala ve věci předkládání dokumentů a podkladů, které vyžadovali. Při podpisu smluvní dokumentace byli přítomni zástupci První seriozní, tedy majitelé a jednatelé. Pamatuje si pana B. Zprostředkovatelem leasingu byl pan T. a paní T.

Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědkyně dále k dotazům uvedla, že někdo za První seriozní určitě musel předložit veškerou dokumentaci, podnikatelský záměr apod., u výslechu si již nepamatovala, kdo.

Když zjistili, že zařízení není tam, kde má být, tak s kolegou zavolali policii. U tohoto byl i pan B. a G., oba se tomu taky divili.

Dále připustila, že udělala chybu, když do spisu nezaložila plnou moc nebo pověření Ing. K. k zastupování První seriozní. Při prvním jednání se však nevyžadovala přítomnost zástupce klienta, tedy zástupce společnosti.

K převzetí stroje uvedla, že stroj při převzetí určitě nebyl funkční, určitě nebyl v plném provozu, tedy nevyřáběl po spuštění preformy, pro které byl koncipován. Stroj se teprve montoval dohromady.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědkyně uvedla, že si na podrobnosti již nepamatuje s ohledem na odstup času. Oproti dříve uvedenému pak navíc dodala, že má za to, že stroj poprvé viděla u výrobce, nebyl ještě v provozu, ale bylo vidět, že na něm pracuje spousta lidí. Poté viděla stroj při předání, také ještě nevyřáběl, ale vypadal kompletní, pořád na něm dělníci pracovali. Pro leasingovou společnost nebylo zásadní, že stroje ještě nevyřábí. Zopakovala, že za První seriozní jednala mimo jiné i s Ing. K. S Ing. K. se seznámila přes pana T., ale nebylo to v souvislosti s První seriozní. Ing. K. dodal účetní výkazy a daňová přiznání První seriozní, seznámil ji s majiteli nebo společníky První seriozní. Nepamatuje si, že by viděla plnou moc Ing. K. k zastupování První seriozní.

K dotazům uvedla, že už přesně neví, jak byla stanovena cena leasingu, pravděpodobně na základě předložených nákladů, které spočívají z dodaného zboží, které slouží jako na výrobu jednotek do celkového celku. Pak je to komparováno s výrobcí, kteří dělají podobná zařízení. Tuto komparaci prováděla na internetu, je to uvedeno i v leasingovém návrhu. Šlo o unikátní zboží. Znalci za účelem stanovení hodnoty předmětu leasingu se využívají tehdy, když stroj není úplně nový. Toto bylo deklarováno jako nové zařízení, takže znalci nebyli třeba.

Pokud svědkyni byly přečteny její předchozí výpovědi, pak na ně odkázala s tím, že vypovídala pravdu. Dále svědkyně k dotazům uvedla, že leasingová společnost nezkoumá výši ceny předmětu leasingu. Zajímá se o ni, ale není to základní parametr. K tomu slouží faktury nebo kupní cena. Kvůli výši ceny došlo k tomu porovnání, jestli je cena přiměřená či nikoliv, ale určitě to není základní kritérium pro poskytnutí nebo neposkytnutí leasingu. Pro Oberbank Leasing je podstatná schopnost splácet, to je jedno z hlavních kritérií.

Svědék Radomír T. v rámcí přípravného řízení ve své výpovědi uvedl, že v jej oslovil Karel N. s tím, že pan K. hledá kontakt na leasingovou společnost. Následně jej kontaktoval přímo Ing. K., který mu sdělil, že potřebuje vyřídit jednak leasing na automobil, jednak leasing na strojní zařízení. Svědek proto Ing. K. seznámil s ředitelkou společnosti Oberbank Leasing, Ing. Ivonou J., a byl přítomen několika jednání mezi nimi, kdy Ing. K. jí předával podklady nutné pro vyřízení leasingu, zejména účetní závěrky, daňová přiznání a technickou specifikaci předmětu leasingu. Ing. K. vystupoval jako oprávněný zástupce společnosti První seriozní. Dále uvedl, že byl i někde na severní Moravě s paní Ing. J. se podívat na nějaký stroj, uvnitř objektu nebyli, dívali se přes okno dovnitř. Ostatní osoby spojené s První seriozní nezná, od paní J. pak slyšel jméno B., to byl měl být zástupcem této společnosti.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně uvedl, že si pouze pamatuje, že zprostředkoval úvěr, blíže vypovídal na policii. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení k dotazům uvedl, že

lustraci společnosti První seriozní neprováděl, o společnost se nezajímal. Ing. K. předtím neznal. Neví o tom, zda Ing. K. předložil Ing. J. nějaký doklad o tom, že zastupuje První seriozní.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědek uvedl, že si nepamatuje, že by Ing. K. měl zájem o jiný leasing než o leasing na osobní motorové vozidlo. Neví nic o tom, že by šlo i o jiný leasing na zařízení a stroje. Ke společnosti První seriozní si pro odstup času už nic nepamatuje, neměl k této společnosti žádný vztah. Nikoho ze společnosti nezná. Poté, co seznámil Ing. J. s obžalovaným K. s tímto již žádný kontakt neměl. Dále uvedl, že si ani nepamatuje, že by byl v této věci již vyslechnut u soudu v Brně.

Po přečtení předchozích výpovědí svědek uvedl, že když výpovědi slyšel, tak si vzpomněl i na jména, dříve vypovídal pravdu. K dotazům uvedl, že si vzpomněl i na leasing na strojní zařízení. Je to tak, jak dříve uvedl. Je taky pravdou, že se byl s Ing. J. podívat na severní Moravě, byl tam, protože jej o to požádala. Ve věci figuroval jen jako zprostředkovatel kontaktů, za to žádné provize nedostával. Ohledně předmětného stroje určitě žádnou zprostředkovatelskou smlouvu neuzavíral, neznal ani hodnotu stroje. Obžalovaného Ing. K. v jednacích sáních poznal, ostatní obžalované nezná.

Svědék Ing. Pavel V., zaměstnanec Oberbank Leasing, v rámcích přípravného řízení uvedl, že uvedl, že klient První seriozní uhradil pouze první řádnou splátku, další již nehradila. Byly proto odeslány urgence, při následné schůzce dne 2. 10. 2006 jim Lubomír B. sdělil, že zařízení (předmět leasingu) nikdy nevyrobělo a nevyrobí, že pouze proběhl zkušební provoz a že společnost První seriozní má obstavené bankovní účty. Bylo proto dohodnuto, že společnost První seriozní předmět leasingu předá do dispozice společnosti Oberbank Leasing. Vzhledem k tomu, že společnost AQUA-SAG Trading MORAVA se zavázala ke zpětnému odkupu předmětu leasingu v případě nehrzení leasingových splátek leasingovým nájemcem, dne 6. 10. 2006 odfaxovali společnosti AQUA-SAG Trading MORAVA výzvu k uzavření kupní smlouvy na den 12. 10. 2006 a dne 12. 10. 2006 předložili Vladimíru G. kupní smlouvu k podpisu, kdy tento smlouvu odmítl podepsat s odůvodněním, že nezná stav předmětu leasingu. S Lubomírem B. i Vladimírem G. se dohodli na převzetí předmětu leasingu dne 26. 10. 2006. Když se pak sjednaného dne dostavili do areálu v Karvině k převzetí předmětu leasingu, zjistili, že tento se zde nenachází. Lubomír B. prohlásil, že stroj byl odcizen. Na místo byla přivolána policie, před příjezdem policie na místě našli část zařízení, na jejich žádost tuto část odvezl pan G. a zajistil její uskladnění. Dne 28. 10. 2006 jim sdělila Policie ČR, že stroj byl nalezen v areálu společnosti AV Petrov reality v Kupařovicích, svědek věděl, že tuto společnost vlastní Ing. K., v minulosti s ním již jednali ohledně leasingu na vozidlo. Zařízení převzali, Vladimír G. však odmítl stroj odkoupit. Stroj nakonec odprodali společnosti Exelsior Karviná za částku kolem 150.000,- EUR bez DPH, což byl výrobce stroje. V souvislosti se společností První seriozní on osobně s Ing. K. nejednal, jednal pouze s panem B.

U hlavního líčení svědek dodal, že k celé věci se dostal až v souvislosti s neplacením leasingových splátek a vymáhání předmětu leasingu. Před uzavřením leasingové smlouvy s nikým z První seriozní nejednal. Ještě před zpětným převzetím předmětu leasingu se byl svědek na místě podívat, dostali se k hale, která byla zamknutá a přes okno viděli stroj, který nebyl v provozu, byl zakrytý nějakými hadry, resp. igelity. Stejně vypadal, když jej následně policie našla v areálu v Kupařovicích. Na bližší okolnosti zpětného odkupu apod. si již pro odstup času nepamatoval. Věděl však, že stroj pak nechali převést do společnosti Exelsior Karviná, což byl výrobce stroje.

Tato společnost jej nakonec od Oberbank Leasingu i odkoupila. K dotazům uvedl, že s Ing. K. se nikdy neseťkal. S Radomírem P. jednal ohledně společnosti Exelsior Karviná, Libor P. je jeho bratr. S obžalovaným G. jednal v Praze. Pokud jde o pana Ř., tak pamatuje si, že ten byl z První seriozní. Pokud mu byla přečtena výpověď z přípravného řízení, pak uvedl, že tehdy vypovídal pravdu, dnes už si na detaily nepamatuje. Je pravdou, že s Ing. K. jednal v souvislosti s autem na leasing, v souvislosti s První seriozní však s ním nikdy nejednal. Potvrdil pak, že skutečně na obhlídce stroje byli i týden před plánovaným převzetím, na policii to nevěděl, neboť se jej na to nikdo neptal.

Svědék Alfred P., bratr obžalovaných Radomíra P. a Libora P., ve své výpovědi v rámci přípravného řízení uvedl, že od roku 1992 podniká ve vnitrostátní a mezinárodní kamionové dopravě. Společnost První seriozní nezná, nikdy s ní nespolečně pracoval. Je však pravdou, že jeho společnost zajišťovala dopravu lisu na výrobu PET preforem z Bohumína z firmy Exelsior do Karviné, do areálu bývalého KAVOZu. Stroj tam byl převážen za tím účelem, aby vyráběl, výrobní hala byla připravená na výrobu PET lahví. Stroj byl v době převozu kompletní, byl plně funkční, neboť než je převezli, tak byl do poslední chvíle v provozu. V Karviné stroj ustavili na požadované místo a dle názoru svědka byl schopen hned vyrábět. Které firmě stroj předávali si však již nepamatuje. Dále následně stroj převáželi z obce Kupařovice do Bohumína, a to pravděpodobně na základě objednávky leasingové společnosti Oberbank Leasing. V této době se však stroj nacházel již v žalostném stavu, spíše dezolátním. Byly tam z důvodu neodborné manipulace poničeny hlavní části zajišťující výrobu.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně uvedl, že v roce 2006 zajišťovala jeho firma převoz lisu z Bohumína do Karviné, s převozy takových strojů mají zkušenosti. Jednal se o stroj, který přijel z Číny, vážil 18 tun, jeho přeprava není tedy jednoduchá, stroj se musí rozebrat, naložit, odvézt, znovu namontovat a připravit ho. Pamatoval si, že u tohoto stroje zajišťoval i jeho vyložení z kontejneru, když přijel z Číny, tehdy jej v Bohumíně usadili do haly, připravil se k provozu, pak přišla druhá firma, která jej zapojila. Když stroj měli převážet do Karviné, tak byl v provozu, musel si předem domluvit, aby byl odpojený ze sítě. K dotazům uvedl, že se jednalo o stroj HTF 450X, výrobce HAITAN. Stroj se skládal ze dvou částí, tyto části se musely rozdělit, nakládalo se to jeřábem. V Karviné pak stroj složili, zapojili dohromady, pak už stačilo jen jel zapojit do sítě, ale to už nebyla jejich starost. Dále svědek uvedl, že nevěděl, že tento stroj bratr Radomír prodal za 4 milionů, o tom poprvé slyšel až u výslechu u soudu, to byla záležitost bratra. Dle jeho názoru byla cena stroje v té době kolem 25 milionů korun.

Následně jeho firmu oslovila leasingovka, která si objednala přepravu stroje někde od Brna, stroj byl poškozený, a to tak, že byly poškozeny dvě nejdůležitější části, které vyrábějí PET preformy. Byl poškozený šnek, celá hnací hřídel, která zajišťuje pohyb preformy. Stroj byl někde venku, nebyl v hale, následně jej převezli do Bohumína do haly společnosti EXELSIOR.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě byla výpověď svědka za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svědék Stanislav H. v rámci přípravného řízení uvedl, že na žádost Ing. V. měl zajistit nákladní vozidlo a jeřáb a realizovat převoz velkého stroje z areálu KAVOZ v Karviné do Brna. V této věci jednal s Ing. V. a ještě jedním mužem, tohoto zná jako pana Jiřího. V hale se nejdříve byli

podívat, pak dostal klíče od haly. Samotný stroj byl rozdělen na dvě části, byl to velký stroj, věděl, že jde o nějaký lisovací stroj. Jinak byla celá hala prázdná, neběžela tam žádná výroba. Na doporučení Ing. V. nebo pana Jiřího na přepravu objednal firmu pana W. Stroj stěhovali asi tři dny, objednal vozidlo k odvozu stroje u firmy pana W., stroj se odvážel na dvakrát, protože byl velmi těžký. S odvozem stroje mu pomáhal Martin H. Stroj vyložili v areálu v Kupařovicích, kde byl připraven jeřáb. Stroj podle slov Ing. V. patřil společnosti První seriózní, s touto společností svědek nikdy nespolečně pracoval, ale ví, že s ní spolupracoval Ing. V. Co se týče pana Jiřího a Ing. V., tak od té doby je svědek neviděl. U Ing. V. však byl schopen popsat jeho bydliště v Opavě.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědek uvedl, že je pravdou, že v roce 2006 proběhl převoz stroje z Karviné do vesnice v okolí Brna. V Ostravě se potkal s Ing. V., tento se jej zeptal, jestli si nechce vydělat nějakou korunu, chtěl, aby svědek zajistil přepravu stroje. Domluvili se a na stroj se jeli podívat do Karviné. Když se ptal Ing. V. na důvod, tak mu řekl, že firma První „něco“ je s ním spřátelená a že leasingovka v tom má bordel a že stroj musí pryč. Více jej nezajímalo, pro něj bylo podstatné, že mu k tomu napíše nějaký papír a že dostane zaplacené. Stroj byl veliký, rozdělaný na dvě části, přepravoval se tři dny. Od pana V. dostal kontakt na nějakého dopravce z Třince, byl za ním osobně, pan V. mu řekl, aby zastupoval jeho firmu. Původně se měl stroj vézt do Lipníku nad Bečvou, později se to změnilo na Brno, resp. Kupařovice. Od V. dostal klíče od haly se strojem. S dopravou mu pomáhal Martin H., to je jeho spolužák. V Kupařovicích jednou vjeli hned dovnitř, jednou museli čekat, neboť byla brána zavřená a na místě nebyl jeřáb. V hale, kde byl původně jeřáb, pak ještě uklízeli, nebyly tam žádné výrobky, jen nepořádek. Pokud jde o doklady k přepravě, pak tyto mu předal Ing. V.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědek odkázal na své předchozí výpovědi s tím, že si pamatuje akorát, že převážel stroj někam k Brnu, na podrobnosti si však nepamatuje. Na samotný převoz si najal nějakou firmu z Třince. Pokud mu byly přečteny předchozí výpovědi, tak uvedl, že nejbližší pravdy bude výpověď, kterou uvedl na policii v Ostravě, protože ta byla nejčerstvější. K dotazům uvedl, že si již nepamatuje na to, jak se seznámil s panem V., neví o něm nyní již ani žádné podrobnosti. Pokud jde o obžalované, tak jejich jména mu nic neříkají.

Svědek Martin H. ve své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že Stanislav H. jej požádal o pomoc při naložení stroje, který se nacházel v areálu KAVOZ v Karviné. Stroj byl odpojený, rozdělaný na dvě části a byl připraven na odvoz. Stroj se vezl do obce Kupařovice u Brna, nakládání stroje a převoz trvalo tři dny, byl s tím problém, protože jedna část stroje byla těžká a velká. Samotnou dopravu zajišťovala jiná firma. Kdo zaúkoloval pana H. neví, ví však, že to bylo zase pro jinou firmu. Na dokumentaci byla uvedena firma První seriózní, svědek sám s touto firmou neměl nic společného.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědek uvedl, že byl najat jako pomocná síla na přepravu stroje, najal jej k tomu Stanislav H., stroj se vezl z areálu KAVOZ Karviná do Kupařovic. Ing. V. u jednání nepoznal, má za to, že to není stejná osoba, která pana H. zaúkolovala. Sám byl ale pouze v pozici pomocné síly, nepřišlo mu, že dělají něco nezákonného.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědek odkázal na své předchozí výpovědi s tím, že je to již dávno. Pak uvedl, že ví, že se převážely nějaké dva velké stroje někam k Brnu, pomáhal panu H., s nikým dalším se do kontaktu v této věci nedostal. Vykládku řídil pan H., on

organizoval, kam se to má vyložit. Pokud mu byly přečteny předchozí výpovědi, pak konstatoval, že je to tak, jak dříve uvedl. Dále k dotazům uvedl, že obžalované nezná a nic mu neříká ani jméno Ing. V.

Svědčyně Jana W. v rámcí přípravného řízení uvedla, že v roce 2006 pracovala jako správčyně v areálu bývalé firmy Kavoz v Karviné patřící firmě R.Capital a.s. Společnost První seriózní zde měla v předmětné době pronajatu halu bývalé svařovny, kde byl umístěn nějaký stroj. V hale nebyli žádní pracovníci, kteří by vykonávali nějakou činnost, společnost navíc dlužila za nájem haly. Následně nějakí lidé, kteří měli klíče od haly, stroj s pomocí jeřábu naložili a odvezli. Poté se v areálu objevil nějaký muž, který říkal, že je z První seriozní a uváděl, že v hale chybí stroj. Tomuto řekla, že stroj odvezli. U hlavního líčení byla výpověď svědkyně za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svěděk Július P. v rámcí přípravného řízení uvedl, že v roce 2006 pracoval jako vrátný a ostraha v areálu bývalé firmy Kavoz v Karviné. Zde byl v hale bývalé svařovny umístěn větší stroj. Stroj po celou dobu nebyl v provozu, v hale u stroje nikdy nikoho neviděl. Na podzim roku 2006 přijeli do areálu dva muži, jeden se představil jako pan V., přičemž mu řekli, že na příkaz majitele objektu musí stroj vyklidit a odvézt z haly. Muži měli klíče od haly. V následujících dnech pak stroj odvezli, v hale po sobě uklidili. U hlavního líčení byla výpověď svědka za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svěděk Antonín W. v rámcí přípravného řízení ve své výpovědi uvedl, že v roce 2006 firma Wolcar servis, s.r.o., na základě telefonické objednávky společnosti Valcom Moravia, s.r.o., přepravila náklad z Karviné někam k Brnu. On vybral subdodavatele, a to firmu Aldamo, která přepravu provedla a vyfakturovala. U hlavního líčení byla výpověď svědka za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svěděk Tomáš S. v rámcí přípravného řízení uvedl, že byl zaměstnán jako řidič společnosti Aldamo, s.r.o., přičemž jej nadřízený poslal s nákladním vozidlem MAN 8x6, registrační značky, do areálu bývalé firmy Kavoz v Karviné, kde měl převézt něco do Brna. V areálu na něj již čekali muži, měli klíče, byl tam i autojeřáb Tatra 815. Najel do haly, kde byl lis na PET flašky, tento lis naložili a převezli do nějaké obce u Brna. Sem přijel i ten jeřáb a lis složili v areálu. U hlavního líčení byla výpověď svědka za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svědčyně Lucie L., obchodní zástupčyně společnosti HAMER CZ s.r.o., v rámcí přípravného řízení uvedla, že v minulosti se jejich společnost zabývala dovozem vstřikolisů. Mimo jiné prováděli prodej a servis strojních zařízení výrobce HAITAN na území České republiky, celkem mohli prodat asi 6 až 7 takových strojů. Pokud byla dotázána přímo na stroj typu HTF450X, tak údaj 450 znamená tonáž, zda prodali stroj s touto tonáží si však nepamatovala. Stroje typu HTFX se nehodí dle jejího názoru nehodí pro výrobu PET lahví. Takové zařízení by se dalo použít pro výrobu PET preforem pouze pokud by se stroj upravil. Společnost Exelsior Karviná u nich stroje nenakupovala, ale objednávala si opravárenské služby. Osobně v této společnosti nikdy nebyla, ale ví, že si objednali opravu, do společnosti byli poslání technici Marek C. a Pavel B., poté byla tato služba vyfakturována. Nic bližšího k této události nevěděla.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědkyně uvedla, že v roce 2006 byla zaměstnána u firmy HAMER jako obchodní zástupce, společnost se zabývala prodeje vstříkolisů. V témže roce se na ně obrátila firma EXELSIOR s požadavkem na servis, již si však nepamatuje, jakého stroje. U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě byla výpověď svědkyně za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svědék Marek C. v rámcí přípravného řízení uvedl, že pracoval jako technický poradce pro společnost HAMER CZ. Pokud jde o společnost Exelsior Karviná, tak ví, že šlo o problém se vstříkolisem, tento nefungoval podle představ společnosti. On s kolegou tam byli zjišťovat, proč je nefunkční, má pocit, že tam byl problém s ventilem. Při samotném testu formy zjistili, že stroj není určen pro výrobu PET preforem. Jednalo se o stroj typ HAITAN, dle faktury velikosti 300. V hale Exelsioru stál ještě další stroj typu HAITAN, větší. Dle jeho názoru se stroje typu HAITAN HTFX nedají použít na výrobu PET preforem, stroj byl však šel na tuto technologii upravit. Přímou typ, který opravovali, však pro výrobu PET preforem nebyl vhodný, na místě i vyráběl zmetky.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně uvedl, že byl v Bohumíně ve firmě EXELSIOR, a to ohledně nastavení stroje pro vstříkávání PET preforem, které však nikam nevedlo, protože ten stroj se zdál pro výrobu PET preforem nevhodný. Na místě byl s kolegou Pavlem B. a o věci sepsali montážní výkaz. Jednalo se o stroj typu HTF 300X, stroj se jim nepodařilo opravit. Má za to, že ani stroj typu HTF 300X ani HTF 450X nebyl uzpůsoben pro automatický provoz na výrobu PET preforem, má však nulovou praxi co se týká těchto typů zařízení. K dotazu uvedl, že se určitě dají tyto stroje předělat tak, aby se na nich daly vyrábět PET preformy.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědek uvedl, že pro odstup času si již mnoho nepamatuje, ví, že byli s kolegou někde v Bohumíně na opravě nějakého vstříkolisu. Nevzpomněl si však, jaký stroj servisovali, ale jednalo se o jednu z prvních věcí, které dělali. V té době ještě nebyla firma HAMER CZ výhradním prodejcem výrobků HAITAN.

Po přečtení předchozích výpovědí svědek uvedl, že dříve vypovídal pravdu, je to tak, jak bylo čteno. K dotazům uvedl, že dříve neměl tolik informací co do technologického postupu jako nyní, ví tudíž, že při úpravě vstříkolisů na výrobu PET preforem se používá jiný poměr šneku. V té době ani neměl žádné zkušenosti s PET materiály a nikdy neviděl žádný stroj, který pracuje na tomto materiálu. Tyto zkušenosti de facto nemá ani dnes.

Svědék Pavel B. ve své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že byl s kolegou C. vyslán do haly firmy Exelsior v Bohumíně s tím, že chtěli revizi stroje, vstříkolisu HAITAN, který byl zčásti nefunkční. Na místě stáli dva vstříkolisy značky HAITAN, na tom, se kterým měli technický problém, byla namontována forma na výrobu PET preforem. Byl to menší ze dvou strojů v hale. Na důvod, proč stroj nefunguje, však nepřišli. Na tomto stroji nešly vyrábět PET preformy, stroj na to nebyl uzpůsoben. Úprava tohoto stroje tak, aby vyráběl PET preformy však asi byla možná.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědek uvedl, že v roce 2006 byl s panem C. ve společnosti EXELSIOR v Bohumíně kvůli opravě stroje HAITAN. Na stroji se měly vyrábět preformy k PET lahvím, což nebylo technicky proveditelné. Byla tam technická závada na akumulátoru, který umožňuje rychlý vstřík, problém byl na součástce, která byla špatně namontována už u výrobce v Číně, stroj nebyl určen přímo na výrobu PET preforem. Podle montážního výkazu se jednalo o stroj HTF 300X, stroj se nepodařilo zprovoznit.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě svědek neuvedl nic nového. K dotazům pak uvedl, že se již vstříkolisům nevěnuje, nemá s nimi žádné nové zkušenosti. Dle jeho názoru lze asi stroj, který není určen pro výrobu PET preforem upravit tak, aby byl určen pro tuto výrobu. Pokud mu byly přečteny předchozí výpovědi, pak na tyto odkázal.

Svědék Petr M., jednatel společnosti HAMER CZ, v rámcí přípravného řízení uvedl, že jeho firma byla v roce 2006 nesmluvním prodejcem vstříkolisů a také prováděli záruční a pozáruční servis. Po předložení montážního listu byl schopen uvést, že jeho firma prováděla pro Exelsior Karviná servis lisu značky HAITAN typ HTF300X, práci prováděli na základě objednávky. Byl zjištěn nefunkční akumulátor, nezobrazovaly se otáčky šneku. Dále k dotazům popsal stroje HAITAN s tím, že všechny byly určeny k výrobě plastových výrobků. Co na strojích vyráběla firma Exelsior Karviná mu není známo. Dále uvedl, že pokud jde o výrobu PET lahví, tak firma HAITAN tvrdila, že se jejich stroje na to hodí, ale firma HAMER CZ žádný takový stroj od nich nekupovali. Zda se další případně stroje typu HTF300X či HTF450X upravit na výrobu PET lahví, neví, takové znalosti nemá a jeho firma takové úpravy neprováděla. Pokud jde o firmu První seriozní, pak tuto nezná, nikdy s ní nespolečně pracoval. Nezná ani osoby Radomíra P. a Libora P.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně svědek uvedl, že v letech 2005-2006 byli prodejci lisů firmy HAITAN. Pro společnost EXELSIOR se dělaly dvě menší opravy. Této se účastnili jeho zaměstnanci, pan C. a pan B. Svědek nebyl schopen odpovědět, zda stroj HAITAN 450 HTF je schopen výroby PET preforem.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě byla výpověď svědka za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Výpovědi svědků M., L., C. a B. jsou dokreslovány listinnými důkazy, a to fakturou a montážním výkazem (č.l. 2744-2745), ze kterých soud zjistil, že společnost HAMER CZ provedla pro společnost Exelsior Karviná v únoru 2006 práce spočívající v testu funkčnosti zařízení HAITAN HTF 300 X, při kterém byly v tomto zařízení shledány závady.

Svědék Ing. Vladimír J. ve svém výsledku u hlavního líčení v řízení před Krajským soudem v Brně uvedl, že je spolumajitelem a obchodním ředitelem společnosti Exelsior Group s.r.o. Pokud byl dotazován na list HAITAN na výrobu PET preforem, tak uvedl, že lis byl společností Exelsior pořízen za účelem výroby preforem a dále za účelem dalšího prodeje. Jejich společnost se zabývala v prvopočátku výrobou technologií na tváření plastu, mimo jiné vyfukovacími stroji, což jsou stroje, které zpracovávají polotovary z těchto vstříkolisů a tyto stroje používají firmy typu výrobců minerálních vod především na výrobu lahví. Dalším záměrem

společnosti Exelsior bylo postoupit dále, vyvinout a případně vyrábět vstřikovací lis na výrobu preforem. Viděli to jako obchodní příležitost. Pokud jde o stroj typu HTF 450X, pak tento koupili od výrobce, čínské firmy HAITAN, stroj se dovezl a spustil v Bohumíně, tento stroj vyrábět preformy. Dodělával se však jako po softwarové tak elektrické stránce. Všechny výrobky, které se dovážely z Číny, se musely přizpůsobit, neboť výrobce neměl evropské normy. Tento stroj pak v jejich společnosti dva roky produkoval polotovary na výrobu PET lahví. Stroj v době, kdy jej prodávali, byl plně funkční, dopracovaný, vybavený formou a veškerým dalším zařízením tak, aby umožňoval vyrábět PET preformy. Dále se svědek vyjádřil v podrobnostech k označení lisu apod. s tím, že pokud koupí stroj a aktivně zasáhnou do je funkčnosti, dodělají software a ovládání stroje, tak se považují za výrobce. S tím souvisí i oštitkování stroje. U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě byla výpověď svědka za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svědék Zdeněk B. ve své výpovědi u hlavního líčení v řízení před Krajským soudem v Brně uvedl, že je výrobním ředitelem společnosti Exelsior, má na starosti všechnu výrobu, hlavně v Bohumíně. Pokud jde o lis typu 450X, pak tento lis byl dodán na jejich výrobu, kde jej zdokonalovali. Záměrem bylo vytvořit z něj stroj, který by efektivněji vyráběl preformy. Stroj byl dodán z Číny. Dále se vyjádřil k opatření stroje štítkem společnosti Exelsior s tím, že toto opravdu dělali, a to u různých technologických celků, protože spolupracovali s různými výrobci. Stávalo se, že kompletovali stroje třeba ze součástek od tří dodavatelů, výsledek byl pak výrobek firmy Exelsior. U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě byla výpověď svědka za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svědék Ing. Robert T. ve své výpovědi u hlavního líčení před Krajským soudem v Brně uvedl, že ve společnosti Exelsior pracuje osm let, nyní na pozici ředitele nákupu. Jeho pracovní náplní je nákup surovin, materiálu a technologií. Pokud jde o nákup lisu HTX 450 od společnosti HAITAN, tak tento nákup si řídilo vedení firmy, bylo to strategické rozhodnutí pro výrobu preforem, byl s tím seznámen jen velmi zřetelně. Lis byl koupen v roce 2004 nebo 2005 a potom byl prodán firmě AQM v roce 2006. Fyzicky pak stroj ve společnosti Exelsior viděl, tento pracoval a vyráběl preformy. Z počátku se na něm dělaly nějaké úpravy, upravoval se program a zrychloval se cyklus, čili efektivita výroby. Stroj vyráběl kolem dvou milionů PET preforem měsíčně, pracoval v nepřetržitém provozu vyjma technologických přestávek, a to asi po dobu 1, 5 roku. V té době měli ještě i stroj HAITAN 300X. Ten nakonec zdokonalili tak, že byl schopen vyrábět PET reformy na menší láhve, např. půllitrové. Pokud jde o hodnotu stroje 450X, tak nabídky na obdobné technologie od konkurenčních firem se pohybují v řádu zhruba do milionů Euro. Stroj pak byl prodán firmě AQM v rámci vyrovnání mezi Liborem P. a Radomírem P. Při odvozu stroje z firmy nebyl, v té době byl s Radomírem P. v Bulharsku. Pokud jde o společnost První seriozní, tak s touto se nikdy nesetkal, nic mu neříká ani název společnosti. U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě byla výpověď svědka za souhlasu stran dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena.

Svědék Jiří V. u hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě uvedl, že v předmětné době pracoval ve společnosti EXELSIOR GROUP jako výrobní ředitel. Do firmy byl přivezen stroj, byl poškozený a jeho úkolem bylo tento stroj uvést do provozuschopného stavu, tzn. opravit ho a vyměnit na něm poškozené díly a dát ho do pořádku tak, aby bylo možno tento stroj znovu provozovat, vyzkoušet. Tento úkol mu dal majitel společnosti, pan Radomír P. Pokud jde o stroj, tak jednalo se o vstřikovací lis, typové označení si nepamatuje, protože těch strojů mu prošlo rukama moc. Stejně tak si nepamatuje výrobce stroje. Jednalo se o klasický vstřikovací lis

pro výrobu preforem, tzn. zpracování PETového materiálu, který se vstříkoval do forem, ze kterých vypadávaly preformy, které slouží pro výrobu lahví. Stroj byl postavený v rohu v hale. Už si nepamatoval, zda stroj stál na místě i v době jeho nástupu do společnosti, tedy v roce 2009. U opravy stroje byl fakticky přítomen svou radou a svým technickým vzděláním, rozhodoval o tom, co se vymění nebo co se nevymění. Stroj byl poškozen nějakým pádem z auta, byl potlučený a měl zřejmě ohnutý dávkovací šnek, který se musel vyměnit. Oprava trvala asi 14 dnů až 3 týdny. Následně byla provedena zkouška, zda je stroj provozuschopný, to se dělá vždy po každé opravě. Po opravě byl tento stroj PET preformy schopen vyrobit. Viděl přímo, že je vyrábí, tzn. byl do něj nasypáný materiál, zkontrolován celý stroj včetně formy, která na něm byla namontovaná, bylo tam dvacetčtyři míst, tzn. při jednom vstříku vypadlo dvacetčtyři kusů preforem. Stroj odzkoušeli, jeden den na něm jela produkce, ale produkoval rozměr preforem, který se v té době nepoužíval, takže se stroj jen odzkoušel a zase odstavit.

Za jeho působení ve funkci výrobní ředitele se pak prodávaly i vstříkolisy na výrobu PET preforem, stroje se prodávaly všude, do východní Evropy, jižní Evropy, Slovenska, Česka. Pokud jde o osud tohoto konkrétního stroje, tak tento byl naložený na auto a šel někde směr východní Evropa. Oprava stroje mohla stát řádově několik stovek tisíc, před opravou byl stroj používán, měl něco už za sebou.

listinné důkazy

Ze žádosti o leasing strojů ze dne 30. 1. 2006 (č.l. 2457-2460) soud zjistil, že společnost První seriózní v zastoupení odsouzeným Lubomírem B. podala společnosti Oberbank Leasing žádost o leasing předmětu leasingu – lis PET preform, HTF 450X, rok výroby 2005/2006, výrobce EXELSIOR KARVINÁ, s.r.o. (statutární zástupce Radomír P.), dodavatele AQUA SAG s.r.o. (statutární zástupce Vladimír G.), kupní ceny 19 milionů Kč bez DPH. V žádosti jsou uvedeny nepravdivé údaje týkající se hlavních odběratelů (údajně firmy OKD Doprava, OSMA TRADE, Ferroslužby) i hlavních nasmlouvaných partnerů (mimo jiné Hanácká kyselka s.r.o.).

Strojní zařízení Lis PET preforem HTX 450 nabídla společnosti První seriózní nejdříve společnost Exelsior Karviná s.r.o. (č.l. 2461-2462) a následně společnost AQUA-SAG Trading MORAVA, s.r.o. (č.l. 2471-2472), přičemž obě nabídky jsou obsahově zcela a vizuálně téměř shodné, a to včetně pravopisných chyb a stylizace textu.

Z návrhu na poskytnutí leasingu (č.l. 2473-2488) vypracovaného Ing. J. vzal soud zejména za prokázáno, že Ing. J. v návrhu popsala předmět leasingu, tedy lisovací stroj HTX 450 s tím, že stejné nebo obdobné linky se v České republice v současnosti nevyrábí, uvedla zahraniční výrobce. Dále konstatovala, že ceny zahraničních výrobků jsou nepoměrně vyšší.

Z leasingové smlouvy č. 60238 (č.l. 2489-2501) soud zjistil, že tato byla uzavřena mezi Oberbank Leasing jako leasingovým pronajimatelem a společností První seriózní jako nájemcem dne 16. 5. 2006, předmětem leasingu byl lis PET preform HTF450X v hodnotě 19 milionů Kč bez DPH. Jako dodavatel předmětu leasingu byla označena firma AQUA-SAG Trading MORAVA s.r.o. Smlouva byla zajištěna blankosměnkou (č.l. 2510-2511), podepsanou odsouzeným B., a smlouvou

o uzavření budoucí kupní smlouvy (zpětný odkup) s dodavatelem předmětu leasingu. Jako výrobce lisu pak byla uvedena společnost Exelsior Karviná.

Současně byla podepsána i kupní smlouva č. 60238 (č.l. 2502-2506) mezi společnostmi AQUA-SAG Trading MORAVA s.r.o. jako prodávajícím a společností Oberbank Leasing jako kupujícím na předmětný lis za částku 22.610.000,- Kč (včetně DPH) za účelem finančního pronájmu zboží firmě První seriózní. Za AQUA-SAG Trading MORAVA smlouvu podepsal obžalovaný G., za První seriózní odsouzený B. Dále byla podepsána smlouva o uzavření budoucí kupní smlouvy č. 60238BKS (č.l. 2507-2509) mezi Oberbank Leasing a AQUA-SAG Trading Morava ke zpětnému odkupu předmětného lisu v případě předčasného (mimořádného) ukončení leasingové smlouvy č. 60238. Smlouvu podepsal obžalovaný G.

Při sjednávání leasingové smlouvy byly ze strany První seriózní předloženy nepravdivé podklady, např. přípisy údajných odběratelů – společností SM-invest Olomouc a.s., Plastic Technologies & Products s.r.o., Pepsi Americas a Hanácká kyselka s.r.o. (č.l. 2525-2527, 2530) a dále ekonomické výkazy společnosti První seriózní, a.s. (č.l. 2533-2616).

Z protokolu o předání a převzetí předmětu koupě – leasingu (č.l. 2528, 2673) soud zjistil, že dne 6. 6. 2008 došlo k předání předmětného lisu v Karviné na ulici Rudé armády ve firmě R Capital a.s., a to za přítomnosti odsouzeného B. za První seriózní a zástupců Oberbank Leasing a AQUA-SAG Trading MORAVA s.r.o.

Z dokumentace dodané společností Oberbank Leasing (č.l. 2689-2691) soud zjistil, že tato společnost za předmět leasingu, tedy předmětný lis, zaplatila dne 29. 5. 2006 zálohu ve výši 9.044.000,- Kč a dne 12. 6. 2006 doplatek ve výši 9.044.000,- Kč přímo na účet společnosti AQUA-SAG, přičemž zbývající cenu předmětu leasingu ve výši 4.522.000,- Kč zaplatil na účet AQUA-SAG leasingový nájemce (tedy První seriózní) jako 1 mimořádná splátka.

Ze zprávy ČSOB, a.s., (č.l. 2791-2793, 2799) a z výpisu z účtu č. 158596182/0300 (disketa č.l. 2793) vzal soud za prokázáno, že k účtu společnosti AQUA-SAG Trading Morava měli dispoziční oprávnění od 3. 3. 2005 do 13. 12. 2006 obžalovaní Libor P. a Vladimír G., od 14. 12. 2006 pak obžalovaný G. a pan Karel K. Společnost Oberbank Leasing p

poukázala ve prospěch tohoto účtu č. 158596182/0300

- dne 31. 5. 2006 částku 9.044.000,- Kč a

- dne 14. 6. 2006 částku 9.044.000,- Kč.

Tyto částky byly odčerpány na další účty, a to mimo jiné:

- ve prospěch účtu č. 175476625/0300 (účet společnosti AQM, s.r.o.) dne 1. 6. 2006 částka 5.350.000,- Kč, dne 14. 6. 2006 částka 3.420.000,- Kč a do konce r. 2006 ještě dalších 16 plateb (celková výše plateb činila 9.750.428,77 Kč),

- ve prospěch účtu č. 201143091/0300 (jiný účet společnosti AQUA-SAG Trading Morava – dispoziční oprávnění obžalovaný G. a pan Jan G.) částka v celkové výši 7.670.664,- Kč.

Dále bylo zjištěno, že částka 4.522.000,- Kč vložená na účet společnosti AQAU-SAG Trading Morava dne 31. 5. 2006 společností První seriozní jako platba za předmět leasingu byla stejného dne převedena na jiný účet společnosti AQAU-SAG Trading (viz výše).

Z příloženého spisu Policie ČR, ČTS:PSM-307/HK-21-2006 soud zjistil, že odsouzený B. podal trestní oznámení na údajné odcizení předmětu leasingu z areálu v Karviné. Z následně provedeného šetření Policie ČR je zřejmé, že odcizení bylo fingované, ve skutečnosti byl lis přemístěn s vědomím Lubomíra B. i Ing. Pavla K. z Karviné do areálu společnosti AV Petrov Reality, s.r.o., v obci Kupařovice. Tuto skutečnost prokazují, kromě jiného, např. fotokopie z doručné knihy a fotokopie doručených smluv (č.l. 223-231) či zpráva notářky Mgr. Petry Vlčkové a stvrzenka (č.l. 237-239), z nichž vyplývá, že přemístění lisu bylo plánováno a dohodnuto již začátkem října 2006, a to na základě smlouvy o dílo uzavřené mezi společností První seriózní jako objednatel (podepsal Lubomír B.) a společností VALCOM Moravia, s.r.o., jako zhotovitelem, který měl provést odvoz stroje.

Ze smlouvy o podnájmu nebytových prostor (č.l. 2755-2756) soud zjistil, že společnost AV PETROV REALITY, s.r.o., zastoupená obžalovaným Ing. K., pronajala společnosti První seriozní, zastoupené Lubomírem B., nebytové prostory v Kupařovicích č. 2 (volné prostranství areálu o výměře 100 m²), a to od 1. 10. 2006 do 30. 11. 2006.

Dále měl soud k dispozici listinu dodanou společností Oberbank Leasing nazvanou Zápis z kontroly předmětu leasingu (č.l. 2674) ze dne 9. 11. 2006, ze které soud zjistil, že předmětný lis byl umístěn v prostorách společnosti Exelsior v Bohumíně, kam byl převezen z provozovny AV PETROV REALITY v Kupařovicích, kde byl nalezen Policií ČR po jeho násilném odcizení. Dále je konstatováno, že zařízení je kompletní, chybí pouze trysková forma včetně trnů. Oberbank Leasing objedná u společnosti Exelsior odzkoušení a společnost Exelsior vypracuje cenovou nabídku, kterou zašle leasingové společnosti. Společnost Exelsior rovněž nabídla vypracování znaleckého posudku. Jako termín realizace byl stanoven konec rok, př. leden 2007. Poté proběhne jednání o zpětném odkupu se společností AQAU-SAG. Tohoto jednání se účastnili zástupci Oberbank Leasing, Ing. J. a Ing. V., za Exelsior obžalovaný Radomír P. a za AQAU-SAG obžalovaný G.

Z faktury – daňového dokladu ze dne 31. 10. 2006 (č.l. 2693) soud zjistil, že společnost SECURITAS ČR s.r.o. účtovala společnosti Oberbank Leasing ostrahu objektu na adrese Kupařovice č. 2 provedenou ve dnech 28. 10. – 2. 11. 2006.

Z faktury – daňového dokladu č. DO261243 (č.l. 2692) soud zjistil, že společnost Alfréd P. účtovala společnosti Oberbank Leasing nakládku, manipulaci a dopravu lisu PET preform z Kupařovic u Pohořelic do Bohumína uskutečněnou ve dnech 2. – 3. 11. 2006.

Společnost Oberbank Leasing pak přípisem ze dne 19. 3. 2007 (č.l. 2679) žádala společnost Exelsior Karviná s.r.o. o sdělení podmínek, zejména cenových, za jakých by bylo možno provést zprovoznění strojního zařízení na výrobu PET lahví HTF450X, které je po odebrání

leasingovému nájemci uskladněno v areálu firmy Exelsior. Na tento přípis pak reagoval obžalovaný P. jako jednatel společnosti Exelsior Karviná odpovědí (č.l. 2680), že zprovoznění by stálo 210.000,- Kč, avšak tyto pokryje firma Exelsior v rámci vlastní režie.

Ze smlouvy o úschově z 26. 1. 2007 (č.l. 2683) soud zjistil, že Oberbank Leasing a Exelsior Karviná uzavřeli smlouvu o úschově lisu na PET preform HTF450X, který byl od 2. 11. 2006 v rozloženém stavu umístěn v prostorách firmy Exelsior v Bohumíně.

listinné důkazy vztahující se k vstříkolisu

Z celní deklarace (č.l. 93) ze dne 4. 11. 2003 (soud zjistil, že společnost EXELSIOR Karviná s.r.o. (*právní předchůdce EXELSIOR GRUOP s.r.o.*) deklarovala, že od společnosti JTWT Advanced industry group co., ltd., Hong Kong, zakoupila vstříkovací stroj na výrobu plastových předlísků za částku 108.140 USD.

Obžalovaný Radomír P. pak ke svému prvnímu vyjádření ve věci doložil listiny vztahující se k předmětnému lisu (č.l. 2640-2655, 2658), z těchto vzal soud za prokázáno, že společnost Exelsior Karviná v roce 2003 zakoupila od společnosti JTWT Advanced industry group co., ltd., Hong Kong, jednak vstříkovací stroj na výrobu PET preforem (Injection machine for pet preform) za částku 108.140 USD a jednak formu pro PET preformy (Mould for pet preform) za částku 34.000 USD. K těmto zařízením doložil i celní doklady.

Z faktury – daňového dokladu ze dne 2. 5. 2006 č. 2600024 (č.l. 100, 2655) soud zjistil, že společnost Exelsior Karviná, spol. s r.o., fakturovala společnosti AQM s.r.o. lis preforem HTF 450 za částku 4.760.000,- Kč (včetně DPH ve výši 760.000,- Kč). Z výpisu z účtu společnosti EXELSIOR Karviná s.r.o. za červen 2006 (č.l. 101, 2656) soud zjistil, že dne 9. 6. 2006 obdržela společnost částku 3.000.000,- Kč od společnosti AQM s.r.o. a dne 16. 6. 2006 částku 1.760.000,- Kč od téže společnosti.

Z kupní smlouvy a faktury (č.l. 2662-2663, 2678) soud zjistil, že předmětný lis PET preform HTF 450, včetně příslušenství, společnost AQM, zastoupená obžalovaným Liborem P. prodala dne 4. 5. 2006 kupujícímu - společnosti AQUA-SAG Trading MORAVA, zastoupené obžalovaným Vladimírem G., za částku 8 milionů Kč bez DPH. Z výpisu z účtu společnosti AQUA-SAG Trading Morava (č.l. 2676-2677) soud zjistil, že dne 1. 6. 2006 byla společnosti AQM zaslána částka 5.350.000,- Kč a dne 14. 6. 2006 částka 3.420.000,- Kč.

Z notářského zápisu ze dne 29. 4. 2010 sp.zn. Nz 406/2010, N 418/2010 (č.l. 3542-3544) soud zjistil, že notářka JUDr. Eva Cechlová osvědčila, že dne 29. 4. 2010 byl za její přítomnosti spuštěn vstříkovací lis na plasty HTF 450X, v.č. 030704500609-FX311, a to v době od 14:00 hodin do 15:00 hodin, přičemž v průběhu této doby předmětný lis vyráběl PET preformy na formě 24 otiskové o rychlosti cyklu 30s, tj. 48 ks za minutu. Stroj pracoval v plnoautomatickém režimu bez problému a jakékoliv zastavení.

Z kupní smlouvy ze dne 14. 5. 2010 a faktury č. 2000184 (č.l. 3575-3577) soud zjistil, že společnost EXELSIOR GROUP, s.r.o. (právní nástupce Exelsior Karviná s.r.o.) prodala lis PET preform HTF 450X včetně příslušenství společnosti FPR ENGINEERING LTD. sídlící v Anglii za částku 560.000 Euro.

ostatní listinné důkazy

Z usnesení státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Ostravě ze dne 4. 10. 2011, sp.zn. 4 VZV 8/2011, (č.l. 4115-4124) soud zjistil, že v trestní věci obžalovaných Milana V., Mgr. Lubomíra M., JUDr. Oldřicha Š., JUDr. Miloše A., Eduarda S., Ing. Petra K. a Eduarda P. vystupuje jako poškozený Ing. Pavel K., který měl být Ing. K., Milanem V. a JUDr. Š. osloven s nabídkou pomoci v souvislosti s prověřování trestní věci, které vedl policista Ing. K. (*nyňi projednávaná trestní věc*), že zajistí změnu jeho procesního postavení z obviněného na svědka, za což bylo po Ing. K. požadována finanční částka milion Kč, avšak poté se spokojili se sepsáním notářského zápisu, ve kterém Ing. K. uznal dluh vůči Ing. T. z půjčky ve výši 3, 5 milionů Kč, následně byl osloven s nabídkou, že za milion Kč zajistí u Krajského soudu v Brně, že bude zproštěn obžaloby a pokud nezaplatí, bude odsouzen. **Z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2014, sp.zn. 1 T 12/2012, a z rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. 3. 2015, sp.zn. 1 To 73/2014**, (č.l. 4420-4584) soud zjistil, že Ing. K. byl zproštěn skutku, kterým mu bylo kladeno za vinu, že vydíral obžalovaného Ing. K. a Milan V. pak byl odsouzen pro skutek spočívající v tom, že v průběhu let 2007 – 2010 na různých místech v Brně oslovil obžalovaného Ing. K. s tím, že za částku 2.000.000,- Kč ovlivní jeho trestní stíhání (*v nyňi projednávané věci*) v jeho prospěch, což neměl v úmyslu, přičemž obžalovaný Ing. K. v konečném důsledku nabídku stejně neakceptoval. JUDr. Oldřich Š. pak nebyl v této věci (Krajského soudu v Brně, sp.zn. 1 T 12/2012) trestně stíhán.

Z notářského zápisu sepsaného notářkou JUDr. Alicí Sedlákovou ze dne 28. 8. 2007, sp.zn. NZ 835/2007, N 925/2007, (č.l. 4861-1862) soud zjistil, že tímto notářským zápisem Ing. Michal T. a obžalovaný Ing. Pavel K. prohlásili a učinili nesporným, že dne 1. 8. 2007 byla mezi nimi uzavřena smlouva o půjčce, na základě které poskytl Ing. T. jako věřitel obžalovanému Ing. K. částku 3.500.000,- Kč.

Ze smlouvy o bezúplatném převodu obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným ze dne 25. 8. 2006 (č.l. 4696-4697) soud zjistil, že obžalovaný Libor P. jako převodce bezúplatně převedl svůj obchodní podíl ve výši 25% ve společnosti EXELSIOR Karviná s.r.o. na obžalovaného Radomíra P. jako nabyvatele. Ze smlouvy o bezúplatném převodu obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným ze dne 25. 8. 2006 (č.l. 4698-4699) soud zjistil, že obžalovaný Radomír P. jako převodce bezúplatně převedl svůj obchodní podíl ve výši 25% ve společnosti AQM s.r.o. na obžalovaného Libora P. jako nabyvatele.

Ze zprávy Citibank Europe plc, organizační složka, a z výpisů z účtu č. 2516250405/2600 dodaných touto bankou (č.l. 4837-4856) soud zjistil, že majitelem účtu v období od 22. 3. 2007 do 27. 9. 2011 byla společnost EXELSIOR GROUP s.r.o., přičemž dispoziční oprávnění k účtu měl obžalovaný Radomír P. Ve výše uvedeném období pak není evidována příchozí platba od společnosti FPR ENGINEERING LTD., Velká Británie (*tato společnost měla dle kupní smlouvy ze dne 14. 5. 2010 – viz výše – koupit předmětný vstříkolis za částku 560.000 Euro*).

Ze zprávy Finančního úřadu pro hlavního města Prahu a přiložených dokladů (č.l. 4873-4947) soud zjistil, že daňový subjekt, společnost EXELSIOR GROUP, s.r.o., v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 byl měsíčním plátcem daně z přidané hodnoty. Dle dostupných informací daňový subjekt nedeklaroval obchodní případy realizované ve Velké Británii a nedisponují v tomto směru žádnými doklady.

znalecké posudky

V závěrech *znaleckého posudku Strojírenského zkušebního ústavu, s.p.* (č.l. 2701-2712) (který si původně u tohoto ústavu objednala společnost Oberbank Leasing, následně byl znalecký ústav přibrán i policejním orgánem) je konstatováno, že z místního šetření (provedeného dne 20. 2. 2008) vyplývá, že na štítku instalovaném na stroj firmou Exelsior Karviná je uveden rok výroby 2006, i když na výrobním štítku jedné komponenty vyrobené v Číně je 8. měsíc roku 2003. Dle názoru znalců se jedná o výrobek čínské firmy HAITIAN CHINA, typ shodný HTF45OX, dovezený firmou HAMER CZ, spol. s r.o., se sídlem Třinec. Cena čínského lisu pro tuzemsko v základním provedení se pohybovala v roce 2006 ve výši cca 100.000 USD. Posuzovaný stroj je originálním zařízením, které bylo dosud velmi krátce provozováno. Na předmětném lisu je použita dodatečná úprava – italská vstřikovací jednotka s dánskou regulací. Lis nejeví známky opotřebení. Činné plochy jsou nakonzervované. Nemohla být provedena prohlídka elektroinstalace, protože elektro-rozvaděče byly zamčené a klíče nebyly k dispozici. Zařízení se jeví jako úplné (v základním provedení), vybavení neodpovídá rozsahu pro automatický provoz. Úplnou kompletnost dodávky lze posoudit pouze podle dodacího listu, jenže ten nebyl předložen. Předmětný lis je určen pro hromadnou výrobu, tzn. že je uzpůsoben pro automatický provoz (obsluha lisu je zaškolená, pouze dohlíží na správný chod tohoto stroje a kvalifikovaná osoba tento stroj seřizuje. Cena v roce 2006 se u nového lisu pohybovala v základním provedení (rozsah jako u posuzovaného zařízení) cca kolem 100.000,- USD. U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně pak zástupce tohoto ústavu, Ing. Zdenko D., dále k dotazům uvedl, že věděl o tom, že lis byl určen pro výrobu PET lahví a taky mohl tyto lahve vyrábět. Místní jim i řekl, že viděli, že se lahve zkoušely. Forma pro výrobu PET lahví na stroji nebyla, ale to se vlastního stroje ani tak netýká. Na stroji však byla stopa (na vyhřívací desce) po tom, že tam ta forma byla. Nainstalovaný šnek byl podle tonáže určen na PET lahve. Výrobce stroje nebyli schopni dopátrat, dle jejich domněnky to byl Haitan. Dále k dotazům uvedl, že pokud v posudku uvedl, že dovozcem lisu je firma HAMMER, tak to bylo proto, že to byl jediný dovozce lisů HAITAN z Číny. Pokud jde o cenu zařízení, tak cenový katalog neuvedli v seznamu použitých norem a předpisů, protože je to nenapadlo. Již i policii uvedli, že nejsou ústav, který posuzuje ceny, ale že jsou přes bezpečnost. Dále uvedl, že stroj je určen pro automatický provoz, ale při místním šetření tam nenašli dopravník na odstraňování hotových výrobků.

Dále byl ve věci vypracován *znalecký posudek znalcem Ing. Vladimírem Šefrnou*, znalcem z oboru strojírenství, odvětví všeobecného strojírenství a z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady obráběcí a tvářecí stroje, výrobní linky a systémy. Posudek byl vyžádán stranou, konkrétně obhájcem obžalovaného Radomíra P. Znalec v závěru posudku konstatoval, že zkoumané horkovzdušné sušící zařízení – vstřikovací lis na plasty HTF 450X - je vhodné pro celou škálu plastů, včetně PET materiálu. Forma předmětného lisu byla rozebrána na jednotlivé segmenty a bylo zjištěno, že její tvarové části jsou konstruovány pro výrobu PET preforem, tedy uvedená forma obsahuje horké vtoky. Bez horkých vtoků by nebyla schopna takovýchto

výrobních. Na formě jsou přípojné místa pro tlakový zdroj vzduchu, který je nutný k ovládní zavírání a otvírání horkých vtoků. V objednávce a kupní smlouvě je definováno, že uvedený stroj musí mít plastifikační šnek pro zpracování PET materiálu. Dle podkladové dokumentace – v seznamu majetku firmy v roce 2004 je pouze tento stroj a vzhledem k tomu, že bylo zjištěno z dodavatelských a odběratelských dokumentů a dalších účetních dokumentů, že výše uvedená firma vyráběla a dodávala PET preformy, je prokazatelné, že uvedený stroj měl v době jeho používání šnek odpovídající pro plastifikaci a výrobu PET preforem. Při ohledání lisu bylo zjištěno, že délka plastifikační jednotky se šnekem je větší než 2.300 mm, což odpovídá na specializaci na PET materiály. Předmětný vstřikovací lis je tedy konstruován k výrobě PET preforem a umožňuje pracovní automatický cyklus. V době místního šetření (dne 9. 4. 2009) byl stroj poškozen. V době nákupu tento lis patřil do kategorie strojů, jejichž pořizovací cena byla nižší než cena významných světových producentů těchto strojů. Stroje typu ENGEL nebo HUSKY, které patří mezi světovou špičku, se dle vybavení pohybovaly v cenovém rozpětí 20 až 30 milionů Kč v kompletním vybavení s formou a sušením granulátu.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně dále znalec uvedl, že podle opotřebení pístnic a podle otlacení lisovacích desek bylo zřejmé, že se stroj dříve používal. Lis byl schopen vyrobít PET preformy. Forma nebyla uskladněna u stroje, byla v jiné hale, kde byly i další formy a náhradní díly. Zadání posudku bylo jednak stanovit cenu lisu včetně formy k datu květen 2006. Cenu stanovoval na základě známých informací a podkladů, které získal při místním šetření ve firmě Exelsior, kde si prohlédl uvedený lis. Lis při prohlídce byl ve stavu, kdy byly demontovány některé rozbité prvky, byl očištěn, bylo na něm vidět, že se provádí opravy, byla k němu provizorně přivedena média, aby mohly být zkoušeny okruhy tohoto lisu a prováděny opravy.

Cena lisu, za kterou byl koupen, nebyla cena obvyklá, ale dumpingová s ohledem na to, že čínská firma se chtěla etablovat na našem trhu. Proto při stanovení ceny vycházel z nabídkových cen roku 2006 strojů, které byly na našem trhu řádově stejně velké a jejich ceny byly známy. Dále pro stanovení ceny vyšel i z toho, že ceny, které byly v nabídkových řízeních, byly pro stroje, které mají kvalitativně vyšší úroveň. S ohledem na znalost poměrů těchto cen na trhu, které si ověřil u některých prodejních firem, tak dospěl k závěru, že např. nabídky, které měl na stroje ENGEL, HUSKY, které jsou vlajkové lodě na trhu, jak českém, tak evropském a tyto ceny se pohybují řádově mezi sebou v rozpětí 10%. Dále vycházel z toho, že na našem trhu se objevují stroje, které mají nižší prodejní ceny, protože značky nejsou v absolutním podání jako špička, např. Batenfeld a tyto stroje se u nás prodávají za 83 % hodnoty strojů ENGEL nebo HUSKY. Firma ENGEL a ARBRUG dělá tyto stroje v celé šíři, tzn., že je absolutní špička, jak na lisy, které zpracovávají PET materiál, tak PVC atd. Firma HUSKY je absolutní špička, co se týče lisu na PET materiály, u ostatních materiálů na takové úrovni není.

Porovnával ceny, které jsou známé jako u výrobků horší kvality, např. TOS Rakovník, Invera atd., to jsou české výrobky, které lze nazvat, že jsou české, protože jsou montovány z komponentů, které jsou dováženy ze zahraničí a zrovna ty samé komponenty používají i tyto špičkové firmy. Jenže tyto naše firmy nejsou natolik světovými jako firmy, které mají vybudovanou prestiž, tak jejich stroje se prodávají za nižší hodnotu. Tyto stroje od TOS Rakovník nebo Invera se běžně prodávají za hodnoty 85-90% ceny předchozí kategorie strojů. Při kontrole výrobnosti čínské firmy, která vyrábí stroje HTX a jak je etablovaná na cizích trzích, zjistil, že je zhruba na stejné úrovni jako české stroje. Takže došel k závěru, že v podstatě cena strojů jako čínských, tak českých, je zhruba na 70-75% špičkových cen strojů. Proto vzal nabídky, které měl na stroje ENGEL a HUSKY, které byly komplexní, z těchto komplexních

nabídek vyjmul ty části tak, aby to odpovídalo tomu stroji HTF 450, tedy jeho konfiguraci a z celkové nabídky např. pro stroj ENGEL, která byla asi 890.000 Euro, se dostal k ceně 655.000 Euro. Též jako nabídky firmy HUSKY, která vycházela na PET preformy, která vycházela na cenu 645.000, to je v podstatě cena těchto špičkových strojů. Dále se podíval na nabídkové ceny forem k tomuto datu. Byly nabízeny různé typy forem na PET preformy v různé konfiguraci, z těchto nabídkových cen měl tři, spočítal průměrnou cenu. Dále použil koeficient ponížení oproti této špičkové ceně a spočítal, že cena tohoto stroje HTF 450 při přepočtu by vycházela na 12.988.000,- až 13.915.000,- Kč. K tomu přičetl průměrnou hodnotu ceny formy na PET preformy a vyšla cena těchto strojů, která by byla na trhu v květnu roku 2006 řádově v rozpětí 19.673.000,- Kč do 20.600.000,- Kč.

Dále měl v zadání stanovit návratnost stroje. Bral cenu stroje průměrnou, nějakých 19.700.000 Kč, spočítal podle podkladů, které dostal, běžným kalkulačním vzorcem pořizovací cenu jednoho kusu PET preformy z nákladů, které je nutno do toho dát. Započítával cenu granulátů, cenu v podstatě hmotnost PET preformy, cenu barviva, marže a nějaké odpisy, mzdy atd. Tímto způsobem stanovil cenu 1,84,- Kč za kus. Dále vycházel z hodnoty, že hodinově je možno na tomto stroji vyrobit 2 tisíce kusů PET preforem, kdy špičková zařízení, která jsou, jsou schopna vyrobit 6 tisíc kusů, záleží na gramáži PET preformy. Tady ta PET preforma má velkou gramáž, tzn., že váží 37,5 gramů, což je dost značná gramáž, protože běžně ty PET preformy mají gramáže kolem 25 gramů. Proto výkonnost tohoto stroje je uvažována na této nižší hodnotě 2 tisíc kusů. Dále vycházel z toho, že stroje nemohou pracovat nepřetržitě, že mají určitý omezený počet směn, omezený počet dní z hlediska opravy atd. a vyšlo mi, že za rok je možné na tomto lisu vyrobit 24.883.200 kusů. Propočtem mu pak vyšlo, že při ceně stroje 19.700.000,- Kč by byla návratnost 3,5 roku.

Dále se vyjádřil k rozdílu mezi pojmy hodnota stroje a obvyklá cena stroje. Uvedl, že se vychází ze zákonné definice, že „obvyklou cenou se pro účely tohoto zákona rozumí cena, které by byla dosažena při prodeji stejného, popř. obdobného majetku v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění. Při tom se zvažují všechny okolnosti, které mají na cenu vliv, avšak do její výše se nepromítají vlivy mimořádných okolností trhu, osobních poměrů prodávajícího nebo kupujícího a ani vliv zvláštní oblíbenosti. Mimořádnými okolnostmi trhu se rozumí např. stav tísňe prodávajícího nebo kupujícího, důsledky přírodních či jiných kalamit. Osobními poměry se rozumí zejména vztahy majetkové, rodinné nebo jiné osobní vztahy mezi prodávajícím a kupujícím. Zvláštní oblíbeností se rozumí zvláštní hodnota přikládána majetku vyplývající z osobního vztahu k němu“

Obvyklá cena se pak ve smyslu zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování, rovná hodnotě zařízení.

Jedná se v podstatě o zprůměrnovanou cenu, dosaženou prodejem zařízení srovnatelného druhu a užitných vlastností. Takto stanovená cena pak nemusí odpovídat trhu, nejde o tržní cenu apod. Cena tržní je cena, která je sjednaná mezi dvěma stranami a vyjadřuje nějakou ochotu, jestli někdo je schopen něco za něco dát takové peníze nebo nedat peníze. Cena tržní nemusí být vždy větší než je cena obvyklá, např. v konkrétním případě tržní u lisu, tedy cena, za kterou byl nakoupen, se nerovná ceně tržní, protože to byl první exemplář, který se v ČR objevil. Cena, za kterou byl stroj koupen a dovezen do ČR, byla dumpingová až pod výrobními náklady stroje.

Dále k dotazům uvedl, že předmětný stroj v provozu neviděl, protože by v době jeho prohlídky poškozený a opravován. Žádný jiný stroj tohoto typu v provozu neviděl. Při vypracování znaleckého posudku nevycházel z doby, kdy byl stroj vyroben, měl za úkol stanovit obvyklou

cenu v květnu 2006. Rok výroby se pak projeví na základě amortizace. Vycházel z tvrzení pracovníků EXELSIORu, že stroj byl v provozu 2 roky, jinak neměl možnost si rok výroby ověřit. Vycházel ještě z dokladů firmy a pokud v té době byl v účetnictví firmy tento jediný stroj a firma prodávala PET preformy, tak je jednoznačné, že z hlediska účetních dokladů se musely vyrábět na tomto stroji a tento byl v provozu. Pozdější porucha, resp. poškození, nemělo žádný vliv na stanovení obvyklé ceny k roku 2006.

V rámci odvolacího řízení pak byl na návrhu obhájce obžalovaných Libora P. a Radomíra P. vypracován znalec Ing. Šefrnou **doplněk znaleckého posudku**, a to jako stanovisko ke znaleckému posudku Ing. Knoflíčka (viz níže). V závěrech posudku znalec konstatoval, že Ing. Knoflíček neměl posudek podat, pokud nemohl provést ohledání a místní šetření a měl vrátit zadání zadavateli. Ing. Knoflíček pak stanovil cenu obvyklou bez ohledání stroje a bez porovnání parametrů se získanou nabídkou. Tuto cenu stanovil z nabídky na vstříkovací lis, který je určen pro jiné účely než pro zpracování PET. Z posudku jednoznačně vyplývá, že autor tohoto posudku neposoudil technický stav a stanovil obvyklou cenu pouze na teoretické bázi, bez hlubší znalosti celé problematiky pouze účelově.

Za účelem posouzení obvyklé ceny předmětného stroje, tedy vstříkovacího lisu na plasty HTF 450X, výr. č. 030704500609-FX311, jakož i za účelem posouzení jeho schopnosti automatické výroby PET preforem byl v řízení před Krajským soudem v Brně vypracován **znalecký posudek z oboru strojírenství, odvětví všeobecné se specializací posuzování výrobních strojů, zařízení a systému a z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací na výrobní zařízení, stroje a systémy**, přičemž v závěrech posudku doc. Dr. Ing. Radek Knoflíček, konstatoval, že nelze zjistit skutečný technický stav stroje HTF 450X, neboť znalci bylo znemožněno konání technické – znalecké prohlídky. Z hlediska konstrukčně – technologického je předmětný stroj méně vhodný k automatické výrobě PET preforem avšak s tím, že pokud jsou na něm realizovány finančně nákladné a z hlediska výroby potřebné technické zdokonalení v části MW, HW, SW, jakož i vybavení stroje potřebnými periferními zařízeními (což je výbava a příslušenství stroje) z hlediska automatické manipulace s polotovarem a polovýrobky, pak je stroj schopen po jeho seřízení a odzkoušení na funkci schopen ve zkušebním provozu a posléze i v plném provozu automatizovaně vyrábět PET preformy. Obvyklá cena předmětného stroje pro sledované období (květen 2006) činila celkem 4.057.300,- Kč bez DPH. Pokud jde o obvyklou cenu stroje po poškození, pak tato by byla nižší, ale nelze zjistit skutečný stav stroje (viz výše), jedná se tedy pouze o odhad snížení obvyklé ceny v řádu desítek až stovek tisíc Kč bez DPH. *Ve zbyvajících částí závěru posudku (odpověď č. 8) se znalec zabýval skutečnostmi, které mu nepřísluší z hlediska odborného hodnotit, když v tomto směru pak znalec překročil své kompetence.*

U hlavního líčení před Krajským soudem v Brně pak znalec dále uvedl, že nemohl provést prohlídku stroj, neboť stroj byl prodán do zahraničí. Podle všeho byl stroj přivezen do České republiky a byly na něm vyráběny PET preformy, s největší pravděpodobností byl zprovozněn a byly na něm učiněny úpravy a jistou dobu stroj pracoval, ale nemohl si tuto skutečnost ověřit osobně. Vzhledem k této skutečnosti nebyl schopen odpovědět ani na otázku, jaké náklady byly třeba na úpravu a následnou opravu stroje, zda stroj v květnu 2006 vyráběl PET preformy. Pokud pak jde o stanovení ceny, tak neoslovil výrobce, tedy firmu HAITAN, ale zástupce, a to společnost MAPRO, jestli jsou na trhu v ČR dostupné stroje, zejména ten typ, kterého se týká znalecký posudek. Současně je požádal o sdělení, jaká je cena v současné době. Bylo mu sděleno, že je tento typ stroje zastaralý, proto se vyrábí nová řada MARS, která má tryskové pohony.

U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě k dotazům uvedl, že pokud uvedl, že z hlediska konstrukčně technologického je předmětný stroj méně vhodný k automatické výrobě PET preforem, tak k tomu dospěl na základě studia písemností, které byly uvedeny ve spisu. V některé části tam bylo podrobně popisováno, v jakém technickém stavu byl ten stroj shledán jinými osobami než mnou. Pokud tyto osoby (paní L., pan C. ze společnosti HAMER) uvedly, že tento stroj nebyl vhodný pro výrobu PET preforem...

Pokud je ve spise založen notářský zápis, ze kterého vyplývá, že stroj HTF 450X byl zprovozněn po dobu jedné hodiny a byl v automatickém chodu, tak proti tomu neměl námitek. Podle vše byl stroj funkční a provozuschopný, a to i na výrobu PET preforem, i když stroj neviděl.

Pokud byl do České republiky přivezen stroj HAITAN, který nebyl schopen automatické výroby PET preforem a byly na něm provedeny úpravy v tomto směru, pak bez obhlídky stroje lze jen teoreticky uvést náklady na tuto úpravu.

Pokud uvedl obvyklou cenu, tak ocenil stroj v takovém stavu, o jakém se v spise dočetl, že byl. U hlavního líčení nebyl již schopen uvést, jaký to byl stav. Vycházel z nálezu znalce Ing. Šefrny i z nálezu znaleckého ústavu Státního zkušebního ústavu Brno.

Cenu obvyklou srovnával se srovnatelnými výrobky, nechal si vypracovat cenovou nabídku na typově srovnatelné stroje, a to na zcela nový stroj, který by byl způsobilý k výrobě PET preforem v plně automatickém provozu. Tuto nabídku mu zpracovala firma MAPRO. Dále připustil, že tato cenová nabídka se netýkala stroje, který by měl naprosto totožné značení. Pokud předmětný stroj byl, po úpravách a vylepšeních dovezeného stroje zn. HAITAN, deklarován jako výrobek EXELSIOR GROUP, tak v takovém případě by se mělo vycházet spíše z toho, za jakou cenu oni obvykle prodávali takové stroje.

Pokud by bylo prokázáno, že stroj byl schopen automatizovaného provozu na výrobu PET preforem, pak pokud by se prokázaly jednoznačné náklady s technickým zdokonalením stroje pro účel, jaký byl požadován, pak se obvyklá částka navýší. Ale o kolik, to nebyl schopen znalec uvést.

Dále znalec uvedl, že za situace, kdy stroj skutečně neviděl ani v provozu, ani bez provozu, tak byl v podstatě schopen odpovědět jen velmi obtížně na otázky, ale relevantně opravdu ne. Sám Krajský soud v Brně žádal o zproštění a upozorňoval, že není schopen odpovědět v plné šíři na otázky, ale předsedkyně senátu trvala na vypracování posudku.

Pokud jde o přeštitkování strojů obecně, tak výměna štítků je méně obvyklá. Může dojít k tomu, že dovozce přiveze stroj ze zahraničí, může na něm provést nějaké dílčí úpravy a tím pádem ho technicky zdokonalí a nabízí ho na trhu v ČR jako odpovídající technickým normám, tudíž se může stát, že ten stroj může vydávat za svůj produkt a může jej opatřit svým výrobním štítkem. Stroj je pořád původní výroby původního výrobce, ale je upraven pro podmínky trhu ČR, potažmo EU, dovozcem a prodejcem na území ČR, tzn., že jeho původ není zpochybněn, akorát

je přizpůsoben technickým normám a tím pádem může být prodáván v rámci příslušné legislativy pro použití. V ČR je poměrně dostatečný počet firem, které dokážou technicky zhodnocovat stroje, a to i ve směru PET preforem.

V rámci odvolacího řízení pak byl z podnětu obhájce obžalovaných Libora P. a Radomíra P. vypracován *znalecký posudek znaleckým ústavem A – Consult plus, spol. s r.o., z oboru ekonomika*, a to za účelem revize znaleckých posudků Ing. Vladimíra Šefrny, CSc. a

doc. Dr. Ing. Radka Knoflíčka a za účelem stanovení obvyklé ceny stroje – vstřikovacího lisu typ HTF 450X, vyr. č. 030704500609, přičemž závěry posudku u hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě zopakoval zástupce znaleckého ústavu Ing. Antonín Pospíchal. Tento konstatoval, že obvyklá cena předmětného lisu je 9.166.000,- Kč, což odpovídá i ceně časové. Dále se znalecký ústav vyjádřil k výše zmíněným znaleckým posudkům znalce Ing. Šefrny a Ing. Knoflíčka.

K dotazům dále Ing. Pospíchal u hlavního líčení uvedl, že je pravdou, že stroj neviděli, vzali to obecně, tedy dle stroje srovnatelného, který je na trhu. Vycházeli konkrétně z pořizovací ceny stroje. Pořizovací cena stroje 3.000.4000,- Kč + náklady 999.000,- Kč. To byla výchozí cena, která byla doložena fakturou. Srovnávali to s cenami na trhu a ta cena byla odpovídající obvyklá, takže použili cenu, která byla doložena fakturou. To měli jako základ. Dále to byly práce, které byly provedeny za účelem zvýšení kapacity a dokoupení dalších komponentů, to k tomu přičetli a tím nám vznikla výchozí cena stroje, ze které počítali opotřebení.

Co se týče zhodnocení stroje, měli k dispozici doklady dodané zadavatelem posudku, a to fakturu firmy Aplaus na 400.000,- Kč, technické úpravy uvádění do provozu, ověřovací provoz s druhou fakturou firmy Aplaus na 215.000,- Kč a dále fakturu společnosti Fastride na novou formu za 4.880.000,- Kč. Na základě toho stanovili obvyklou cenu. Vycházeli, oproti znalci Ing. Knoflíčkoví, z toho, že stroj je originál. Proto jejich cena je vyšší. Za originál se považuje i stroj, který byl dodán výrobcem k tomu určeným, tzn. ten, který ho vyrobil, a jsou na ně dodatečně namontovány nové originální komponenty. Dohromady to tvoří celek stroje, který je originální, tzn., že výrobce, který tam je uveden, je platný. Takto to bylo učiněno dle tvrzení obžalovaného Radomíra P. i u konkrétního stroje. Pokud jde o výše zmíněné doklady, tak tyto do přílohy posudku nedávali, předpokládali, že jsou ve spise nebo že je má zadavatel k dispozici a předloží je.

Pokud jde o obdobný stroj prodáváný na trhu, tak dělali průzkum, u kterých firem, to si již nepamatoval. Je obvyklé, že se vypracovává znalecký posudek na obvyklou cenu věci, která není už fyzicky přezkoumatelná, kontrolovatelná a ohledána. Méně obvyklé je to u věcí, které jsou takovýmto způsobem sestaveny, tj. těch, které jsou příliš doplněny, protože hledá-li se cena obvyklá, tak se to většinou porovnává se stroji, které jsou k dispozici na trhu. U věcí, které jsou takto dokompletovány, se cena skutečně dá zjistit poměrně těžko, protože ten rozsah úprav může být různý od nějakých drobných doplnění až po přeprogramování celého stroje a doplnění třeba novým hydraulickým systémem, což u těch čínských strojů se dělá poměrně často. Běžné obchodování s těmito stroji není příliš časté, takže není pravděpodobné, že by se našel stejně vybavený stroj.

Po provedeném dokazování a vyhodnocení všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu dospěl soud k závěru, že vina obou obžalovaných (Ing. K. a Zdeňka Ř.) byla dostatečně prokázána bez důvodných pochybností.

Předně je třeba uvést, že pokud jde o skutky pod bodem 1) a 2) rozsudku, tak za tyto skutky, resp. za jejich spáchání, byli v původním řízení před Krajským soudem v Brně pravomocně odsouzeni rozsudkem tohoto soudu ze dne 21. 12. 2010, sp.zn. 39 T 8/2009, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 9. 2011, sp.zn. 2 To 37/2011, Zdeněk Ř., Ing. Peter P. a Jaroslav T. pro pomoc ke zločinu úvěrového podvodu dle § 24 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku k § 211 odstavec 1, odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku a Lubomír B. pro zločin úvěrového podvodu dle § 211 odstavec 1, odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku.

Rozsudkem Krajského soudu v Brně byl dále odsouzen pro skutky pod body 1) a 2) tohoto rozsudku i obžalovaný Ing. K. a dále pro skutek pod bodem 3) tohoto rozsudku i obžalovaný Lubomír B., Zdeněk Ř., Ing. K., Radomír P., Libor P. a Vladimír G. Ve vztahu ke skutkům bod body 1) – 3) tohoto rozsudku (v původním rozsudku skutky pod body 5), 6) a 11)) byl pak zmíněný rozsudek brněnského soudu rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci zrušen a věc vrácena Krajskému soudu v Brně. Vrchní soud v Olomouci pak uložil soudu I. stupně, aby zejména řádně zkoumal vědomí obžalovaných Ř. a B. o tom, co se fakticky dělo s První seriozní, zvážil podíl obžalovaného Ing. K. na trestné činnosti, tedy co do naplnění objektivní i subjektivní stránky trestného činu, dále se vypořádal s návrhy na doplnění dokazování ke skutku pod bodem 3) tohoto rozsudku, a to zejména ve vztahu k námitce obžalovaného G., že část peněz poukázaných na jeho účet byly poukázány na účet společnosti, v jejíž prospěch byly použity. Dále bylo soudu I. stupně uloženo zamyslet se na tím, zda společnost První seriozní měla zájem odebraný stroj reálně využít.

Následně bylo usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 29. 11. 2011, sp.zn. 1 Ntd 19/2011, rozhodnuto o tom, že se věc obžalovaných Ing. K. v bodě 5), 6) a 11) obžaloby a obžalovaných Ř., Radomíra P., Libora P. a Vladimíra G. v bodě 11) obžaloby, vedená u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 39 T 8/2009, tomuto soudu odnímá a přikazuje Krajskému soudu v Ostravě.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že pokud jde o nyní projednávaný skutek pod bodem 1) a 2) rozsudku, pak ve vztahu pro tento skutek k již odsouzeným Zdeňkovi Ř., Ing. P., Jaroslavu T. a Lubomíru B. se jak Krajský soud v Brně, tak Vrchní soud v Olomouci již pečlivě zabývali a vypořádali s podílem těchto obžalovaných na trestné činnosti.

Odůvodnění podílu obžalovaného Ing. K. na trestné činnosti

Obžalovaný Ing. K. popřel, že by s vytýkanou trestnou činností cokoliv společného. Se společností První seriozní se dostal do kontaktu pouze tak, že si tato společnost jeho prostřednictvím, resp. prostřednictvím jeho realitní společnosti, pronajala pozemky a skladové prostory. Připustil, že věděl, že se společnost První seriozní zabývá mimo jiné obchodováním

s PET preformami a byl přítomen jednání s maďarskou firmou ohledně dodávek PET preforem společnosti První seriozní. Tomuto jednání byl však přítomen pouze z důvodu tlumočení do angličtiny. Za První seriozní byl jednání přítomen pan B., Ř. a P. Ve vztahu ke skutkům pod body 1) a 2) rozsudku současně uvedl, že nikdy nespolupracoval s První seriozní ohledně získání bankovních úvěrů od České spořitelny nebo Raiffeisenbanky, nikdy nepřipravoval listinné podklady potřebné pro získání bankovních úvěrů pro První seriozní, nerozumí tomu a nikdy to nedělal ani pro vlastní firmu. Nikdy nebyl vybaven žádnou plnou moci ze strany První seriozní a tudíž nemohl za tuto společnost nikdy jednat. Nikdy za ní ani fakticky nejednal. Jméno Ing. R. mu nic neříká, později připustil, že Ing. R. i paní C. zná, ale popřel, že by Ing. R. někdy předával nějaké doklady ani před ním a paní C. nikdy nevystupoval jako zástupce První seriozní. Pokud jde o První seriozní, tak znal pana B. jako předsedu představenstva, pana Ř. jako majitele a Ing. P., který byl při několika jednáních První seriozní. Při jednáních První seriozní byl i pan T., ale jeho funkci ve společnosti neznal.

Ve vztahu ke skutku pod bodem 3) rozsudku obžalovaný Ing. K. popřel, že by spolupracoval se společností První seriozní ve věci dojednání leasingu na strojní zařízení, a to lisu na PET preformy, u Oberbank Leasingu, pouze na základě požadavku První seriozní a na základě informací ředitelky Oberbank Leasingu, že hledají nové klienty, doporučil tuto leasingovou společnost. S paní Ing. J. z Oberbank Leasing nikdy nejednal. Ohledně předmětného leasingu nikdy nejednal ani s Ing. T. Připustil však, že předmětný stroj viděl v areálu firmy KAVOZ, neboť zajistil pronájem tohoto areálu, resp. haly v tomto areálu, pro První seriozní. Pokud však byl následně stroj nalezen v areálu v obci Kupařovice, jehož byl majitelem, tak to bylo proto, že společnost První seriozní měla tento areál řádně pronajatý. Sám nevěděl o tom, že předmětný lis byl do tohoto areálu přivezen, neměl s tím nic společného. V té době byl navíc v zahraničí. Se společnostmi Exelsior, AQM, AQAU-SAG nikdy neobchodoval ani nespolupracoval, nezná je. Nezná ani Radomíra P. a Líbora P., Vladimíra G. zná jako majitele továrny někde u Mladé Boleslavi, seznámil se s ním v Praze.

Současně se obžalovaný Ing. K. hájil tím, že byl v souvislosti s trestním stíháním vydírán ze strany členů T. gangu, a to konkrétně nejdříve samotným Ing. T. a později bývalým policistou V., který v té době pracoval v advokátní kanceláři Dr. Š., jež byl druhem brněnské soudkyně, která měla jeho případ na starosti.

Z trestné činnosti je však obžalovaný Ing. K. naprosto dostatečně bez důvodných pochybností usvědčován provedenými důkazy.

Ve vztahu ke skutku pod bodem 2) rozsudku je obžalovaný usvědčován zejména výpověďmi svědků. *Svědék Ing. Ladislav R.* uvedl, že zpracoval pro společnost První seriozní podnikatelský záměr, který byl použit k vyřízení úvěru u společnosti Raiffeisenbank. K tomuto se dostal prostřednictvím Ing. H., která jej seznámila s obžalovaným Ing. K. Tento mu formuloval požadavky společnosti První seriozní na získání úvěru, tento mu i předložil potřebné účetní i další podklady (výkaz zisku a ztrát a rozvaha za roku 2003, 2004 a daňové přiznání za roky 2003 a 2004). Svědek měl za to, že obžalovaný ve společnosti zastává nějakou vysokou pozici. Svědek tedy přímo obžalovaného Ing. K. usvědčuje z vytykané trestné činnosti, neboť opakovaně uvedl, že to byl právě obžalovaný, který mu dodal všechny podklady pro Raiffeisenbank, právě obžalovaný s ním vedl prvotní jednání, přičemž veškeré informace získané od obžalovaného napsal do podnikatelského záměru. Pány B. a P. pak viděl až při jednání v bance. I když neviděl

od Ing. K. žádnou plnou moc za První seriozní, tento vždy dodal požadované doklady a sdělil informace, které svědek pro vypracování podnikatelského záměru potřeboval. S výpovědí svědka Ing. R. pak koresponduje i výpověď jeho družky, *svědkyně Ivety C.*, která potvrdila, že se jednou sešla s Ing. R. za přítomnosti svého druha, přičemž tito spolu hovořili o podkladech nutných pro vyřízení leasingu. Od svého druha pak věděla, že jde o úvěr pro společnost První seriozní, kterou Ing. K. zastupuje. Rovněž v souladu s výpovědí svědka Ing. R. je i výpověď *svědkyně Šárky H.*, která opakovaně uvedla, že to byl právě obžalovaný Ing. K., který ji požádal, zda by jej nemohla zkontaktovat s osobu zprostředkovávající úvěry, neboť by pro nějakou firmu potřeboval úvěr ve výši 70 – 80 miliónů Kč. Ona mu pak domluvila schůzku s Ing. R., byla u této schůzky a viděla, že obžalovaný předával nějaké dokumenty, že se jednalo o nějakém stroji na výrobu PET lahví a že obžalovaný s Ing. R. neuzavřel smlouvy o zprostředkování, protože uvedl, že není statutárním zástupcem firmy poptávající úvěr, pouze jejím jménem hovoří a že následně smlouvu uzavře někdo z firmy.

Svědci Ing. Ivana K. a Ing. Petr A., zaměstnanci Raiffeisenbank, pak potvrdili průběh jednání, na jejímž konci bylo uzavření úvěrové smlouvy se společností První seriozní. Svědkyně Ing. K. uvedla, že se se zástupci První seriozní nikdy nesetkala, prováděla pouze analýzu úvěru na základě podnikatelského záměru vypracovaného panem R., tento byl dobře zpracován. Telefonicky pak hovořila pouze i panem P. Následně zjistili, že zastavené pohledávky byly falešné. Svědek Ing. A. potvrdil, že jednal nejprve se zprostředkovatelem panem R. a poté i se zástupci První seriozní, a to panem B., P. i obžalovaným Ř. Tento podepsal vedle pana B. směnečnou dohodu. Také byl u podpisu smlouvy, o všem se bavili komplexně a každý se do toho zapojil. Před podpisem smlouvy se vždy celá záležitost prodiskutuje, u pana Ř. nešlo jen o formální účast. Posléze zjistili, že pohledávky První seriozní jsou falešné, celé to řešili nejvíce s obžalovaným Ř. Tito svědci tedy potvrdili, že při uzavření smlouvy o úvěry byly ze strany První seriozní použity falešné údaje, tedy byly poskytnuty nepravdivé informace zejména o solventnosti společnosti. Ing. A. navíc potvrdil i aktivní roli obžalovaného Ř. při vyřizování, resp. uzavírání, tohoto úvěru.

Pokud jde o věrohodnost výše uvedených svědků, pak soud neměl žádný důvod pochybovat o jejich věrohodnosti. Při výpovědích u hlavního líčení působili svědci naprosto přesvědčivě, vypovídali logicky, spontánně, opakovaně shodně. Jejich svědecké výpovědi jsou v naprosté shodě, korespondují spolu a na sebe navazují. Soud pak nezjistil u svědků žádnou skutečnost, která by mohla vést soud k závěru, že svědci mají zájem křivě obvinít z trestné činnosti obžalovaného Ing. K. nebo v jeho trestní věci vypovídat křivě. Nebyl zjištěn žádný bližší vztah mezi svědky a obžalovaným ani žádný bližší vztah mezi svědky a ostatními osobami vystupujícími jako obžalovaní v původní trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně. Žádným důkazem ani není podporováno tvrzení obžalovaného, že se svědkem R. jej seznámil pan V., jeden z bývalých policistů a členů tzv. T. gangu, a že on následně pouze R. zkontaktoval s První seriozní. Opakovaně soud uvádí, že nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by mohl mít soud za to, že svědek R. lže nebo si vymýšlí. Z tohoto důvodu tedy soud vycházel při závěrech o skutkovém stavu a vině obžalovaného z uvedených svědeckých výpovědí.

Z listinných důkazů (viz výše) pak vzal soud za prokázáno, že při uzavření úvěrové smlouvy mezi společnostmi První seriozní a Raiffeisenbank byly ze strany První seriozní uvedeny a předloženy nepravdivé údaje, a to zejména o existenci pohledávek z obchodního styku (seznam falešných faktur i tyto faktury). Dále byl předložen podnikatelský záměr obsahující nepravdivé údaje (tyto údaje pak poskytl zpracovateli záměru Ing. R. právě obžalovaný Ing. K.), jakož i další

nepravdivé listiny. Z výpisu z účtu společnosti První seriozní u Raiffeisenbank pak bylo zjištěno, že tato společnost vyčerpala celý úvěr ve výši 15.000.000,- Kč.

Skutkový stav popsany pod bodem 2) rozsudku je tedy taktéž dostatečně prokázán.

Ve vztahu ke skutku pod bodem 1) rozsudku je obžalovaný usvědčován rovněž výpověďmi svědků, dále listinnými důkazy a způsobem provedení činu.

*Svědke Ing. Oldřich Ž., zaměstnanec České spořitelny, ve své výpovědi popsal průběh vyřizování žádosti o úvěr, její samotné uzavření, jakož i následné navyšování úvěru. Potvrdil účast obžalovaného Ř., odsouzených B., P. a T. Obžalovaného Ing. K. nezná a nesetkal se s ním. Další zaměstnanec České spořitelny, *svědkyně Andrea K.*, pak potvrdila, že vyřizovala navýšení úvěru na částku 50 milionů Kč pro společnost První seriozní, jednala s Ing. P., panem B. i s obžalovaným Ř., který se však nijak výrazně neprojevoval. Úvěr byl společnosti poskytnut a následně na základě zvláštních transakcí na účtu prověřovali obchodní partnery První seriozní a bylo zjištěno, že tito byli fiktivní nebo vůbec nebyli obchodními partnery První seriozní. Poté žádali o vysvětlení, Ing. P. jim sdělil, že pro První seriozní již nepracuje, Lubomír B. a Zdeněk Ř. uváděli, že vůbec nevědí, co se děje a zmiňovali osobu jménem Ing. K., který měl mít podle jejich slov obchody s PET preformami na starosti. Tuto osobu však nikdy neviděla ani neslyšela. *Svědke Mgr. Zdeněk B.*, taktéž zaměstnanec České spořitelny, pak potvrdil, že zjistil, že transakcemi na účtu vytvářela společnost První seriozní dojem, že její pohledávky jsou placeny. Ale když to prověřovali, tak zjistil, že některé pohledávky společnosti vůbec neexistují nebo, že údajný obchodní partner s nimi vůbec neobchoduje. Když z tohoto důvodu kontaktovali zástupce společnosti (jednali s Lubomírem B. a obžalovaným Ř.), tak tito je odkazovali na Ing. K., který měl vše údajně zajišťovat. Fakticky s ním ale nejednali. *Svědke Marcel H.*, švagr odsouzeného B., pak potvrdil, že na žádost svého švagra několikrát vložil v bance peníze na účet První seriozní. *Svědci Ing. Martin S. a Irena G.* pak k věci neuvedli relevantních skutečností, obžalovaného Ing. K. neznali a nikdy s ním nejednali.*

Pokud jde o věrohodnost výše uvedených svědků, pak soud neměl důvod pochybovat o jejich věrohodnosti, když nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by jejich věrohodnost snižovaly či dokonce vylučovaly. Svědci vypovídali opakovaně shodně, jejich výpovědi spolu korespondují a odpovídají i provedeným listinným důkazům.

V případě skutku pod bodem 1) rozsudku je prokázání účasti obžalovaného Ing. K. složitější, neboť zástupci České spořitelny obžalovaného nikdy neviděli, ale v tomto směru soud vycházel jednak z vyjádření obžalovaného Zdeňka Ř., který opakovaně uvedl, že obžalovaný Ing. K. měl pomáhat společnosti První seriozní s vyřízením úvěru a s vyřízením leasingu na lis. Navíc svědek Mgr. B. i svědkyně K. potvrdili, že i když nikdy obžalovaného Ing. K. neviděli, tak zástupci První seriozní (Ř., B. a P.) zmínili, že obchody s PET lahvemi má u nich na starosti právě obžalovaný. Stejně tak svědek Mgr. B. uvedl, že zástupci První seriozní odkazovali na obžalovaného Ing. K. při jednání, kdy byly zjištěny problémy s nepravdivými obchodními partnery. Obchody s PET lahvemi pak měly tvořit činnost První seriozní (dle skutečností dokládaných První seriozní při žádosti o úvěr). S tímto koresponduje i listina nazvaná Záznam o jednání z 3. 8. 2006 mezi zástupci České spořitelny a obžalovaným Ř. a odsouzeným B. (č.l. 1213), ze které vyplývá, že oba zmínění nebyli schopni vysvětlit, jak je možné, že tvrzený obchodní partner (Hanácká kyselka)

není jejich obchodním partnerem. Oba sdělili, že prověřením této skutečnosti musí pověřit osobu zodpovědnou za obchodní aktivity v oblasti prodeje PET lahví - Ing. K. (*jméno obžalovaného psáno pracovníky České spořitelny evidentně foneticky*). Při dalším jednání (viz č.l. 1214) obžalovaný Ř. znovu požádal o poskytnutí času na podání vysvětlení ze strany pana K. Obžalovaný G. pak rovněž opakovaně uvedl, že obžalovaný Ing. K. vystupoval jako zástupce První seriozní, ostatně skutečného zástupce, odsouzeného B., viděl vždy jen v přítomnosti Ing. K.

Ne v neposlední řadě je pak nutno zmínit, že v případě tohoto skutku se jedná o naprosto stejný modus operandi, tedy způsob spáchání činu, jako v případě skutku týkající se poškozené Raiffeisenbanky (skutek pod bodem 2) rozsudku) a ostatně i jako v případě skutku pod bodem 3) rozsudku.

Z listinných důkazů (viz výše) pak vzal soud za prokázáno, že při uzavírání postupně tří úvěrových smluv mezi společnostmi První seriozní a Českou spořitelnou byly ze strany První seriozní uvedeny a předloženy nepravdivé údaje. Úvěry byly částečně zajištěny zástavním právem k pohledávkám z obchodního styku, přičemž bylo prokázáno, že takové pohledávky neexistovaly, České spořitelně byly předloženy falešné faktury a nepravdivá oznámení o vzniku zástavního práva, nepravdivé kupní či jiné smlouvy s údajnými obchodními partnery.

Z výpisu z účtu společnosti První seriozní pak bylo zjištěno, že tato společnost vyčerpala nejdříve celý úvěr ve výši 16.100.000,- Kč, tento byl následně zaplacen z nového úvěru, který byl rovněž vyčerpán v celé výši 28.000.000,- Kč a do třetice pak tento byl splacen z posledního úvěru, ze kterého byl vyčerpán úvěr ve výši 19.814.781, 94 Kč.

O úmyslu První seriozní nesplácet vyčerpaný úvěr pak svědčí i následné transakce činěné odsouzeným B. za součinnosti svědka H., které měly vytvářet zdání, že společnost První seriozní skutečně s někým obchoduje. Jednotlivé finanční částky totiž byly svědkem H. vkládány jmény údajných obchodních partnerů První seriozní.

Takéž skutkový stav popsany pod bodem 1) rozsudku má tedy soud za dostatečně prokázán.

Ve vztahu ke skutku pod bodem 3) rozsudku je obžalovaný usvědčován rovněž výpověďmi svědků, dále listinnými důkazy a způsobem provedení činu.

Svědčyně Ing. Ivona J., pracovnice Oberbank Leasing, opakovaně popsala průběh celého obchodního případu společnosti První seriozní, a to od začátků vyjednávání přes uzavření smlouvy, nesplácení leasingu až po nalezení domněle odcizeného předmětu leasingu. Obžalovaného Ing. K. pak svědkyně usvědčuje z trestné činnosti, neboť opakovaně uvedla, že to byl právě obžalovaný Ing. K., který ji seznámil s případem První seriozní, nastínil ji předmět financování, ukázal ji nějaké pověření s vyřizováním potřeb společnosti První seriozní. Obžalovaný byl klientem Oberbank Leasingu. S tímto se v souvislosti s případem První seriozní setkala opakovaně, v průběhu schůzek jí předkládal potřebné doklady a podklady (např. účetní výkazy a daňová příznání). Zajistil i schůzku se zástupci První seriozní, seznámil ji s tímto, byl přítomen předání předmětu leasingu, tedy lisu, leasingovému nájemci. Svědkyně se následně vyjádřila k náležitostem, které musí klient leasingového případu splňovat s tím, že dokumentace

k předmětu leasingu se standardně nevyžadovala, předmět leasingu se znalecky nezkoumá. Pro uzavření smlouvy není základním parametrem cena předmětu leasingu, leasingová společnost se o ni sice zajímá, ale hlavním parametrem je faktura nebo kupní cena. Poté se tato porovnává, a to jestli je přiměřená. Tuto komparaci udělala na internetu, a to s výrobcí, kteří dělají podobná zařízení. Ale ani toto není hlavním kritériem pro Oberbank Leasing pro poskytnutí nebo neposkytnutí leasingu. Jedním z hlavních kritérií je schopnost leasingového nájemce splácet. Ve shodě s výpovědí svědkyně Ing. J. je pak i výpověď *svědka Radomíra T.*, který potvrdil, že obžalovaný Ing. K. vystupoval jako oprávněný zástupce společnosti První seriozní, byl přítomen tomu, jak obžalovaný předával Ing. J. podklady nutné pro vyřízení leasingu, zejména účetní závěrky, daňová příznání a technickou specifikaci předmětu leasingu. Usvědčující je rovněž výpověď obžalovaného G., který uvedl, že obžalovaný Ing. K. opakovaně jednal jako zástupce společnosti První seriozní, taktéž se ptal na předmětný lis, chtěl jej vidět a zajímal se, jestli obžalovaný G. bude odebírat jeho výrobky.

Soud pak neměl důvod pochybovat o věrohodnosti výpovědi těchto svědků, když ani u těchto svědků nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by vedly soud k závěru, že svědci mají zájem z trestné činnosti křivě obvinít právě obžalovaného Ing. K. Mezi svědky a obžalovaným nebyl zjištěn žádný vztah, a to ani negativní, soud nevidí jediný důvod, proč by se měli svědci chtít obžalovanému mstít nebo z jiného důvodu vypovídat nepravdivě či účelově. Výpovědi svědků pak korespondují s ostatními provedenými důkazy, ať výsledkem svědka Ing. V., nebo s listinami týkajícími se obchodního případu První seriozní. Ač obžalovaný Ing. K. uvádí, že svědkyně Ing. J. lže jako když tiskne, že žádného provedeného důkazu tato skutečnost nevyplývá, nebyl ve věci proveden jediný důkaz, který by věrohodnost svědkyně vylučoval či zpochybňoval. Navíc svědkyně u hlavního líčení působila na soud naprosto přesvědčivě a soud neměl důvod o její výpovědi pochybovat.

Z listinných důkazů (viz výše) pak vyplývá, že společnost První seriozní žádala o leasing, přičemž v žádosti uvedla nepravdivé údaje týkající se hlavních odběratelů i hlavních nasmlouvaných partnerů. Při sjednávání leasingové smlouvy pak byly ze strany První seriozní předloženy nepravdivé podklady, např. ekonomické výkazy společnosti.

Soud má tedy za to, že bylo prokázáno, že obžalovaný Ing. K. se podílel svým aktivním jednáním na tom, že společnost Oberbank Leasing uzavřela na základě nepravdivých skutečností leasingovou smlouvu se společností První seriozní, přičemž hlavním kritériem pro uzavření této smlouvy byla pro leasingovou společnost schopnost leasingového nájemce (tedy První seriozní) splácet. Tato schopnost pak byla však pouze domněle tvrzená, obžalovaný při jednání se zástupkyní Oberbank Leasing předstíral, že První seriozní je ekonomicky prosperující a rozvíjející se společnost a k prokázání tohoto ji poskytl nejen nepravdivé informace, ale i zfalšované podklady. V návaznosti na to pak byla uzavřena se společností První seriozní předmětná leasingová smlouva.

Pokud jde o fiktivní odcizení předmětného lisu, tedy jeho převezení z areálu firmy KAVOZ, tak v tomto směru je provedenými důkazy usvědčován především spolupachatel obžalovaného Ing. K., a to již pravomocně odsouzený Lubomír B.

Svědke Ing. Pavel V., zaměstnanec Oberbank Leasing, uvedl, že se k celé věci dostal až ve fázi nesplácení leasingových splátek, popsal průběh jednání s obžalovaným G. ohledně zpětného odkupu lisu, jeho domnělé odcizení, následné nalezení v areálu v obci Kupařovice, jakož i následné prodání výrobcí, tedy firmě Exelsior. *Svědke Stanislav H.* potvrdil, že na žádost Ing. V. zajistil a zrealizoval převoz stroje do Kupařovic, k tomuto si objednal firmu pana W. Stroj mu pomáhal odvézt Martin H. Svědek také potvrdil, že Ing. V. mu tvrdil, že firma První „něco“ je mu spřátelená a že leasingovka v tom má „bordel“. *Svědke Martin H.* pak potvrdil, že pomáhal Stanislavu H. naložit a odvézt stroj z Karviné do Kupařovic. Kdo zaúkoloval pana H., však nevěděl. *Svědke Antonín W.* potvrdil, že na základě telefonické objednávky společnosti Valcom Moravia jeho firma přepravila náklad z Karviné někam k Brnu, k tomuto si vybral subdodavatele, a to firmu Aldamo. *Svědke Tomáš S.* pak uvedl, že jako řidič firmy Aldamo, s.r.o., převezl lis na PET lahve do nějaké obce u Brna. *Svědce Jana W.*, správce areálu KAVOZ v Karviné, uvedla, že v jedné z hal byl umístěn nějaký stroj, tento nebyl nikdy v provozu, následně by naložen a odvezen. *Svědke Július P.*, vrátný v areálu KAVOZ, pak potvrdil výpověď svědkyně W., přičemž dále uvedl, že na podzim 2006 do areálu přijeli dva muži, jeden se představil jako V. a řekli mu, že stroj musí vyklidit a odvézt z haly.

Ani u těchto svědků pak soud neměl důvod pochybovat o jejich věrohodnosti, svědecké výpovědi jsou ve vzájemném souladu a nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by věrohodnost svědků snižovaly.

Z listinných důkazů soud zjistil, že přemístění stroje z areálu bylo plánováno a dohodnuto již začátkem října 2006, kdy byly podepsána smlouva o díle mezi První seriozní (podepsáno Lubomírem B.) a Valcom Moravia jako zhotovitelem, který měl provést odvoz stroje. Stroj byl pak odvezen těsně před jeho převzetím leasingovou společností, které bylo naplánováno na den 26. 10. 2006. Ze závěrů pátrání policejního orgánu po odcizeném stroji vyplývá, že odcizení bylo pouze fingoané, ve skutečnosti byl lis přemístěn s vědomím Lubomíra B. i Ing. K. Přemístění stroje pak potvrzuje i fotokopie knihy zaznamenávající vjezdy vozidel do areálu (č.l. 2979). Společnost První seriozní si pak pronajala od společnosti AV PETROV REALITY, s.r.o. zastoupené obžalovaným Ing. K. nebytové prostory v Kupařovicích, tedy nebytové prostory, ve kterých byl následně nalezen předmětný vstříkolis.

Soud má tedy výše uvedeným rovněž prokázáno, že na odvezení předmětného lisu se podílel především Lubomír B., resp. za odvezením stál, když fakticky stroj odvezly najaté firmy. V tomto směru je třeba poukázat na skutečnost, že obžalovaný Ing. K. a Lubomír B. (stejně jako obžalovaný Ř.) jsou v pozici spoluobžalovaných, tedy jednání kteréhokoliv spolupachatele se považuje za jednání všech spolupachatelů (více viz právní hodnocení níže). Tímto způsobem se pak obžalovaní snažili zatajit umístění předmětu leasingu, který fakticky nespláceli. Není ani bez významu, že lis byl odvezen do areálu patřící firmě AV PETROV REALITY, tedy fakticky obžalovanému Ing. K.

Tedy i skutkový stav v bodě pod bodem 3) rozsudku je ve vztahu k obžalovanému Ing. K. dostatečně prokázán.

Soud má tedy za to, že podíl obžalovaného Ing. Pavla K. na trestné činnosti ve vztahu ke skutkům pod body 1) a 2) rozsudku, jakož i jeho samotná trestná činnost ve skutku pod bodem 3) rozsudku je naprosto dostatečně prokázána výše uvedenými důkazy. Nelze nevidět, že ve

všech případech je tzv. modus operandi (způsob spáchání skutku) naprosto totožný, obžalovaný vždy vystupuje za společnost První seriozní, ale nemá k tomu žádnou plnou moc, což lze vyhodnotit jako velmi chytrý tah ze strany obžalovaného. Se společností První seriozní je pak provázán i jinak, stojí za pronajmutím jak areálu v Kupařovicích, tak haly v areálu KAVOZ v Karviné, což nelze považovat pouze za náhodu. Je evidentní, že obžalovaný měl zájem na tom, aby společnost První seriozní uzavřela jak úvěrové smlouvy v České spořitelně a Raiffeisenbank, tak leasingovou smlouvu s Oberbank Leasing. **Soud má tedy za to, že vina obžalovaného Ing. K. a průběh skutkového děje byl dostatečně prokázán bez důvodných pochybností.**

Námítka obžalovaného Ing. K., že byl ve věci vydírán členy tzv. T. gangu, je pro závěry tohoto rozsudku zcela irrelevantní. Nejdříve je třeba říci, že skutečnost, že je někdo vydírán, aby zaplatil za to, že nebude trestně stíhán nebo že bude následně zproštěn, ještě automaticky neznamená, že není pachatelem trestného činu. Spíše naopak, pokud je někdo ochoten zaplatit za výše uvedené, nabývá to skutečnosti, že nemá „čisté svědomí“ a je si vědom, že by bez zaplacení mohl být spravedlivě odsouzen a potrestán. Navíc obžalovaný Ing. K. sám připustil, že kdyby byl u Krajského soudu v Brně zproštěn, tak by požadovanou částku (2.000.000,- Kč) zaplatil, neboť za svobodu se platí. Těžko si pak lze představit, že by člověk, který by byl po právu zproštěn (tedy byl si vědom toho, že se žádné protiprávní činnosti nedopustil), byl ochoten následně za takový rozsudek zaplatit.

Odůvodnění skutečnosti, že obžalovaný Ř. si byl vědom toho, co se fakticky děje se společností První seriozní

Jak již bylo výše uvedeno, obžalovaný Ř. byl již odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2010, sp.zn. 39 T 8/2009, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 9. 2011, sp.zn. 2 To 37/2011, pro pomoc ke zločinu úvěrového podvodu dle § 24 odstavec 1 písmeno c) k § 211 odstavec 1, odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku, přičemž se jedná o totožnou trestnou činnost, jako je nyní kladena za vinu obžalovanému Ing. K. pod bodem 1) a 2) tohoto rozsudku. Trestná činnost se tedy týká společnosti První seriozní a působení obžalovaného Ř. v této v pozici akcionáře. Již tedy jak Krajský soud v Brně, tak Vrchní soud v Olomouci se zabývali trestní odpovědností obžalovaného Ř., jeho zapojením do trestné činnosti z pozice akcionáře, a to i z pohledu naplnění subjektivní stránky trestného činu. V tomto směru lze pak na odůvodnění zmíněných rozsudků v plném rozsahu odkázat.

Přesto považuje soud za nutné zmínit některé základní okolnosti, které svědčí o vině obžalovaného Zdeňka Ř.

Sám obžalovaný Ř. ve své výpovědi připouští, že věděl o fungování společnosti První seriozní. Uvedl, že to byli T. a V., kteří mu doporučili, aby odkoupil společnost a pokračoval v podnikání, v tomto pak skutečně pokračoval, ale jen po dobu, kdy mu s tím pomáhal V., poté už jen dojížděl do Šenova a tam podepisoval nachystané doklady. Proto se mu to nelíbilo a zašel za T. a V., ti mu doporučili, aby z vedení firmy vystoupil a stal se pouze akcionářem.

Svědčyně Jindřiška T., externí účetní společnosti První seriozní, pak uvedla, že o účtování ji požádal pan B., ale nedodal jí počáteční stavy, proto mu následně odevzdala všechny doklady, pro tyto si

přišel v doprovodu obžalovaného Ř. Tedy svědkyně potvrzuje i aktivní účast obžalovaného v První seriozní. *Svědke Vladimír L.*, původní předseda představenstva, potvrdil předání společnosti obžalovanému Ř. s tím, že tento si převzal i část účetnictví, další část předal po kontrole finančního úřadu dalšímu předsedu představenstva, Lubomíru B., který přišel ve společnosti Ř. K obžalovanému Ř. pak přišel přes Ing. V. *Svědke Ing. Oldřich Ž.* uvedl, že při prvotních jednáních o úvěrech byl přítomen i obžalovaný Ř., nebyl tam pouze pasivně, sám svědek nebyl schopen ani určit, zda některý ze zástupců První seriozní byl aktivnější. Obžalovaný pak podepsal bianko směnku, účastnil se jednání. Současně potvrdil, že o úvěr měli zájem Lubomír B. a právě obžalovaný Ř. *Svědkyňe Andrea K.* potvrdila, že za společnost jednali i s obžalovaným Ř., jakožto majitelem společnosti. Současně uvedla, že obžalovaný se moc neprojevoval, odkazoval na pana P. a při následných problémech nebyl schopen na nic odpovědět. *Svědke Ing. Petr A.* pak potvrdil, že za společnost První seriozní jednal i obžalovaný Ř., podepsal směnečnou dohodu, byl při podpisu smlouvy i s panem P. a B. Při podpisu se pak bavili komplexně o celé smlouvě, celou záležitost diskutovali, podpis není jen formální akt. Při následných problémech se splácením pak obžalovaný dělal, že je sám překvapen, že neví o problémech společnosti. *Svědkyňe Ing. J.* potvrdila, že obžalovaný Ř. byl přítomen na schůzce v sídle jejich společnosti, kde se projednával leasing na lis, probírala s nimi podnikatelský záměr a vycházelo se z dokladů, které jí dodal Ing. K.

Pokud jde o věrohodnost svědků Ing. Ž., K., Ing. A. a Ing. J., pak touto se soud zabýval již výše. Ve vztahu k ostatním svědkům (T., L.) pak soud nezjistil žádné skutečnosti, které by jej vedly k pochybnosti o věrohodnosti svědků, u svědků nebyl zjištěn žádný zájem na křivé výpovědi a nebyly provedeny žádné důkazy, které by jejich věrohodnost snižovaly nebo vylučovaly.

Z listinných důkazů pak vyplývá, že obžalovaný měl dispoziční práva k účtu První seriozní u České spořitelny, v jednom případě podepsal žádost o úvěr u České spořitelny, přičemž součástí této žádosti byly nepravdivé skutečnosti o domnělých obchodních partnerech apod. (č.l. 1082), dal příkaz k čerpání úvěrů u České spořitelny v celkové výši 14.000.000,- Kč, u České spořitelny pak založil svou vizitku s funkcí ředitele společnosti První seriozní. U Raifeisenbanky se pak spolu s Lubomírem B. dohodl na zajištění úvěru, měl dispoziční právo k účtu u této banky. U Oberbank Leasing pak podepsal jako avalista bianko směnku k zajištění leasingové smlouvy, resp. závazku z ní vyplývajícího.

Pokud jde o tedy o vědomí obžalovaného Ř. o poměrech ve společnosti První seriozní, pak už z výše uvedeného vyjádření obžalovaného je patrné, že měl minimálně jakési povědomí o tom, jak by mělo podnikání vypadat a že byl schopen i aktivně zareagovat na situaci, která se mu nelíbila (zašel za T. a P. a následně se z předsedy představenstva stal akcionářem). Přesto následně i jako akcionář souhlasil s kroky, které mu navrhli další osoby kolem společnosti se pohybující, tedy pánové B., P., T. Věděl tedy o uzavírání úvěrů i leasingu, účastnil se jednání, na kterých byla jeho účast potřeba, a podepisoval listiny, smlouvy a záruky, které mu byly předloženy, vybíral peníze z účtu, měl samostatné oprávnění s účty První seriozní disponovat. I když se obžalovaný hájí tím, že žádné zkušenosti s podnikáním neměl a na chodu První seriozní se vlastně nepodílel a informace o skutečném fungování neměl, účastnil se aktivně jednání v bankách, př. v leasingové společnosti, čímž pomohl vyvolávat u těchto bankovních institucí zdání, že se jedná o řádně fungující společnost. Je tedy evidentní, že musel být do podstaty trestné činnosti zasvěcen a že mu muselo být známo, k jakým následkům trestná činnost povede. Soud nezpochybňuje, že patrně obžalovaný Ř. (stejně jako odsouzený B.) byli pouze nastrčenými figurkami, současně však uvádí, že obžalovaný Ř. byl schopen, vzhledem k opakovanosti jednání a jeho rozsahu, jakož i

okolnostem, za kterých formálně vykonával nejdříve pozici předsedy představenstva a poté akcionáře, posoudit a domyslet skutečné pozadí fungování společnosti a cíle jednání s peněžními ústavy. Pokud pak bezdůvodně spoléhal na to, že osoby T., V., B. či P. nějak společnost povedou a bezdůvodně jim v tomto směru důvěřoval, pak to nemůže vést k závěru, že není naplněna subjektivní stránka jednání obžalovaného a že obžalovaný tak není z trestné činnosti odpovědný.

Ve vztahu ke skutku pod bodem 3) rozsudku pak kromě výše uvedeného vycházel soud dále z vyjádření samotného obžalovaného, který byl obeznámen s tím, že má být uzavřena leasingová smlouva na stroj na výrobu PET lahví, potvrdil, že s tímto jim pomáhal obžalovaný Ing. K., který měl být do společnosti První seriozní přibrán právě z důvodu změny podnikatelských aktivit, společnost chtěla obchodovat s PET lahvemi. K tomuto pak nedošlo, protože byl ukraden předmětný stroj na výrobu PET lahví. Věděl tedy, že se dojednává leasing na stroj, stroj následně měl být ve skladu někde v Havířově a pak ukraden a nalezen u Ing. K. Tyto skutečnosti se dozvěděl především od pana B. *Tedy i v případě tohoto skutku je dostatečně prokázáno jednání obžalovaného Ř. i naplnění subjektivní stránky vytýkané trestné činnosti.*

Jen pro doplnění soud uvádí, že po provedeném dokazování má za to, že byla nesporně prokázána i účast svědka Ing. Petra V. na jednání a fungování společnosti První seriozní. Ačkoliv tento svědek popřel, že by kromě zprostředkování prodeje nějak dále spolupracoval s První seriozní, z výslechu svědků či samotných obžalovaných, jakož i z listinných důkazů vyplývá, že byl vždy „někde“ v pozadí, a to buď sám za sebe, př. prostřednictvím své společnosti Valcom Moravia. Ať již při půjčce První seriozní svědku H. či machinacích kolem Solo Lipník nebo při odvozu lisu HTF 450X z areálu KAVOZ v Karviné do Kupařovic. Je evidentní, že svědek Ing. V. se podílel na fungování společnosti První seriozní a nelze nevidět, že měl pravděpodobně i účast na protiprávním jednání této společnosti, resp. osob za ni vystupujících. V daném trestním řízení však nebylo proti svědkovi zahájeno trestní stíhání ani následně podána obžaloba, proto se soud více nezabýval jednáním svědka a jeho podílem na trestné činnosti.

právní hodnocení

Po **právní stránce** bylo jednání obžalovaných Ing. Pavla K. a Zdeňka Ř. přesně specifikované ve výroku pod bodem 3) rozsudku kvalifikováno jako zločin podvodu dle § 209 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaní sebe a jiné obohatili tím, že uvedli poškozenou společnost Oberbank Leasing v omyl o tom, že společnost První seriozní je prosperující a bonitní společnost, když při žádosti o uzavření leasingové smlouvy uvedli nepravdivé údaje týkající se hospodaření a podnikatelských záměrů společnosti První seriozní, přičemž tímto jednáním vylákali uzavření smlouvy o leasing na lis PET preforem a na základě uvedené smlouvy pak poškozená Oberbank Leasing vyplatila celkovou částku 18.088.000,- Kč za předmět leasingu. Obžalovaní, resp. společnost První seriozní, pak uhradili pouze jednu leasingovou splátku, další splátky nehradili a posléze předstírali odcizení předmětu leasingu, tedy lisu na PET preformy. Tímto jednáním pak způsobili poškozené společnosti Oberbank Leasing škodu ve výši 17.736.433, 30 Kč (rozdíl mezi vyplacenou částkou a zaplacenou leasingovou splátkou), tedy škodu přesahující částku 5.000.000,- Kč jako škodu velkého rozsahu ve smyslu ustanovení § 138 odstavec 1 trestního zákoníku. Obžalovaní se pak tohoto jednání dopustil ve spolupachatelství ve smyslu ustanovení § 23 trestního zákoníku (a to

ještě s již pravomocně odsouzeným Lubomírem B.). Pokud pak jde o spolupachatelství, pak zákon nevyžaduje, aby každý ze spolupachatelů naplnil svým jednáním všechny znaky skutkového podstaty vytýkaného trestného činu, ale postačuje, když každý ze spolupachatelů vykoná část jednání. Není ani potřeba, aby se všichni spolupachatelé zúčastnili na trestné činnosti stejnou měrou. Za situace, kdy je spáchání trestného činu kryto společným úmyslem, pak každý ze spolupachatelů odpovídá, jako by spáchal trestný čin sám.

Jednání obžalovaného Ing. Pavla K. popsané pod body 1) a 2) rozsudku bylo **právně kvalifikováno** jako pomoc ke zločinu úvěrového podvodu dle § 24 odstavec 1 písmeno c), § 211 odstavec 1, odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný poskytl jinému (a to společnosti První seriozní, potažmo již odsouzeným Lubomíru B., Zdeňku Ř., Ing. Peteru P. a Jaroslavu T.) pomoc k tomu, aby tyto při sjednávání úvěrových smluv s poškozenými společnostmi Česká spořitelna a Raiffeisenbank uvedli nepravdivé údaje o solventnosti, spolehlivosti a prosperitě společnosti První seriozní a vytvořili tak zdání, že společnost První seriozní je normálně fungující společnost, která bude schopna poskytnutý úvěr splácet. Jednání obžalovaného spočívalo v poskytnutí rady, jak jednat při vyřízení úvěrové smlouvy, poskytnutí nepravdivých informací o společnosti První seriozní (nepravdivé informace o aktivitách, struktuře pohledávek a závazků, předložení falešných faktur k pohledávkám) a v neposlední řadě i v tom, že při jednání v bankovních ústavech předstíral, že jedná za společnost První seriozní a při těchto jednáních ji opakovaně prezentoval jako úspěšnou firmu. Svým jednáním pak pomohl způsobit škodu ve výši 62.814.781, 94 Kč, tedy škodu přesahující částku 5.000.000,- Kč jako škodu velkého rozsahu ve smyslu ustanovení § 138 odstavec 1 trestního zákoníku.

Pokud jde o úvahy o tom, jestli v případě obžalovaného Ing. K. u skutků pod body 1) a 2) rozsudku nemělo být jeho jednání kvalifikováno spíše jako spolupachatelství než jako účastenství ve formě pomoci, tak tím se zabýval již i Vrchní soud v Olomouci, ale vzhledem k tomu, že proti původnímu rozsudku Krajského soudu v Brně nebylo podáno odvolání státního zástupce co do viny obžalovaného, tak nemohlo být postavení obžalovaného změněno k horšímu (což spolupachatelství vůči účastenství rozhodně je). Proto bylo jednání obžalovaného kvalifikováno shora uvedeným způsobem.

Subjektivní stránkou jednání obžalovaných Ing. K. a Ř. se pak zabýval soud již při hodnocení důkazní situace (viz výše). Přesto je na místě znovu uvést, že z průběhu skutkového děje a z provedeného jednání, ze kterého vyplynulo aktivní jednání obou obžalovaných, dospěl soud k závěru, že obžalovaní svým jednáním chtěli ohrozit zájem společnosti na ochraně majetku každého subjektu, jednali tedy v přímém úmyslu dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku. O trestní odpovědnosti obžalovaných pak neměl soud důvod pochybovat. Obžalovaní Ing. Pavel K. a Zdeněk Ř. se tedy právem uznávají vinnými.

Pokud jde o úpravy skutkové věty pod bodem 3) rozsudku oproti obžalobě (v té uvedeno jako skutek pod bodem 11)), pak k této došlo na základě provedeného dokazování. Tato změna se pak nedotkla právní kvalifikace skutku.

K *osobě obžalovaného Ing. Pavla K.* bylo zjištěno, že je jednatelem ve společnostech AV PETROV REALITY, s.r.o. v likvidaci a GOLDEN ROSE Ltd., s.r.o. v likvidaci, dále je předsedou dozorčí rady IS – CARGO, a.s. Ze zprávy z místa jeho trvalého bydliště nebylo k jeho osobě zjištěno negativních připomínek. V opise rejstříku trestů má obžalovaný jeden záznam z roku 1988, v současné době již zahlázený. Pokud jde o majetkovou situaci obžalovaného, pak z usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2010, sp.zn. KSBR 37 INS 928/2009, a z usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 15. 3. 2010, sp.zn. KSBR 37 INS 928/2009, (č.l. 4221-4223) soud zjistil, že byl zjištěn úpadek dlužníka Ing. Pavla K., přičemž na majetek dlužníka byl prohlášen konkurs. Tento byl řešen formou nepatrného konkursu. Insolvence obžalovaného pak byla ukončena v roce 2016 zrušením konkursu, neboť majetek dlužníka byl pro uspokojení věřitelů zcela nedostačující. Společnosti AV PETROV REALITY, s.r.o., a GOLDEN ROSE Ltd., s.r.o. jsou v likvidaci. Na majetek společnosti IS – CARGO, a.s. pak byl dne 26. 9. 2011 prohlášen konkurs.

K *osobě obžalovaného Zdeňka Ř.* bylo zjištěno, že je t.č. zaměstnán u společnosti ŠEDÍK s.r.o. jako řidič mezinárodní kamionové dopravy. Ze zprávy z místa jeho trvalého bydliště nebylo k jeho osobě zjištěno negativních připomínek. V opise rejstříku trestů má celkem dva záznamy z let 1989 a 2010, přičemž odsouzení z roku 1989 je v současné době již osvědčeno, resp. zahlázeno. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2010, sp.zn. 39 T 8/2009, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 9. 2011, sp.zn. 2 To 37/2011, odsouzen pro pomoc ke zločinu úvěrového podvodu dle § 24 odstavec 1 písmeno c) k § 211 odstavec 1, odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 7 let se zařazením do věznice s ostrahou a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 6 let. Usnesením Okresního soudu v Břeclavi ze dne 7. 7. 2015, sp.zn. 3 PP 10/2015, byl odsouzený podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody se stanovením zkušební doby v trvání 5 let, tj. do 7. 7. 2020. *Nyní vytýkaného jednání se pak obžalovaný Ř. dopustil před vyhlášením citovaného rozsudku Krajského soudu v Brně, přichází tedy v úvahu uložení souborného trestu dle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku.*

Při *ukládání trestu* soud hodnotil u obžalovaných všechny okolnosti důležité pro jeho druh a výměru, taktéž hodnotil okolnosti důležité pro přiměřenost trestní sankce podle ustanovení § 38 trestního zákoníku a ustanovení § 39 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku, když rovněž přihlédl ke společenské škodlivosti protiprávního jednání obžalovaných a významu chráněného zájmu, který byl činy obžalovaných dotčen. Obžalování porušil zájem společnosti na ochraně cizího majetku a v případě obžalovaného Ing. K. i zájem společnosti na ochraně cizího majetku v oblasti úvěrování. Obžalování jsou pak stíháni v trestní sazbě dle § 209 odstavec 5 trestního zákoníku, tedy v rozpětí od pěti do deseti let.

U obou obžalovaných pak při stanovení výměry trestu soud přihlédl ke skutečnosti, že od zahájení trestního stíhání do rozhodnutí soudu I. stupně uběhla doba více než 7 let. Byť nelze v činnosti orgánů činných v trestním řízení, a to jak v rámci přípravného řízení, tak v řízení před soudem, shledat neodůvodněné průtahy, přesto je nutno tuto délku řízení pokládat ve světle konstantní judikatury Ústavního soudu za nepřiměřenou. Takováto délka řízení ve svém důsledku znamená *porušení práva obžalovaných na spravedlivý proces ve smyslu práva na projednání věci v přiměřené lhůtě.* Je třeba také mít na paměti, že ze spisového materiálu nevyplývá, že by se na této délce řízení podíleli obžalovaní, kupříkladu účelovým mařením trestního řízení či vyhýbáním se trestnímu řízení pobytem na neznámém místě, naopak délka řízení před Krajským soudem

v Ostravě byla způsobena opakovanými pracovními neschopnostmi předsedy senátu. Za takové situace je pak nutno v duchu judikatury Ústavního soudu poskytnout obžalovaným kompenzaci za porušení jejich práva na projednání věci v přiměřené lhůtě. Tuto kompenzaci je možno, jak uvádí Ústavní soud ČR, poskytnout i prostředky trestního práva. Z tohoto důvodu byly uloženy tresty mírnější, než by byly uloženy za situace, že by k potrestání pachatelů došlo v době přiměřené po spáchání trestného činu. Tedy nepřiměřeně dlouhá doba trvání trestního stíhání našla odraz ve délce uložených trestů.

U **obžalovaného Ř.** soud vyhodnotil soud jako polehčující okolnost skutečnost, že se na něj před spácháním skutku hledělo jako na osobu soudně netrestanou. Na druhou stranu obžalovanému ve smyslu ustanovení § 42 písmeno m) trestního zákoníku soud jako přitěžující okolnost vyhodnotil skutečnost, že obžalovaný trestný čin páchal po delší dobu. Dále soud přihlédl k tomu, že obžalovaný svým protiprávním jednáním způsobil vyšší škodu (§ 42 písmeno k) trestního zákoníku), neboť škoda, kterou způsobil (přesahující 17 milionů korun) mnohonásobně převyšuje hranici škody velkého rozsahu. Jak již bylo výše uvedeno, v dané věci u obžalovaného přichází v úvahu uložení souhrnného trestu dle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku, vzhledem k rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2010, sp.zn. 39 T 8/2009, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 9. 2011, sp.zn. 2 To 37/2011. Z trestu uloženého citovanými rozsudky byl pak obžalovaný 7. 7. 2015 podmíněně propuštěn. Soud pak rovněž zohlednil skutečnost, že od 7. 7. 2015 obžalovaný nadále vede řádný život a plní podmínky podmíněného propuštění. V neposlední řadě soud přihlédl k osobě obžalovaného a možnosti jeho nápravy a při vědomí délky trestního řízení dospěl k závěru, že v daném případě již u obžalovaného byl uloženým trestem z rozsudku Krajského soudu v Brně, sp.zn. 39 T 8/2009, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci, sp.zn. 2 To 37/2011, v trvání 7 let naplněn účel trestu a že tento trest (navíc v kombinaci s uloženým trestem zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech) je dostatečný. Proto soud v souladu s ustanovením § 44 trestního zákoníku upustil od uložení souhrnného trestu k rozsudku Krajského soudu v Brně, sp.zn. 37 T 8/2009, potažmo k rozsudku Vrchního soudu v Olomouci, sp.zn. 2 To 37/2011.

U **obžalovaného Ing. Pavla K.** soud přihlédl ke skutečnosti, že před nyní vytýkanou trestnou činností byl osobou bezúhonnou, resp. hledělo se na něj jako na osobu soudně netrestanou. Na druhou stranu obžalovanému ve smyslu ustanovení § 42 písmeno n) trestního zákoníku přitěžuje, že spáchal více trestných činů. Dále soud přihlédl k tomu, že obžalovaný svým protiprávním jednáním způsobil vyšší škodu (§ 42 písmeno k) trestního zákoníku), neboť škoda, kterou způsobil (přesahující 80 milionů korun) mnohonásobně převyšuje hranici škody velkého rozsahu. V neposlední řadě soud přihlédl k osobě obžalovaného a možnosti jeho nápravy a dospěl k závěru, že v daném případě již je nutno ukládat obžalovanému trest odnětí svobody při polovině zákonné trestní sazby stanovené pro nejpřísněji trestný čin podvodu dle § 209 odstavec 5 trestního zákoníku, tedy v rozpětí od pěti do deseti let, přičemž se jedná o trest úhrnný dle § 43 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný je odsuzován za více trestných činů. Při stanovení konkrétní výměry trestu pak soud přihlédl k době, která uplynula od spáchání trestného činu (viz výše – nepřiměřená délka trestního stíhání). Bez této „kompenzace“ by v případě obžalovaného přicházel v úvahu trest v horní polovině zákonné trestní sazby. Obžalovanému Ing. Pavlu K. byl tedy uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 let. Pro účely výkonu tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, zcela v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku, neboť obžalovaný byl odsouzen pro úmyslný trestný čin k trestu odnětí svobody převyšujícímu tři roky a nepřevyšujícímu osm let.

Pokud jde o ze strany státní zástupkyně navrhovaný *peněžitý trest*, ten obžalovanému uložen nebyl, neboť v roce 2006 byla ukončena insolvence Ing. K. zrušením konkursu pro nemajetnost a nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti, týkající se majetku obžalovaného. Peněžitý trest pak dle ustanovení § 68 odstavec 6 trestního zákoníku soud neuloží, je-li zřejmé, že by byl nedobytný.

Soud má za to, že takto vyměřené tresty jsou dostačující jak z hlediska individuální tak z hlediska generální prevence.

O *náhradě škody* pak soud nerozhodoval, neboť poškozené společnosti se sice připojily včas, avšak jejich připojení nebylo řádné, tedy ve smyslu ustanovení § 43 odstavec 3 trestního řádu. Dle tohoto ustanovení musí být z návrhu na uložení povinnosti k náhradě škody patrné, z jakých důvodů a v jaké výši je nárok uplatňován a musí být uvedeno rovněž vůči které osobě. Poškození Česká spořitelna, Raiffeisenbank a Oberbank Leasing se pak připojili pouze vůči Lubomíru B., Českomoravská záruční a rozvojová banka pak neuvedla vůbec, po kom škodu žádá.

V neposlední řadě pak je na místě zdůvodnit *zprošťující část* rozsudku.

Obžalovaným Vladimíru G., Radomíru P. a Liboru P. bylo kladeno obžalobou Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 23. 7. 2009, sp.zn. 1 KZV 14/2008, spáchání skutku právně kvalifikovaného jako zločin podvodu dle § 250 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákona, spáchaného ve spolupachatelství s již odsouzeným Lubomírem B. a obžalovanými Zdeňkem Ř. a Ing. Pavlem K.

Obžalovanému Radomíru P. bylo kladeno za vinu, že předstíral, že je vlastníkem provozuschopného lisu PET preform HTX 450, který je konstruován k automatické produkci velkého množství PET preforem, že poskytl nepravdivé informace Oberbank Leasing a předal B. a K. listiny a dokumentaci k tomuto stroji. Obžalovanému Liboru P. bylo kladeno za vinu, že účelově s obžalovaným Radomírem P. převedli vlastnické právo k lisu na společnost AQM, a dále, že s obžalovaným G. účelově převedli vlastnické právo k lisu následně na společnost AQUA-SAG. Obžalovanému G. pak bylo dále vyčítáno, že předstíral, že lis je určen k produkci velkého množství PET preforem a jeho hodnota je 22.610.000,- Kč. Ostatním obžalovaným (B., Ř., K.) pak bylo tímto obžalobou v tomto skutku kladeno za vinu předstírání, že společnost První seriozní je prosperující společnost a v návaznosti na to uzavření leasingové smlouvy s Oberbank Leasing.

Předně je třeba konstatovat, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se stal skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání a podána obžaloba, resp. stala se minimálně část skutku, tedy že skutečně byla uzavřena leasingová smlouva na předmětný list s Oberbank Leasing, a to na základě nepravdivých informací o bonitnosti, solventnosti a schopnosti podnikat u společnosti První seriozní. Předmětem leasingu pak skutečně byl stroj na výrobu PET preforem původně vlastněný společností Exelsior majitele obžalovaného Radomíra P., posléze společností AQM

majitele Libora P. a nakonec společností AQUA-SAG majitele Vladimíra G. Ve výroku uvedený skutkový děj je pak trestným činem (viz odůvodnění výše). Nebylo však bez důvodných pochybností prokázáno, že by se vytýkané trestné činnosti dopustili i obžalovaní Libor P., Radomír P. a Vladimír G.

Provedeným dokazováním totiž nebylo prokázáno (anebo byl prokázán opak) několik zásadních skutečností:

1) Nebylo prokázáno *spolupachatelství* mezi osobami Radomír P., Libor P., Vladimír G. a osobami Ing. K. a Ř. Ze žádného provedeného důkazu nevyplývá, že by se obžalovaní Ing. K. a Ř. znali s Radomírem P. a Liborem P. Pokud pak jde o obžalovaného G., obžalovaný Ř. neznal ani tohoto, obžalovaný Ing. K. jej sice znal, ale nebyla prokázána žádná dohoda mezi nimi ve smyslu vytýkaného jednání. Pro spolupachatelství ve smyslu ustanovení § 23 trestního zákoníku je totiž zásadní společné úmyslné jednání všech spolupachatelů. Za situace, kdy obžalované G., Libora P. a Radomíra P. ostatní pachatelé neznají, nelze pak v žádné případě o společném úmyslném jednání hovořit.

2) Dále nebylo ani prokázáno, že byl *předmětný lis* PET preform HTX 450 nebyl provozuschopný a nebyl ani schopen automatické produkce velkého množství PET preforem.

Všichni tři obžalovaní trvali na tom, že *předmětný lis* je schopen automatické produkce velkého množství PET preforem a v době uzavření jednotlivých kupních smluv byl v provozuschopném stavu.

Svědke Ing. Vladimír J., tehdejší obchodní ředitel společnosti Exelsior, potvrdil, že dovezli z Číny stroj HAITAN na výrobu preforem, stroj spustili a tento i vyráběl, jejich společnost jej pak dodělávala jak po softwarové i elektrické stránce tak, aby odpovídal evropským normám. Tuto skutečnost potvrdil i *svědek Zdeněk B.*, výrobní ředitel společnosti Exelsior, jakož i ředitel nákupu této společnosti, *svědek Ing. Robert T.* Tento dále uvedl, že měli i stroj typu HTF 300X. *Svědke Jiří V.* pak potvrdil, že tento stroj následně na pokyn obžalovaného Radomíra P. opravovali (poté, co byl u nich uskladněn Oberbank Leasingem).

Pokud jde o věrohodnost výše uvedených svědků, pak je sice pravdou, že se jedná o zaměstnance společnosti Exelsior, tudíž by mohli mít zájem vypovídat křivě ve prospěch majitele této společnosti, obžalovaného Radomíra P. Na druhou stranu by k takovému závěru mohl soud dospět jen, pokud by pochybnosti o věrohodnosti svědků vznikly i na základě jiného provedeného důkazu. V řízení pak žádný takový důkaz proveden nebyl, naopak z notářského zápisu notářky JUDr. Cechlové vyplývá, že za její přítomnosti byl lis spuštěn po dobu jedné hodiny a vyráběl v plnoautomatickém provozu PET preformy na 24 otiskové formě. Tedy výpovědi svědků korespondují i s tímto listinným důkazem.

Ve věci pak byli vyslechnuti *svědci M., L., C. a B.* ze společnosti HAMER CZ. Jejich výpovědi pak jsou významné pouze pro potvrzení skutečnosti, že dle jejich názoru byla na strojích typu HAITAN možná úprava tak, aby stroje vyráběly PET preformy. Jinak se jejich výpovědi totiž

týkají stroje typu HAITAN HTF300X, tedy ne stroje, který byl předmětem leasingu. Z výpovědi B. a C. pak lze vzít za prokázáno, že společnost Exelsior Karviná neměla ve své hale pouze tento stroj, ale ještě jiný stroj HAITAN větších rozměrů, tomuto se však nevěnovali. Z výpovědi těchto svědků tedy lze mít za to, že není vyloučeno, aby stroj HAITAN byl po úpravách schopen výroby PET preforem, čímž tyto výpovědi podporují verzi obžalovaných.

Dále ve věci byla vypracována celá řada znaleckých posudků. Soud je pečlivě všechny přezkoumal a po výsledku znalců u hlavního líčení dospěl k závěru, že se znalecké posudky v podstatě neliší, resp. si neodporují, neboť nakonec se všichni znalci shodli, že není vyloučeno, že se skutečně v případě předmětného lisu jednalo o lis, který je schopen výroby PET preforem, tedy že měl vlastnosti udávané obžalovanými. *Strojírenský zkušební ústav* uvedl, že stroj je schopen vyrábět PET preformy i je schopen automatického provozu, v případě konkrétního stroje by tento i krátce používán a byly na něm provedeny dodatečné úpravy. *Znalec Ing. Šefrna* taktéž uvedl, že byl stroj schopen výroby PET preforem v automatického provozu. *Znalec Ing. Knoflíček* původně uvedl, že stroj není určen k výrobě PET lahví, po výsledku u hlavního líčení a ujasnění si, že při závěrech posudku vycházel ze zavádějících výpovědí svědků M., L., B. a C. (kteří se vyjadřovali ke stroji HTF 300X, tedy k jinému typu stroje), připustil, že je možné, že předestřený typ stroje je schopen výroby PET preforem.

V tomto směru si soud neodpustí nezmínit, že pochybením orgánů činných v trestním řízení, a to konkrétně brněnským policejním orgánem, nebyl pro potřeby trestního řízení zajištěn předmětný vstříkolis, ačkoliv je evidentní, že se jednalo o věc důležitou pro trestní řízení. Na zajištění lisu pak byl prostor i v řízení před Krajským soudem v Brně, přesto k tomuto úkonu nedošlo. Až následně obžalovaný P. předmětný stroj prodal a lis tedy není fakticky již k dispozici. Za této situace tedy již nebylo možné provést např. vypracování revizního znaleckého posudku, př. provést prohlídku stroje nebo jeho spuštění do provozu za přítomnosti orgánů činných v trestním řízení.

Za této situace tedy nebylo prokázáno, že by předmětný lis nebyl schopen výroby PET preforem v automatické produkci, tedy nebylo ani prokázáno, že by obžalovaní Radomír P., Libor P. či Vladimír G. tuto skutečnost předstírali a poskytli tak společnosti Oberbank Leasing v tomto směru nepravdivé informace.

K tíži obžalovaného Radomíra P. pak nemůže jít skutečnost, že daný lis prodal (ať již do Anglie či někam do východní Evropy), neboť lis byl v jeho vlastnictví, tento mu prodala společnost Oberbank Leasing a orgány činné v trestním řízení nijak nezabránilo tomu, aby byl lis prodán. Obžalovaný byl pak oprávněn s lisem nakládat jakýmkoliv způsobem, tedy i prodat, ve svém vlastnickém oprávnění nebyl žádným způsobem omezen.

3) Dále dle názoru soudu nebyla řádně prokázána ani hodnota předmětného lisu, resp. tedy nebylo prokázáno, že by lis nemohl být v hodnotě 22.610.000,- Kč, za kterou jej společnost Oberbank Leasing koupila od obžalovaného Vladimíra G., resp. od společnosti AQUA-SAG.

Z *listinných důkazů* a výpovědi obžalovaného Radomíra P. vzal soud za prokázáno, že společnost Exelsior lis vstříkovací stroj na výrobu plastových předlisků koupila za částku 108.140 USD a

formu pro PET preformy za částku 34.000 USD. Bylo rovněž prokázáno, resp. nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaných, že na stroji byly provedeny nákladné úpravy za účelem zavedení plnoautomatického provozu a splňování evropských norem. Následně společnost Exelsior v roce 2010 stroj prodala včetně příslušenství společnosti FPR ENGINEERING LTD. za částku 560.000 USD.

K hodnotě vstříkolisu se pak vyjádřili i jednotliví znalci. *Strojírenský zkušební ústav* uvedl, že stroj je v hodnotě 100 000 USD, přičemž však sami v posudku uvedli, že nejsou určeni k oceňování a obvyklou cenu určovali u stroje v základní provedení bez doplňků, úprav, i bez formy. *Znalec Ing. Šefrna* uvedl, že v té době se obdobné stroje prodávaly za 20 až 30 milionů Kč, tedy že obvyklá cena stroje je cca 655.000 Euro. *Znalec Ing. Knošlíček* určil obvyklou cenu stroje na částku 4.057.300,- Kč, ale jak již bylo výše uvedeno původně posuzoval stroj jiného typu, a to HTF 300X. Současně pak uvedl, že se k obvyklé ceně stroje nemůže vyjádřit objektivně, neboť mu byla znemožněna znalecká – technická prohlídka (stroj tedy neviděl). *Znalecký ústav A-Consult* pak stanovil obvyklou cenu stroje na částku 9.166.000,- Kč, přičemž ani tento ústav předmětný stroj fyzicky neviděl.

Ze shora uvedeného je tedy evidentní, že se nepodařilo řádně objasnit skutečnou hodnotu, resp. obvyklou cenu, předmětného lisu a že tak již nelze pro jeho fyzickou absenci již učinit. Jediný znalec, který stroj fyzicky viděl, a v jehož kompetenci je i oceňování strojních zařízení, tedy znalec *Ing. Šefrna* pak uvedl, že se obdobné stroje prodávaly za 20 až 30 milionů Kč. Tedy nebylo prokázáno, že by hodnota lisu nemohla být 22.610.000,- Kč, tak, jak je obžalobou kladeno za vinu.

V tomto směru je pak i dle názoru soudu zásadní vyjádření *svědkyně Ing. J.*, pracovnice Oberbank Leasingu, která uvedla, že dokumentace k předmětu leasingu se standardně k uzavření leasingové smlouvy nevyžadovala, předmět leasingu se znalecky nezkoumal. Pro uzavření smlouvy byla základním parametrem cena předmětu leasingu, leasingová společnost se o ni sice zajímá, ale pouze ji porovnává s obdobnými výrobky. Toto pak *svědkyně* provedla. Pro leasingovou společnost je pak jedním z hlavních kritérií pro poskytnutí či neposkytnutí leasingu schopnost leasingového nájemce splácet. Tato skutečnost pak vyplývá i z návrhu na poskytnutí leasingu (č.l. 2473-2488) vypracovaného *svědkyní*, v němž je *svědkyní* uvedeno, že stejné nebo obdobné linky podobné předmětnému lisu se v České republice nevyrábějí, uvedla pak zahraniční výrobce a konstatovala, že ceny zahraničních výrobků jsou nepoměrně vyšší.

S nadsázkou lze z vyjádření *svědkyně Ing. J.* dovodit, že leasingová společnost by v podstatě proleasovala cokoli v jakékoliv hodnotě, pokud by měli ověření, že leasingový nájemce bude schopen splácet.

Za této situace má soud za to, že nebylo ani prokázáno jednáním obžalovaných tak, jak je jim kladeno za vinu obžalobou, tedy že by pouze předstírali, že daný lis má hodnotu 22.610.000,- Kč.

Jedinou nejasnou okolností, resp. spíše okolností pochybnou a spornou, pak zůstala časová posloupnost ohledně převodu lisu ze společnosti Exelsior na AQM, následně na společnost AQUA-SAG a následně na Oberbank Leasing, a to vždy za de facto dvojnásobnou

cenu, navíc v krátkém časovém období asi 14 dnů. Dle názoru soudu je však pouze tato časová posloupnost naprosto nedostačující pro závěr o vině obžalovaných Libora P., Radomíra P. a Vladimíra G., resp. pro závěr, že se spolupodíleli na trestné činnosti s obžalovanými Ing. K., Ř. a B.

Za této situace tedy dospěl soud k závěru, že bez důvodných pochybností nebylo prokázáno, že by zmínění obžalovaní spáchali skutek, který jim byl kladen obžalobou Krajského státního zastupitelství v Brně dne 23. 7. 2009, sp.zn. 1 KZV 14/2008, za vinu. Soud tak při vědomí základní zásady trestního práva „In Dubio Pro Reo“ (v pochybnostech ve prospěch obžalovaného) obžalované v souladu s ustanovením § 226 písmeno c) trestního řádu zprostil citované obžaloby.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Ostravě, přičemž o odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci. Rozsudek může napadnout odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně vzdal po vyhlášení tohoto rozhodnutí.

V Ostravě dne 28. dubna 2017

Mgr. Alice Erleová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karin Hancková